

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

КНИГА ЗА ВЯРАТА

Чрез тази книга изразявам благодарност
към сестра Ани и сестра Велина
за искрените им усилия.
Нека Вярата стане техният път!
Омъ

© "Логос" Варна

© Паулина Вълкова - художник на корицата

ПОСВЕЩАВАМ ТАЗИ КНИГА НА ЕДНО ИЗКЛЮЧИТЕЛНО СЪЩЕСТВО, С КОЕТО УЧИТЕЛЯ ПОЖЕЛА ДА СЕ СРЕЩНЕМ В НЕВИДИМИЯ СВЯТ И ДА СИ ПОМАГАМЕ В БЕЗКОРИСТНО СЛУЖЕНЕ НА ВЯЛОТО БРАТСТВО.

ЕЛЕАЗАР

ПРЕДГОВОР

ВЯРАТА Е МОЩНИЯТ ЗАКОН – МОЩНИЯТ МАГНИТ ЗА ПРИВЛИЧАНЕ НА БОГА.

Бог се образува в човека чрез елемента Вярата, а всичко това зависи от чистото съзнание, то никога не се разпръсква, то е единно и постига всичко.

Казвам: Вярата е едно особено насищане с дух, с духовна сила. Това насищане решава жизнените въпроси на живота, защото всичко в света се реализира от съгъстената духовна сила, която е наречена "вяра". Нещастия, неуспехи, бедност са знак за падение в степен на съзнание, падение в мисълта. Падналото съзнание е винаги знак на натрупана отрицателна енергия и тази енергия привлича съответните обстоятелства и съчетания на живота, защото посящото трябва да поникне, защото мислите наистина се посяват в мозъка – както семената в почвата, и посящото трябва да излезе от невидимия свят във видимия

свят.

Учителят казва: "Човек носи вярата и убежденията си със себе си, той не ги възприема от външния свят". Учителят продължава: "Вярата побеждава големите мъчнотии, а любовта – малките... На това основание става ясно, че вярата ще я използвате, за да се справяте с големите мъчнотии, а любовта се занимава с малките неща, тя изпипва подробностите и тънкостите.

Ще ви кажа за някои окултни и дълбоки случки, които ни представя Библията – това е жената с кръвотечението – аз нямам право да изнасям най-дълбоката тайна за тази история, но ще загатна за този окултен факт.

Жената с кръвотечението имаше много силна вяра... Тя си казваше: "Само ако се допра до грехата Му и ще оздравея". Тук е подчертана вярата като аркан, който решава въпросите на живота... И когато се допря кръвотечението ѝ начаса спря, и сега сам Христос казва: "Твоята вяра те изцери, иди си с мир"... Това е един много дълбок окултен момент.

Тук ние стоим пред тайната на вярата... Тя вярва, че ако се допре до грехата Му, ще направи духовен контакт с висшите сили, които изтичат от Него. А тази висша сила е първична, тя е преди сътворението, тя е космична, всемирна и още нещо... Всичко това означава, че жената с нейната вяра е докоснала великата и първична енер-

гия, която е великото Божествено и огнено начало, тя е докоснала самия Дух. И всеки, който има свещено отношение, може да Го докосне, защото Той е непознаваем, но достъпен. Но трябва да ви кажа, че тази вяра няма човешки произход, тя има ангелски произход. Ангелът в жената познава тайната на това докосване до Съществуването на съществата, Коего за външния свят е известно под името Бог... Ангелът в тази болна душа е знаел тайната на това докосване и той само е чакал подходящия момент. Тази вяра не е обикновена, тя е израз на дълго чаканата любов. И при това условие е достатъчно само едно докосване.

В това изцеление има още няколко тайни. При докосването тя усети вътре в тялото си, че се изцери, а Христос усети вътре в себе си, че излезе сила от Него. А другите хора, които отвсякъде Го притискат не получават тази скрита, висша сила. Те не чувстват, че излиза сила от Него... Всичко това означава, че тази космическа сила, която е първична и има велик Божествен произход, за да действа тя върху нас от Христа, трябва да имаме условието "вяра". Това още означава, че вярата разрешава въпросите на живота, че вярата е метод, с който се привлича тази първична енергия, първична космическа сила.

Учителя казва: "Силната вяра лекува". Но силната вяра означава, че в тебе трябва да влезе силен дух"... Учителя казва: "Вярата е завършен процес" и ако тя се прояви безусловно, и резулта-

тът ще е такъв. В тази безусловна вяра са всички възможности, но в окултната наука има много дълбоки, по-дълбоки неща от вярата, но аз няма засега да ги изнасям. Те трябва да останат засега в съхранение в школата на Бялото Братство.

Учителя казва нещо много важно за вярата... Той казва, че в закона на вярата всичко е точно определено, за нея може да се разсъждава само при едно условие – само когато я приложиш!

Аз ще кажа, че тези, които страдат, които пропадат и падат в беднотията, са също вярващи, но те вярват в страданието, в пропадането и в беднотията. И наистина, за да гоиде страданието, ти трябва да му вярваш, то е живо същество и тия, които му вярват, го привличат и страданието се храни с тях докато ги изсуши и човек заприлича на останки от разбит кораб. Страданието залепва за тях като тиксо и трудно се отлепва...

Истинската вяра не е насочена към страданието и злото. Истинската вяра изхожда от Любовта и вяра, която не изхожда от любовта, не е истинска. Вяра, която изтича от Любовта е всемогъща, тя се справя с всички отрицателни сили, а тази любов, за която говоря, е знак за висше духовно развитие.

Когато вярата изхожда от Любовта, тя е абсолютен проводник на Божията сила и власт.

За да изчезне едно съмнение, което се е поя-

вило, трябва да проявиш вярата. И за да изчезне омразата, законът е същия – прояви любовта!

Няма трудност или мъчнотия, която да е по-силна от вярата и ако трудността е голяма като планина, вярата ще я отмести, защото е казано в Писанието, че вярата може планини да премества.

Кога човек се съмнява? Когато греши. Казвам: този, който греши се обвързва със съмнението, със страха и със злото. Какво трябва да се прави? Човек трябва да започне сериозно да учи и да прилага наученото, така той постепенно ще се освободи от земното съзнание, което е носител на съмнението, а там където има съмнение, има и двойствен живот.

Пътят на пречистването е пътят на усилването на вярата. И тогава Учителя казва: "Ако вярата не ви прави силни, тя не е истинска".

Ако твоята вяра не разрешава проблемите на живота ти, за какво ти е тогава науката и религията? Например: имаш врагове, как ще действаш? Много просто: изпращай любов срещу враговете си и те ще бягат от тебе. Любовта е нещо много повече от молитвата и вярата, но това е наука, която ще се изучава през цялата вечност. Засега няма да се спирам на този въпрос, а само ще кажа, че Любовта е синтез на всички тънки и проникващи енергии. Който вярва в безсмъртието, умира спокойно и приятно.

Ако вярата изтича от висшата Любов, тогава тя е безусловна – тогава Словото, което изхожда от тази Любов, парализира дейността на всички низши сили. При това условие Словото е проникващо и покоряващо.

Душата трябва да се намира под контрола на Словото, а не под контрола на ума, защото Духът е виждащият, а не умът.

Истинска Вяра е тази, която може да запали Словото, а в Словото пламтят всички окултни сили, които елиминират всички сили на света. Безверието пречи на висшите Божествени сили да потекаат в човека. Тогава човек става уязвим, а вярата е добър приемник и проводник на тези висши сили на Духа.

За словото разстоянието е без значение, но трябва да има условия – т.е. проводници, а това са вярата и смиренieto. А вярата и смиренieto не са само думи, те са специална субстанция, която е приемател на първичната жизнена сила. Тези субстанции носят живот – докато безверието и гордостта не могат да бъдат канали на първичната, жизнена, Божия сила. Гордостта е път към мрака. С гордостта се навлиза в мрака и често, за да се излезе от тази болест на съзнанието, е необходима като избавител смъртта.

Смиренieto е път към светлината.

Действията на Христос са действия, които се отнасят до цялото човечество. Тъй като и

сега има много фарисеи, аз пак ще припомня думите на Христа. Той се обръща към своите ученици и им казва: "Внимавайте и пазете се от кваса на фарисеите и от кваса на Ирода". С това Той е искал да каже на своите ученици да не се поддават на учението на фарисеите и иродиадите, т. е. да не формализират учението, а да гържат на Духа, който е същността на учението... Защо Христос им казва това? Защото в кваса е смъртта и заблуждението, а в Духа е живота и светлината.

Учителят казва: "Ако вярата не ви прави силни, тогава или вие не сте я разбрали, или тя не ви е разбрала"... В тези думи на Учителя се крие една изключителна тайна, един секрет на природата, който аз тук не мога да открия, защото законите на Бялото Братство не позволяват.

Със своето слово Христос действа на цялото човечество в процеса на неговото духовно развитие. По друг начин казано: Неговото космическо слово прониква в живота на цялото човечество. А това човечество, в окултния смисъл на думата, е неговото тяло. Това е така, защото Христос е символа на слънчевата светлина. Това значи, че Христос е духът на цялото човечество... и то е неговият организъм.

Това, в което вярваш абсолютно, ще стане, защото абсолютно убеждение е от Бога! Това е лик окултен закон, защото Бог влиза в чистия и вярващия като абсолютно убеждение, а това убеждение има решаващо значение за живота.

Днес Христос работи изключително дълбоко и тихо най-вече в окултната школа на Бялото Братство. Тук са дадени велики правила и методи, и то не само за тайните на вярата. Но те се съхраняват така, както никога, защото днес има много фарисеи и в окултизма... Запечатани са тайните и нищо нечисто не може да припари до съкровено Учение на Бялото Братство, а за най-дълбоката и съкровена част аз имам знак от Учителя да бъде отделена. Тя принадлежи на шестата раса – новите хора.

Окултният ученик е изпълнен и с вяра, и с любов, и с още нещо, което е специфично. Той не се смущава от общественото мнение – ученика е извисен над общественото мнение. Истинската вяра, както и истинската любов, подразбират много работа, много усилия.

Учителя казва: вярваш ли в някого – ще работиш за него; обичаш ли някого – ще работиш за него. Да вярваш в хората и да ги обичаш, значи да работиш за тях. Понеже ни обича, Бог постоянно работи за нас. Той е създал света за нас, за да се учим и да се развиваме, а ние трябва да изпълняваме волята на любовта, която е волята на Бога, но това няма нищо общо с изпълняването на неразумните желания на хората. Когато ние имаме чист стремеж, ние сме под грижата на Бога и на висшите същества... Любовта на един човек към друг повишава неговата вяра, неговата разумност и неговия живот... Колко красиво е да има ня-

кой да те обича, но колко по красиво е да можеш да оцениш тази Любов, която всъщност е скритият Бог – тайната на живота. Тайната на Библията завършва с висшата степен на Любовта и именно от тази степен на Любовта започва великият път към Мъдростта, която има да разкрие неподозирани тайни в Битието, това се отнася до секретите на Кабалата... Тук могат да пристъпят само посветените...

Когато обичаш един човек, това значи, че ти искаш той да живее... Ето защо: гето има любов, има и живот, а извън Любовта има само остатъци.

Когато словото се пречисти се образува първичното съзнание, което е абсолютно интуитивно виждане – тук вярващият знае своя път, своя дълг в живота.

Помнете: нечистите мисли и желания оформят удар срещу самия човек. Когато започнем да пречистваме мислите си, вярата в нас започва да се усилва. Словото наистина може да изчисти човека, защото то е съгъстена Божествена енергия.

Пречистете напълно словото и желанията в себе си, за да може Бог да проникне във вас и да устрои живота ви. Помогнете на Бог да проникне във вас и запомнете, че Бог никога няма да ви спаси без вашите лични усилия! Само с много усилия ние можем да проникнем в дълбоката тишина –

Бог е скрит в дълбоката тишина. Тази тишина изисква една висша степен на будност, а будността е принцип, който покорява злото.

Когато човек се пречисти, астралното тяло изчезва с всичките си илюзии.

Казвам: мощният Божествен свят е тил на чистото Слово и само чистото Слово привлича съвършената Божия сила. Това Слово е безопасно поле, защото то е жилище на Бога.

Чистото Слово привлича окултната сила на Бога. Това се отнася до динамиката на вярата, а основата на вярата е в чистото Слово. Истинска вяра е тази, която може да запази скритата сила на Словото.

Ако вие вярвате в Бога, ще вярвате и в своите деца, и в своите близки, и вашата вяра и любов ще ги окрилят. Наслаждайте любов около своите близки и не се тревожете за нищо друго. Учителят казва: "Всички нещастия се дължат на безпокойството". Да, то е, което произвежда много излишни мисъл-форми и те, като се натрупат, образуват нещастие.

Силата е в реалността, а реалността е огън – Свещен огън. И вярата трябва да се превърне в огън, защото огънят е ключа за Бога. Бог познава себе си само в Огъня, това е неговата същност, а този Огън е главният господар на проблемите. Вярвайте напълно в Словото, за да се прояви този Огън, тази велика духовна същност.

Реалният живот – това е светът на Словото. Това означава, че който няма контрол на словото – става жертва в ръцете на злото. Който вярва в словото до край, той има най-великата опора. Пречистването на словото е един много важен процес, защото той същевременно е усиляване на волята. За да може човек да ликвидира злото, му е необходима тази силна воля, защото тази воля може да съгъстява Бога в себе си.

Всъщност вярата е воля! Вярата е един много мощен процес на волята – това е процес на истинска концентрация, на истинско сливане.

Секретът на това сливане е секрета на всички окултни сили, това е змията на райската тайна, която всъщност е източникът на първичната енергия и светлина. Да съумееш да завладееш тази светлина, значи да станеш пазител на Тайните на Бога. Тази светлина трябва да стане вътрешна същност на човека. Например: вярвате ли, ако ви кажа, че умрелите души влизат в живите души отвътре и там си живеят, и то понякога често си живеят там.

Ученикът трябва да вярва безусловно, за да вижда безусловно. Ученикът трябва да стане силен, затова на него му се дава голяма свобода, а свобода се дава не за да се трупат пороци, а качества. Свободата се дава, за да придобие човек истината.

Вярващият не завижда, ако другите около

него са богати – той знае, че богатството представлява натрупан труд от миналото. А тези, които са го натрупали по нечестен път, те вече са обеднели.

Ученикът трябва да си изработи една много силна воля, това е неговото богатство, защото, за да се вижда в астрала без илюзии, е необходима силна воля. Вярващ, който е със слаба воля, нека да знае, че все още е много далеч от вярата и нейната вътрешна същност. Помнете: от вас се иска едно изключително развитие на волята; тук не се говори за компромис, защото волята получава своята сила от истината.

Има хора, които само като ви приближат, вярата ви отслабва, а силата ви се губи по задънени, вътрешни пътеки. Така те ви привличат чрез вашите лични слабости. Ето защо наблягам на изключителното развитие на волята.

Във вътрешния кръг на Бялото Братство не се допускат ученици със слаба воля. Тези, които имат слаба воля, ще бъдат уловени от злото и неговите капани. Слабата воля е едно бавно умираване, това е бавно отдалечаване, морално отдалечаване и застой. Това са мъртъвци, които вие приемате за живи. Слабата воля може да стане силна, както жълът става гъб. Това става постепенно, но най-важното в случая е искреното желание, то е решаващото, а останалото е само въпрос на време.

За да вярваш докрай, е необходимо воля и постоянство. Вярвай докрай, защото човек никога не губи онова, което обича. Няма нищо невъзможно за тази безусловна вяра! Аз видях нейните велики магически възможности и бях изумен: кой ли може да подозира за какво става въпрос? Това беше тайна в тайната, това бяха секрети на природата, нямаше шум, всичко стана в една атмосфера, изпълнена с висша Тишина. Само мога да кажа, че тази вяра имаше изключителна магическа власт, а тази власт има само едно начало, едно огнено начало, и това е Любовта, това е Духът на живота, това е Реалността. С тази вяра ти не живееш на земята, а в Божествения свят, в реалния свят. Вярата е условието. Няма нищо невъзможно за тази вяра, която изхожда от Любовта, защото Любовта е универсална Сила във вселената. Всичко, което е свързано с Любовта, с тази универсална Сила, е пламтящо. Такова е всъщност и сърцето на Бога. Така е учил Орфей своя ученик в науката за пламъка, която тук няма да повтарям.

Трябва да знаете, че това, което потвърждавате вътрешно в себе си, това сте вие. Доброто или злото, което вие потвърждавате, показва вашата вяра и пътя на вашата воля.

За да постигнеш своята цел, първо трябва да вярваш – трябва да вярваш докрай. Истинската вяра е в съгласие с висшата Божествена воля и само тогава човек тържествува над света.

Чрез вярата всяка формула прониква в етера. Да реализираш тази вяра значи да победиш света и земното съзнание, и да тържествуваши.

Истинската вяра води човека към Любавта, а тайните на живота се виждат чрез Любавта – това е окоето на Бога. Вярата е път към Любавта, а Любавта е метод за сливане с Бога, с Реалността.

Ако имаш нечисти стремежи и планове, не можеш да бъдеш вярващ.

За да имаш правилни отношения към хората, трябва да имаш правилни отношения към Бога.

Вярата е едно семе, което е скрито в човека, и от което израства едно особено дърво – Дървото на живота. И за това Христос казва: "Ако бихте имали вяра, колкото синапово зърно, бихте ка зали на тази планина – премести се от тук – и тя би се преместила"... Тази вяра... Да, тази вяра може да се справи с всяка планина, т.е. с всяка трудност. Една трудност, едно тежко преживяване може да е планината, която да е затиснала човека, но вярата може да премества трудности-те, защото и вярата и трудностите са живи същества. Духът на вярата е по- силен, затова той може да премества тези духовни преживявания.

Казвам: гъстото земно съзнание е една голяма планина, която трябва да се премести, защото пречи на виждането и на разбирането на духовния свят. Земното съзнание разделя човека от

духовния свят...

Синаповото зърно трябва да започне да расте в човека и всичко грубо и фанатично ще се разтопи като снега. Мощен е напорът на синаповото зърно. Тогава физическият свят се отстранява от погледа на човека – тогава човек проглежда по нов вече начин и духовният свят се открива. Това е пътят, по който се ражда новото око на човека, и това е трето око, то вижда отвъд планината. Тайните на живота се виждат с това око, което е духовно, а не физическо.

Обикновената "вяра" не може да се справи с трудностите – тази "вяра" е безверие. Тук трудностите побеждават човека, това е всъщност пътят към смъртта. Истинската вяра изхожда от Духа и в нея съмнението е невъзможно, тук няма ум и умуване. Тук е пълнотата на Духа и затова тази вяра е интензивно действаща духовна сила. Тази интензивност изтича от вътрешната чистота, която е динамично оръжие.

Чрез любовта вярата се превръща в огън, а този огън е великото сродство с Бога, великото единство.

Казвам: вярата е венеца на духовния живот, а любовта е венеца на Божествения живот. Вярата черпи духовни сили от любовта, а любовта черпи Божествената си сила от Бога. Когато човек постигне Божествената сила на любовта – пространството вече не съществува, защото Ду-

хът е който владее навсякъде.

Когато човек се пречисти, той може да се съгъстява в чакрите, които са духовен синтез на висшите сили.

Третото око крие в себе си идеята за едно велико духовно могъщество, а за да се постигне това могъщество, трябва да се изхожда от Любовта. Третото око има духовно могъщество, а центърът Любов към Бога има Божествено могъщество.

Силата на вярата расте чрез чистотата и когато чакрите се отварят, това е знака на чистотата – чистият няма земна участ. На това основание може да се каже, че чистотата е ключ за сближаване и сливане с Висшия свят.

Който има силна вяра, се насочва към придобиване на Божествената Любов. Тази Любов е силата, която побеждава потопя, земетресенията и всяко зло, защото Любовта е в единство с всички космични токове, Любовта е във връзка с върховната енергия.

Тези, които нямат вяра, ще бъдат разрушени от съмнението и страха. Тези низши духове, които се наричат съмнение и страх, се покоряват на висшата динамика, която се намира вътре във Вярата и Любовта. Съмнението улавя всички нечисти в своята мрежа.

Дълбоките неща никога не се разкриват на

смъртния човек, т.е. на нечистия човек. Ето защо смъртните хора нямат разбиране за истината.

Духовният свят се изработва в човека чрез вярата, а Божествения свят се вселява в човека чрез Любовта.

Помнете: съмнението е път към хаоса!

Истинската вяра се утвърждава в големи напрежения и опасности. Така в човека се ражда Духът. Казвам: вярата е път към най-хубавите условия на живота – тези условия се намират в Любовта.

Коя е най-хубавата собственост? И що е собственост? – Учителят казва: "Собственост е това, което носим със себе си". И ако ние носим Любовта, ние ще имаме живота – каква по голяма собственост от живота?! Живот без съмнение – това е животът на ученика, това е най-красивият живот, който аз познавам.

Вярата и волята разгъват своята сила и мощ по канала на Божествената Любов. Учителят казва: "Няма воля в човешката любов".

Вашата вяра може да се утвърди като нещо абсолютно и безусловно само чрез много тежки изпитания, и смъртоносни противоречия и страдания. Когато вярата се превърне в Огън, тя може да разложи всички флуиди на тъмнината и зло. Огънят на Любовта – това е висшият и покоряващ елемент.

Когато си силен, когато вярваш, когато си уверен, осъзнай Бог в себе си! Никакво раздвояване, това е пътят на ученика, това е сигурният път! Да вярваш – значи да мислиш правилно. Мисли както Бога и във всичко ще успееш!

Щом има раздвоение, не може да има успех, защото успехът – това е законът на вярата, т.е. законът на единството.

Това, което очакваш в дълбочината на душата си, то ще се случи, то е определеното за тебе. В каквото вярваш, това образуваш, защото вярата е силата, която привлича елементите в едно.

Вярвай в Словото докрай за да дойдат мощни помагачи и да уредят живота ти. Ако вярата ти е само донякъде, резултатът ще е също донякъде. Извън вярата какво може да очакваш? Извън вярата и търпението – значи извън единството.

Тайната на живота е в Словото. Бог влиза вътре в Словото и твори, но трябва вяра и търпение. Казвам: Вяра и Търпение са служители на Словото, те служат на идеята на Словото.

Къде живее вярващият? Казвам: Вярващият живее в тишината, и който постигне тишината, постига Тайната – в тишината на Духа. Вътре в тишината вярващият събира своите сили и организира своя живот. През зимата гърбетата мълчат и живеят в тишина, но вътрешно енергията работи. През пролетта и есента енер-

гията се разцъфтява и носи своите плодове.

Казвам: в тишината се изработва оръжието на всяка победа. Тишината е велик символ – тук аз само ще загатна частично за този велик окултен символ. Тишината е синоним на дълбочината, а дълбочината е свят на Духа, свят на Божественото царство, което е огнена субстанция. Тишината е пълна с вяра и възможности. Тишината е силата на Бога. Тишината храни висшите същества, тишината е велика мистерия, но тази наука трябва да остане скрита в архивите на Бялото Братство и да чака своето време, когато ще даде своите методи.

Умрелите мълчат, но те още не са постигнали тишината. Истината се таи във Висшата тишина. Разумно е, когато видя, че някой човек търси тишината. Защо? Защото тя представлява благоприятните условия за приближаване до Духа, до неговото царство. В този свят живее истински вярващият, в този свят всичко е утихнало. Това е свят, в който няма спорове, няма проблеми...

Казвам: всичко утихва в дълбочината, в дълбочината няма вълни – вълните са на повърхността. В дълбокия живот няма вълнения и безпокойства – тук те не могат да живеят... Искам да кажа, че вълненията и безпокойствата говорят за повърхностния живот на човека.

Най-дълбокото сливане с Бога се определя

от степенята на тишината, която сте постигнали в себе си. Но тук трябва да кажа, че истинската тишина, за която говоря, не може да съществува в земното съзнание. Там, където има шум на мисли, чувства и желания, там Духът не работи.

Всички секрети на природата са вътре в тази тишина. Думата "тишина" е една тайнствена окултна идея на първичната мъдрост. Висшите същества познават тайните на Словото и те пият тайната на тази дума "тишина", която е едно от Неговите древни имена...

Абсолютът произведе и сътвори Словото и всички пият от него, но тия, които постигнат Висшата тишина, постигат пълнотата на живота и разбират Словото като живот.

Посветените познават тишината като небесно жилище. В гревността е умало един велик магически процес, когато Словото се е превърнало в тишина. Тази тишина е една дълбока окултна идея на Словото, в което е заключена гревната Мъдрост. Вярата е път към Любовта, а Любовта е път към тишината. Посветените постигат тази тишина, защото те живеят в хармония с вечния порядък. В книгата по Кабала ще говоря повече за тази магическа дума "тишина" и идеята, която тя скрива в себе си. Тя си има свой ключ, свой шифър, своя красота и своя изключителна дълбочина.

Вярванията и умуванията са човешки рабо-

ти, а вярата, това е мощното единство с Духа.

Учителят казва: "Колкото по-големи са мъчнотиите, толкова по-големи постижения ви чакат"... Това означава, че в мъчнотиите ние трябва да виждаме нашия шанс, нашия успех, нашето израстване.

Новият човек си служи с чисти методи, това са методите на Духа.

Пътят на вярата е пътя към Любовта. Свещено нещо е Любовта. Казано е: Бог е Любов. На това основание може да се каже: една е истинската жертва – за Любовта! Тогава тази Любов ще даде сила на човека да понася мъчнотиите..

Ще се върна пак на въпроса за вярата. Истинската вяра изпълнява замисъла на Любовта, тя е в едномислие с Любовта, а това значи едномислие с Бога. Истината се открива на Абсолютната Вяра, това всъщност е процес на волята, при който се постига Огнено единство, т.е. Огненото съединение, а Огънят е знаещият истината. Връзката между Бога и нас е Огънят и който постигне Огъня, реализира връзката... Чрез огнената воля ние постигаме Бога като вътрешен глас... С Бога се общува само чрез Огъня на Любовта, защото Бог е Огнена Истина.

Вярващият знае, че Словото е господар в невидимият свят, но словото трябва да е наситено с чиста енергия. Това означава, че главният въпрос се свежда до енергията. Има два велики ме-

тога за съхраняване на енергията и един специален. Тук ще кажа нещо за тези два метода, за тези две велики науки. Едната наука е науката за мълчанието на посветените, а другата е говоренето.

Говоренето на истината е велик метод за съхранение на енергията и вътрешните сили! Тази чиста енергия става орган на висшите сили!

Ще ви кажа още една малка тайна за любовта към враговете, която е също метод за съхранение: Когато обикнеш врага вътрешно в себе си, той вече не може да прониква в подсъзнанието ти и да те разрушава, защото вълните на Любовта са вълните на Бога. Казвам: на човек е студено, когато студът проникне в мисълта му. Човек трябва да се осигури отвътре, в своето подсъзнание. Вътрешното изисква вътрешна работа и така Духът се открива отвътре. Казвам: само с вътрешна работа се постига реалността... Така Духът се ражда в самия себе си.

Вярата е воля! И главната цел на развитието е развитието на волята. Злото бяга от волята. Какъв вярващ може да бъде безволевият човек? Вярата и безволие са несъвместими. Злото се разбива във вибрациите на вярата, която е воля.

Болестта показва, че вярата е фалирала, но същевременно тя може да бъде причина за пробуждането на вярата... Болестта изисква човек да се подчини на висшия живот и там, където има

низш живот, човек ще бъде заробен от болестите, и грижите, свързани с тази болест. Болестта е натиск върху човека, натиск върху неговото изкривено мислене.

Съмнението е сбор от живи същества, които се вселяват в човека и го понижават. Но когато се срещнат с вярата, те се разпръскват.

— Има храни, които усилват съмнението, но има и храни, които усилват вярата. Дяволът кара хората да се хранят с нечисти храни, които натравят кръвта и създават условия за съмнението и страха. Яденето на месо подготвя обсебване и затова Учителя казва: "Месото едно дава, десет взема."

Вярващият обича без да чака да го обичат. Вярващият не мрази; той знае, че щом мразиш някого, ти го правиш силен и сам си обезсилваш. Щом мразиш врага си, ти храниш неговата сила и той побеждава... После идват поуките.

Диагнозата на успеха е: да имаш повече вяра в себе си. Вярващият не се безпокои при изпитиите, защото той знае, че други воюват вместо него. Кой обича истински Бога? — Който е винаги оптимист — това е законът на вярата. Този закон работи при всички условия.

Може ли смъртният да бъде вярващ? — Вярата е тази сила, която ще го освободи.

Помнете: вярата е концентриран израз на

чистия стремеж и само чрез чистотата тя се превръща в жива сила. Вярата зависи от качеството на знанието и от качеството на любовта.

Без вяра няма огън и без огън няма истинско знание и проникване в нещата. Огънят е същността на окултната наука, той е същевременно и метод за връзка с Висшия свят. Чрез Волята се създава огнено поле, при което умът изчезва и Духът застава срещу Духа.

Казвам: Духът се съединява само с Огъня, а Огънят служи на разумните цели на Духа, на Бога. Само чрез Огън се прониква вътрешно в Бога и именно затова Огънят е венец на духовния живот. Огънят служи на висши цели. Бог се съединява с Огъня или с Вярата, която се превръща в Огън. Огънят е извън времето и пространство, Огънят е извън булото. В един по-висш смисъл огънят е ключ за проникване във всички тайни на битието, защото огънят постига пряко виждане на истината. В огнената сфера на Вярата Черно-то Братство е безпомощно... Злото винаги изгаря във висшата динамика.

Абсолютната вяра е проводник на висша духовна енергия.

Вярвай докрай в силата на словото, за да се прояви Бог. Всички постигнати успехи са успехи на Вярата и Любовта. Всички събития и обстоятелства са слуги на Вярата. Казвам: мощно трябва да желаеш нещо, за да гойдат мощни помагачи.

Мощно и силно желание е необходимо.

Щом си посял синаповото зърно, успехът неизбежно ще се роди. Човек може да постигне всичко, но само чрез Духа. Духът е господарят на живота.

Вярващият трябва да се освободи от страха, защото за страхливия винаги има опасности и тези внушения, наречени опасности осакатяват неговата енергия. Там, където става раздвояване, Огънят не може да живее; Огънят е царство без съмнение.

Когато обичаш едно същество, ти усилваш волята му и вярата му. Това е важна вътрешна помощ. Чрез Вяра и молитва може да реализирате всички свои разумни желания и планове.

Вярата събира енергията на желанията и я насочва в разумна посока. Тези желания се събъдват, защото се ръководят от Вярата. И така чрез реализацията на тези желания Вярата се усилва все повече и все повече. В каквото вярваш, това ще се случи, това ще привлечеш.

Чрез Вярата словото се издига в Духа и човек укрепва и става устойчив и смел.

Истински вярващият яде малко. Той знае, че земната храна е голяма пречка за енергията.

Вярата е пътят към великата тайна на живота – тази тайна е словото, защото именно словото разкрива нещата, а чрез словото работи

Духът – самата Божия сила.

Лошо е, когато розата в човека е увяхнала, лошо е, когато кокичето в човека е посърнало.

Кога вярващият постига своите желания? – Когато постигне чистотата... Вярващият върви по пътя на преобразяването... Казвам: преобрази се и ще се спасиш. Там, където има вяра, не може да се говори за самота и скука...

Вярващият трябва да знае, че идеята за Бога трябва постоянно да работи в него, защото една идея, която не работи постоянно в човека, го изоставя...

За да има здраве, най-необходимото нещо е вибриращата и динамическа сила на вярата... Щом вярата вибрира, болестта се топи, защото вярата привлича висшата енергия на небето. Всяка мисъл съгражда здравето, както зидарят го съгражда, но се иска постоянна светла мисъл.

Колкото по-фина е една мисъл, толкова е по-проникваща и могъща.

Вярата трябва да се превърне в Огън, за да слезе Любовта със своята колесница... Казвам: Любовта е сила, която живее в Огъня. Бог проговаря, когато вярата се превърне в Огън.

Ще изразя един велик окултен закон, но без да разкривам неговата вътрешна тайна, неговият ключ. Огънят е врата, през която слизат енергиите на любовта... и болестите се лекуват

именно чрез тези безсмъртни енергии на Любовта; това са безсмъртните трептения на Духа – вътре в него се намира тайната.

Казвам: болестта има за задача да коригира кривите мисли и желания на човека и да си отиде. Болестите, според Учителя, никога не могат да проникнат във висшия живот; те работят долу в низината... т.е. в низшето съзнание. Всяка болест показва, че в човека има умрели добродетели, поради отклонението от пътя. Само умрелите са болни, т.е. само тези, които нарушават законите на Бога... Да победиш болестта, това е въпрос на вяра и на организиране на вътрешния живот... Да победиш болестта, това значи да победиш едно по-низше съзнание в себе си.

Учителя иска от нас сърце, чисто като кристал – това е магнитът за божествените влияния. Голямата болест е голямо невежество; това значи, че тук се изисква голяма вяра и много силен стремеж към мъдростта. Има закон: Който не слуша гласа на Любовта, се разболява.

За да придобиеш истинската вяра, трябва да награснеш ума и да излезеш извън времето и пространството. Затова Учителя казва, че истинската вяра е извън времето и пространството... Истинската вяра е над всички изпитания и опасности.

Целта на злото е да изсмуче енергията... Енергията е главният двигател за всички цели. А

чрез енергията на Любовта ти си въоръжен с Огън. Злото се храни със слабостта, несигурността и страха в човека; така злите сили използват човека и неговите енергии, така те постепенно го обезсилват...

Вместо да убият низшата си природа, хората убиват себе си... Да се убие низшата природа, значи да се покори.

Вярата е свързана с волята, а волята е същност, волята е най-голямата истина в човека, защото тя е обединението на любовта и мъдростта... и без това обединение тя не може да се прояви пълножизнено.

Вярващият трябва да знае, че чистият живот е най-голямото жертвоприношение. Вярващият има търпение, той умее да чака, а търпение значи контрол и вътрешна сила. Казвам: работи мощно върху себе си и подари на Бога сияещите качества на душата си... тези качества са истинското обиталище на Духа. Помнете: чистите качества са ключът за бъдещето; това значи да намериш себе си.

Сигурността, която търсите, се намира единствено в Бога и тогава тази сигурност се явява в очите. В очите на вярата се чете сиянието на живота, а волята може да черпи сили само от този живот, който е чист.

Помнете: при безверието човек се управлява от злото... Колко жалко е злото да управлява

живота ти, пътя ти, но ... всичко е за добро. Човек се определя от посоката на вярата си от устрема на волята си. Волята е универсален ключ. В кабалата се знае, че никое влияние не е по-силно от волята.

Помнете: чистият е недосегаем от нещастieto. В най-общ смисъл казано – нещастieto е пътят на нечистите.

Защо човек трябва да учи? – Защото незнанието е безпомощност; това е пътят на самоубийците. Някои искат да оправдаят самоубийството. Казвам: няма оправдание. Самоубийството значи стреляне в своя скрит вътрешен недостатък, но от това не идва спасението. Болният, злият, нещастният, самоубиецът – това са хора, които не ценят истината, която е тяхното освобождаване.

Стремежът към истината, сам по себе си е достатъчен; ако той е силен, ти си вече в ръцете на висши същества, в ръцете на небето.

Помнете: човек, който е заразен от съмнението, бавно губи целия си живот. Какво е необходимо тогава? – Ще започнеш да изучаваш вярата и нейните закони и така постепенно ще се преобразяваш. Запомни: Колко жалко е да очакваш подобрение на живота, ако сам не се подобряваш отвътре... Но постепенно – така се постигат нещата – постепенно, бавно и сигурно. Това е сигурността, която се вселява отвътре; това е красото

тата. Ще вярваш и ще търпиш... А за да имаш познание за Бога, трябва да знаеш, че човешкото знание трябва да изчезне. Ще се изграждаш с търпение. Не бързай, ученико, защото ще попаднеш в ръцете на злото...

Изучавай се и работи, за да се освободиш от скритата си нервност и нетърпение – те значат безсилие и отсъствие на воля. Чрез търпението ти ще изграждаш своята сила. Търпеливият човек живее с божествена сила в себе си. Трябва да се бронираш с вяра и търпение... и моли се, моли се, моли се, докато се научиш да се молиш истински. Истинска молитва значи да елиминираш целия свят. Казвам: истинската молитва е дело на Огъня; тя е чисто огнен процес. Това означава, че мисълта трябва да бъде изпълнена с жизнена сила, за да предаде жизнена сила.

Ученикът трябва да изучава силите, които са скрити вътре в мисълта, защото робството и освобождението се намират вътре в мисълта. Той трябва да знае, че чистият живот е по-важен от всички религии и че чрез чистия живот ще дойде постоянството и любовта, които дават необходимите материали за реализирането на една свещена идея. Казвам: чистият твори със словото; чрез него то е могъщо и всесилно. Над проблемите се господства с вяра и любов.

Много хора говорят за любов и за обичане, но вие учениците не се заблуждавайте, защото само този, който е станал пълна жертва на Бога,

може да обича истински, божествено. Всички тези, които се женят външно, губят енергията си и разпиляват бъдещето си. Човек трябва да работи, за да възвърне огненото си естество и отново да стане неразрушим и безсмъртен. Само безсмъртният може да обича и тогава, когато Бог започне да се съгъства, хората преживяват най-дълбоки любовни преживявания, защото Бог е любов.

Казвам: Любовта е съгъстен Бог и който е придобил Любовта, има праенергията и всички зли сили са безпомощни, защото Любовта е върховната магическа сила.

Който е придобил тази любов, той не живее на земята, той живее в божествения свят, който е едно велико ухане. Това е свят на същества със силна воля, а воля и любов вървят заедно ръка за ръка, така, както омраза и безволие. Задачата на ученика е да се превърне в огън и вярата подготвя пътя. А качеството на огъня зависи от качеството на любовта.

Помнете: само който е абсолютно предан, може да разбере дълбочините на Любовта.

Някои говорят за вяра, а като дойде една тревога, се отчайват. Кой трябва да господства? Ти или тревогата? И ако тя е по-силна, ти защо си по-слаб?

Законът на неразумния живот е вечно страдание. Да се освободиш от този живот, това

е въпрос на вяра и воля. Помнете: волята движи всички небесни сили. Сега Бялото братство наблюдава най-много на развитието на волята.

Знаете ли как гишат висшите същества? – Без усилие и с тишина. Тишината е огнен свят, свят на воля и любов.

Истинският човек е изграден от цел. Волята трябва да има цел. Волята си прави път от всички спънки и трудности, които произлизат от Ума.

Вярата е метод, чрез Вярата ученикът се издига високо в Духа. Враговете са безсилни в огъня на мисълта, в огъня на любовта. Те са силни в нечистотата, защото нечистотата отнема вътрешното виждане – така се явява омразата. Но всичко нечисто ще се разруши от Божия закон.

Казвам: чистотата е изключително важен закон и само при чистотата нашето слово може да задвижи легиони същества и сили. Чистият има изключителни помагачи от невидимия свят.

Помнете: самата чистота е огън. Бъдете будни, защото злото влиза през пукнатините на мисълта, и знайте, че най-добрата защита е чистия живот, а нечистият е уловен от заблуждението. Помнете: само чистият става по-силен от съдбата и всички, които са изоставили чистия живот, са влезли в кармата и всички нещастия, които се изпращат, са за възстановяване на чистотата.

За да се подобри животът ти, трябва да се подобри и характера ти. Помни: всички занимания, в които се увличаш, трябва да изграждат характер. Човек с характер има могъща мисъл, а който има тази вяра и тази могъща мисъл, никога не пада в лоши условия.

Казвам: чистият е мощен във всички светове. Когато ученикът има висок идеал, това дава по-бърз ход на неговата еволюция.

Ако чрез религията не сияеш, за какво ти е тя и за каква вяра говориш? Вярващият е извън астралното море; той има могъща духовна сила, с която преодолява астрала и влиянието на света. *

Като срещне същество, което не проявява любов, злото го мачка и мъчи, докато го изяде. Казвам: злото е велика и красива тайна, то ще направи хората вярващи. Но този въпрос не е за елементарни духове; той спада към великите мистерици, които се разкриват само във вътрешния кръг на Бялото Братство. Тайната трябва да остане скрита, докато дойде великият вътрешен ден, т.е. докато дойде посвещението.

Елеазар Хараш

„Силата на човека седи в абсолютната вяра в Първата Причина на нещата.“

„Чиста, абсолютна вяра има онзи човек, на когото ръцете са свързани, и при това е глух, ням и сляп, и седи той, уповава само на Бога и Нему се моли.“

Учителя

Цена 95 лв

**Из Словото на
Учителя Петър Дънов**

КНИГА ЗА ВЯРАТА

Варна, 2013 г.

ПРЕДГОВОР

Вярата е дълбоко вътрешно отношение, което черпи огромна сила от Бога.

Вяра с нечисти постъпки е лицемерие.

Човекът на вярата не е религиозен, а истинен; той говори малко, кратко, чисто и ясно.

Човекът на вярата е духовен, не държи на показност; той е скромен, уверен и смирен.

Истинно вярващият има любов към врага, а това означава обезсилване на врага.

Около истинно вярващия има кръг от чистота и смиреност.

Вярата е чисто духовно пътешествие към Бога, а не умствено.

Вярата е твърдо завръщане в Истината и Покоя, а вярванията са умствени игри и илюзии.

Вярата, това е силата на чистото съзнание.

Който не владее желанията си, той няма вяра.

Чистотата е задвижващата сила на вярата.

Ако вярваш в Бога, ще вярваш в цялото, ще вярваш, че Бог е във всички религии.

Вярвай в другите, за да ги повдигаш.

Надеждата е сантиментална, вярата е духовна, а Любовта е Божествена.

Когато вярваш в нещо, ти му помагаш то да се случи.

Ако вие вярвате в злото, вие го храните със сила.

Вярата е духовен кристал на душата.

Пред вярата дори и смъртта просветва.

Вярата е необорима, тя живее мистично в сърцето.

За истинната вяра мракът е като светъл ден.

Вярващият човек не е син на жената, той е син на Бога. Този син е наука над науките.

О, приятелю, отгледай си вяра и Любов, защото грешният безверник е тъмен гроб.

Вярващият човек е открит и непробиваем.

Вярващият е могъща армия от един човек, но той е с Бога.

Истинната вяра е съгъстена сила на Любовта.

Вяра, изхождаща от Любовта, е повече от света.

Ако познаваш Бога, дарена ти е реалната сила на вярата.

Истинната вяра означава да ти е позволено да влизаш в Бога.

Истинната вяра е отломък от Царството Божие.

Какво струва бурята пред Истинната вяра?

Спряха ли кладите силата на богомилската вяра? Не, защото тази вяра е тайнство.

Вярата е произлязла от една чисто събудена духовност.

Вярата е събудител на енергията на здравето.

Да имаш вярата, приятелю, то е да си умъртвил смъртта.

Яви ли се вярата, стихията загубва силата си.
Казвам: Вярата е могъщо движение на Бога.

Преди да са се родили стихииите, вярата е била.

Елеазар Хараш
Варна, 2013г.

из „Ново разбиране“

Същественото е, когато си в тъмнина, да очакваш изгряването на слънцето. стр. 3

Ще работиш с вяра и ще успееш. стр. 21

Щом се разболеете, вие веднага ще се усъмните в Бога. Ако някой умре от дома ви или някаква неприятност ви се случи, вие пак ще се усъмните в Бога. Питам: С такава вяра докъде ще отидете? стр. 40

Не е достатъчно човек само да вярва. Той трябва да опита нещата, сам да се убеди в тяхната истинност. стр. 50-51

Да живееш с вяра, това значи, като нямаш къща, имоти и пари, да не губиш своя вътрешен мир. стр. 71

Всички добродетели — Любов, кротост, въздържание, вяра, са присъщи на Божествения свят. стр. 78

Ако вярваш в Бога само затова, че ти е помогнал да излезеш от материално затруднение, това не е истинска вяра. стр. 146

Вярвам в Бога не само при един случай, но всякога. стр. 146

Щом имам Неговата светлина, свободно и с вяра ще ходя навсякъде. стр. 146

Често и вярващи, като изпаднат в големи мъчности и страдания, се обезверяват. стр. 146

Нужно е да усилите вярата си, за да можете да понасяте с радост това, което преживявате. стр. 180

Имай вярата на детето и нещата ще се нареждат от невиделица. Престани да се смущаваш. стр. 184

„Ами ако умра гладен?“ — Ако умреш, умри поне като човек с вяра. стр. 184

„Ще страдам.“ — Страдай, но като човек с вяра. стр. 184

Докато не вярваш, ти си далеч от Царството Божие. стр. 278

из „Влияние на светлината и тъмнината“

Питам: Може ли човек да убеди хората да вярват в това, в което и той не вярва? стр. 5

Само такива мисли и желания могат да се реализират, само такива мисли и желания са в състоя-

ние да усилят вярата на човека. (за правата мисъл и възходящото желание) стр. 50

Следователно не се стремете към реализиране на такива мисли и желания, които не могат да усилят вярата ви. стр. 50

За да се домогне до вярата, човек трябва да изучава пътищата на светлината. стр. 107

Като ученици, от вас се иска живот без съмнения и колебания. стр. 128

из „Трите посоки“

Какво може да излезе от човек, който чака външна помощ? стр. 60

Без център никакъв успех не съществува. стр. 64

За новото се изисква вяра. стр. 89

„Аз вярвам сляпо в нещата“ — Сляпата вяра не е истинска. Слелият не може да вярва. стр. 89

Вярва само онзи, който има очи и уши. стр. 89

Вярвайте в Божественото. Чрез него ще схванете интуитивно нещата. стр. 101

Всяка мисъл, в която има най-малкото съмнение, не може да се реализира. стр. 123

Всичко може да се реализира, когато човек се освободи и от най-малкото съмнение. Изхвърли съмнението си вън от себе си. стр. 123

Как може човек да се освободи от ограничението? — Чрез вярата в Бога. Обаче вярата трябва да бъде силна, мощна, да върши чудеса. стр. 126

Сега ще ви изтъквам „вярата“. „Вер“ значи живот, „а“ значи слънце в египетската азбука. „Вяра“ значи да се приближиш към слънцето на живота. стр. 149

А за да се пробудят тези дарби, нужна е вяра. стр. 149

Вярата обаче може да се занимава с неща за след 100 години, за след милион години, и ги допуска като истини. стр. 149

И тъй, надеждата е форма, вярата е съдържанието, Любовта — смисълът на нещата. стр. 149

Разумната вяра изисква да се изучават правилата на вярата. стр. 153

Да се съмняваш, да се обезверяваш — това са стари работи. стр. 158

Сега от вас се иска да имате вяра и сила да понасяте този живот — животът на изгряващото животворно слънце. стр. 158

Вярата има признаци. Погледът на вярващия е нагоре, в него има нещо много красиво и меко.
стр. 160

Духът ще внесе вярата и Любовта във вас. стр. 212

И тъй, вярвайте в невъзможните неща, т.е. в необикновените. В тях се крие благо на човека.
стр. 231

Живееш във Вселената, в необятния живот.
стр. 231

Казвам: Надеждата е път към вярата. Вярата е път към Любовта. Любовта е път към Бога. Кой ще ни води по тези пътища? — Духът. стр. 256

Вярата ще ви научи как да се приближите до Любовта. Надеждата ще ви научи как да се приближите до вярата. стр. 256

Вярвайте в Бога и очаквайте Неговото благословение. Той всякога ще ви помага. стр. 257

В какво вярваш? — Във всичко. — Това е фантазия. С такава вяра никъде не можеш да отидеш. Тази вяра е нещо външно. стр. 302

Вяра без Любов нищо не допринася. стр. 302

Истинската вяра е път към реалността. стр. 303

Кажки с пълна вяра в себе си: „Не ми трябва лекар, ще упоая на Господа и каквото Той каже, това ще стане“. стр. 304

Мнозина упоават на Бога, но скоро се отказват от Него. — Упованието им е слабо. стр. 304

Уповаваш ли на Бога, ще се ослониш на Него с абсолютна вяра, без никакво колебание. стр. 304

из „Силите на природата“

Вярата е закон за ума, надеждата е закон за сърцето, а Любовта — закон за душата. стр. 114

Ще приложиш надеждата за малките работи, а вярата — за големите работи, т.е. за безграничните. стр. 114

Тури Любовта в душата си, вярата в ума си и надеждата в сърцето си, за да ти се наредят всички работи. стр. 119

Ако приложиш вярата и надеждата в живота си, всички мъчнотии ще се разрешат добре. стр. 119

Докато Любовта, вярата и надеждата са на нашата земя, всичко ще върви напред. стр. 121

Когато Любовта, вярата и надеждата вдигнат капитала си, земята ще се превърне в пустиня. стр. 121

Какво представя вярата? Вярата е път към мисълта, път към Любовта, път към Духа. Христос казва: „Аз съм Пътят“. Не можеш да влезеш в реалността без път. стр. 203

Христос прибавя още: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Чрез Христа се влиза в пътя на Истината и живота. стр. 203

Без вяра не можеш да влезеш в пътя на Истината и живота. Тя е отворена врата, която води към тях. стр. 203

Вярата дава подтик на човека, но само с нея нищо не се постига. Можеш ли само с вяра да станеш цигулар? Ще се учиш да свириш и ще вярваш, че трудът ти ще даде резултат. стр. 203

Ако не си видял изгрева на слънцето, твоята вяра е обикновена. Тая вяра замъглява съзнанието на човека. стр. 233

из „Той създава“

Оня, който има пробудено съзнание, никога не се съмнява. Той живее в бързите промени и от нищо не се страхува. стр. 4

Как се лекува съмнението? — С вяра. стр. 8

„Нищо не става с вяра.“ — Със сегашната човешка вяра нищо не става, но с абсолютната вяра, която Духът носи, всичко става. стр. 8-9

Без Духа няма вяра, няма виждане. стр. 9

Щом придобиеш вяра и Любов, твоето недоволство изчезва. стр. 10

Без вяра никакво знание не се придобива.
стр. 18

Ще вярваш, ще се мъчиш и страдаш, докато родиш една светла и възвишена идея. стр. 18

Безверниците са умни, но не са будни. стр. 29

Вярващите са будни, но не са много умни.
стр. 29

В Божествения свят се иска вяра, а не суеверие.
стр. 36

Защо ни е потребна вяра? — Без вяра не можеш да угодиш на Господа. стр. 36

Ще вярваш, за да се наредят работите ти добре.
стр. 36

„Защо ми е нужна вяра?“ — За да живееш. Без вяра няма живот. стр. 36

Ако вярваш, без никакво съмнение, твоят приятел ще ти върне парите навреме; усъмниш ли се в него, парите ще закъснеят. стр. 37

Вярата е Божествен закон. Щом вярваш, ти вярваш в Бога. стр. 37

Да вярваш в Бога, това значи да имаш организиран ум, организирано сърце и... организирана душа. стр. 44

Под „вяра в Бога“ се разбира едно Божествено състояние, при което човек се чувства силен да постигне всичко, каквото желае. стр. 44

При абсолютната вяра човек не може да се осигури за цял живот. стр. 45

И тъй, работете за развиване на абсолютната вяра, с която всичко се постига. Кога ще се постигне? Когато му дойде времето. Не определяйте срок. стр. 46

Вярата е сила, чрез която всичко се постига. стр. 46

Трябва да работите върху себе си, да усилите вярата си, за да не се прекъсва съзнанието ви. стр. 59

Казвам: Вложете повече вяра в себе си и в своя ближен. — Дали води той чист и свеж живот? — Не се съмнявай в него. Не го подозирай. стр. 64

И тъй, превърнете суеверието във вяра. Като ти говори някой, вярвай му. Намери една добра черта в него и се дръж за нея. стр. 65

Питам: Колко души има между вас истински вярващи, на които може напълно да се разчита?
стр. 77

Дойдеш ли до реалността, ти не можеш да се съмняваш. Ще вярваш в реалността така, както вярваш в светлината. стр. 78

Прилагайте вярата си, за да се усили. Опитвайте нещата, за да влезете в реалността на живота. стр. 78

Казвам: Каквото и да става в живота ви, не се обезверявайте, а усилявайте вярата си. стр. 86

Вярата е условие за развиване на човешкия ум и за служене на Бога. стр. 135

Надеждата е помощник на вярата и на Любовта. Тя върши най-дребните работи. стр. 135

Човек трябва да си служи с вярата, като условие за придобиване на знания, с Любовта — като сила за работа, и с надеждата — като приложение на придобитото в най-малък мащаб. стр. 135

Човек е господар на себе си, но с вярата, надеждата и Любовта в себе си. стр. 135

Старото не вярва на новото. стр. 138

Време е вече да работим за Господа, да му служим. Тогава нашата вяра, надежда и любов ще се увеличат. Мъчнотиите и негодите в живота ни постепенно ще изчезнат. стр. 140

Когато изпитва човека, Бог изпраща Любовта. Когато се изпитва ума на човека, Бог изпраща вярата. Когато изпитва човека на физическия свят, Бог изпраща надеждата. стр. 144

Бог изпитва сърцето на човека чрез любовта, ума — чрез вярата, а волята — чрез надеждата. стр. 144

Да имаш абсолютна вяра в Бога, това значи при всички условия на живота да знаеш, че всичко ще се оправи, ще се нареди добре. стр. 156

Каквото и да правите, не допускайте съмнението и подозрението в себе си. Временно те могат да минат през ума ви, но никога не ги допускайте в душата си. стр. 182

Вярването не е механичен процес. стр. 203

Вярата е процес на съзнателно движение. стр. 203

Казваш: „Аз имам силна вяра“. — Ако центърът на вярата е силно развит, и вярата ти е силна. Иначе само ще говориш за вярата, без да си вярващ. стр. 229

И тъй, погрешките на хората се дължат на вярата им в човешкия порядък. стр. 231

Вярата е разумен процес. Тя има отношение към разумния свят, а не към механичния. стр. 231

Който мисли, само той има вяра. стр. 231

Ако не мислиш, никаква вяра нямаш. стр. 231

Вярата има отношение към ума, надеждата към волята, а Любовта — към сърцето. стр. 231

В Божествения порядък на нещата вярата работи сто на сто, а в човешкия порядък — само няколко процента на стоте. стр. 232

Чрез вярата човек може да бъде благоугоден на Бога, чрез надеждата той изправя отношенията си към Бога, а чрез любовта той му служи. стр. 232

Стреми се да проявиш вярата си, за да угодиш на Бога, надеждата си — да имаш добри постъпки, а любовта си — да служиш на Бога. стр. 232

Ако отидете със сегашната си вяра, надежда и любов в разумния свят, ще чакате с години наред, докато ви приемат. стр. 232

Щом се обезвериш, ти си в човешкия порядък; щом се усилива вярата ти, ти си в Божествения порядък. стр. 234

Служенето усилва Любовта, благостта усилва вярата, а добрата постъпка усилва надеждата. стр. 238

Без вяра молитвата не се приема. Иначе не може да се обясни защо Бог отговаря на някои молитви, а на други не отговаря. стр. 248

Някой отправя много молитви, но не получава отговор. — Защо? — Молитвата му не е силна. Тя е лишена от вяра. стр. 248

Някой казва, че вярва в Бога. Вярваш, но вярата ти е относителна. стр. 261

Вярата се познава в изпитанията. стр. 261-262

Ако се натъкнеш на големи изпитания и започнеш да се колебаеш и съмняваш в това, в което вярваш, вярата ти е слаба. стр. 262

Какво ще придобием, ако вярваме? — Всичко ще се превърне на добро. стр. 262

Ако не вярваме? — Всичко ще се превърне на зло. стр. 262

Дали хората ви вярват или не, това не е мярка. Важно е вие да вярвате в това, което говорите. Жалко е, че вие сами не вярвате в себе си. стр. 262

Силата на вашата вяра се заключава в следното: всички да се разколебаят във вас, само вие да не се разколебаете. стр. 262

Сегашният век изисква от хората силна, непоколебима вяра. Който има такава вяра, в него Любовта се проявява. стр. 268

Вяра без Любов не може да се прояви. Любовта е майка на вярата. Вярата е майка на надеждата, а надеждата — майка на живота. стр. 268

Човекът на вярата е подобен на добрия математик, който лесно решава и най-трудните задачи. стр. 268

Кога човек изгубва смисъла на живота? — Когато живее в обикновената вяра, в обикновената надежда и в обикновената любов. стр. 276

Не губете вярата си в Бога! Идеята за Бога е свещена. Който е дошъл до тази идея, той ще се повдигне над обикновения живот. стр. 302

Сега, спрете върху вярата и мислете за начините, по които тя се прилага. стр. 306

Как познавате кога действа вярата у вас? стр. 306

Как се придобива вяра? — Тя не се придобива по механичен начин. стр. 306

Понеже Христос уподобява вярата на синапово зрънце, това значи: както синаповото семе има условия да расте, така и вярата има условия да расте и се развива. стр. 306

Вярата на светиите не е твоя вяра. стр. 308

При сегашните условия на живота вие се нуждаете от голяма светлина и вяра. стр. 308

Всяко семейство, което не е поставило за основа на своя живот законите на вярата, надеждата и Любовта, не може да има никакво бъдеще. стр. 311

Всяко семейство трябва да има за основа Любовта, в която влизат вярата и надеждата. стр. 311

Вярата учи човека на духовните закони. стр. 311

Надеждата, вярата и Любовта в човека трябва да се съединят, за да го запознаят с целокупния живот. Само така животът се осмисля. стр. 311

За кокошката. Тя има вяра, но не е определила отношенията си към Бога. стр. 314

И хората имат вяра, но тя не може да им помогне. стр. 314

Питате: „Де е Бог?“ — В главата ви, във вашия мозък. — „Де е вярата?“ — В дробовете. стр. 315

Ако не дишате правилно, не може да имате представа за вярата. стр. 315

Ако дишаш добре, ще усилиш вярата си. стр. 315

Почва на вярата са дробовете. стр. 316

Който не знае как да проветрява къщата си, ще осакати дробовете си. Така той ще осакати вярата си. стр. 317

Щом се осакати вярата, човек става песимист.
стр. 317

Надеждата и вярата представят облеклото на Любовта. стр. 324

В бъдеще тялото ви няма да умира. То ще бъде създадено по законите на вярата и надеждата.
стр. 324

Когато вярата, надеждата и Любовта се съединят в едно, тогава ще се създаде безсмъртното тяло на човека, в което всички действия ще се извършват правилно. стр. 324

Желая ви да се облечете с надеждата, да се обгърнете с вярата и да се изпълните с Любовта.
стр. 324

из „Отворени форми“

Изобщо, това, в което човек вярва, става. стр. 22

Има случаи, когато и като вярва в нещо, не става според вярата му. Обаче в повечето случаи става. Като знаете този закон, приложете вярата си за реализиране на положителни неща. стр. 22

Ако връзката ви с Бога е силна, никакви съмнения и колебания няма да ви смущават. стр. 35

Човек трябва да има такова убеждение, което да издържа на всички сътресения. стр. 35

Каквито разтърсвания да има, физически или душевни, връзката му с Бога трябва да бъде канара, опора на неговия живот. стр. 35

С какво ще напълните страхливия? — С вяра. стр. 125

Колкото е по-силна вярата на човека, толкова повече се намалява страхът. стр. 125

Който има вяра и любов, той става смел и безстрашен. стр. 126

Изгуби ли вярата в себе си, човек изгубва живота си. стр. 173

Като ученици, от вас се иска живот без съмнение и страх. стр. 176

Съмнението не е нищо друго, освен плюене върху дрехата на Любовта. стр. 182

Съвременните хора се нуждаят от жива вяра. стр. 188

из „Простите истини“

Вярата предшества знанието. Без вяра никакво знание не може да се придобие. стр. 5

Вследствие на това помрачение на съзнанието много хора губят вярата си, менят убежденията си. стр. 59

Често и вие изпадате в големи съмнения, подозрения, което показва, че се намирате под влияние на Сатурн. стр. 87

Всички недъзи могат абсолютно да се изправят, но при условие на абсолютната вяра. стр. 90

В свръхсъзнанието човек може да проектира всичко, каквото пожелае, но без никакво съмнение. стр. 90

Защо умират хората? — Защото Бог не е съгласен с техния живот, с техните вярвания. стр. 104

Човек трябва да бъде силен, да устоява, да не се съмнява в Бога. стр. 108

Някой казва: „Едно време аз вярвах, но сега вече не вярвам“. — Не, ти всякога трябва да вярваш. стр. 146

Ти ще вярваш в Любовта, която Бог е вложил в твоя живот. Щом вярваш в тази Любов, ти ще вярваш и в любовта на хората. стр. 146

Въжето представя вярата в човека. стр. 168

Докато човек вярва, че живее в Бога и е свързан с Неговото съзнание, работите му вървят добре и той е доволен от живота си. стр. 197

Съмнението е в състояние да замъгли съзнанието на човека. стр. 224

Казвам: При каквито условия да се намира човек, при радостно или мрачно състояние, той трябва да държи връзка с Бога. стр. 226

из „Вечното благо“

За да се справи с мъчнотиите си, религиозният си служи с вярата, а ученият — със знанието си. Но за това са нужни силна вяра и големи знания.
стр. 11-12

Който се намира под влиянието на Сатурн, казва, че не вярва в Бога, на нищо не вярва. стр. 37

Не само че вярва, но вярата му отива до суеверие. Като чуе, че се продават лотарийни билети, вед-

нага бърза да си купи поне един билет, за да спечели нещо. стр. 37

Значи, той вярва във възможностите на лотарията, а не вярва в Бога. стр. 37

Вярата крие в себе си всички възможности на живота. стр. 37

Човек трябва да вярва в живота като същина на Бога. стр. 38

Вярвайте на първата мисъл и на първото чувство, които минават през ума и сърцето ви. стр. 57

Който разчита на Божественото Начало в себе си, никога не се смущава, никога не се обезверява. стр. 57

Ако видите човек с вяра в Бога, в ближния си и в себе си, ще знаете, че той е дал ход на Божественото Начало. стр. 57

Работете за усиляне на вярата си. стр. 57

Там е погрешката на съвременните хора. Те не вярват, че Бог живее в тях. стр. 72

Във всички вярват, на всички се надяват, но не и на Бога. стр. 81

Често светските хора проявяват по-голяма вяра от религиозните. стр. 103

Не мислете, че вярващите хора са само в религиозните общества. Те са пръснати навсякъде по света.
стр. 103

Ако вярвате, работите ще се наредят добре.
стр. 109

Жив е Христос и днес. Той управлява света в Името на Господа. Не се съмнявайте в това и не спорете. стр. 159

Приложете вярата и любовта си към Бога, и животът ви ще се подобри. стр. 181

Вярвайте на Любовта. Тя всякога си служи с истината. стр. 198

Детето не пита как се постигат нещата, но вярва в тяхното постигане. стр. 205

Как ще придадеш вяра на човека, ако сам я нямаш? стр. 231

Който вярва на Божественото, работите му се свършват добре и с успех. стр. 247

Вярата в хората почива на користолюбие. Вярваш в богатия, защото може да ти даде пари, да подобриш положението си. Ако нищо не ти дава, вярата ти към него ще отслабне. Истинската вяра се проявява преди да си получил нещо от човека.
стр. 254

И най-свирепото животно, като го храниш, вярва в тебе. Щом престанеш да го храниш, вярата му изчезва. стр. 254

Ние търсим хора с абсолютна вяра и любов, да знаят как да обичат. стр. 254

Песимистът е крайно страхлив, със слаба вяра и надежда. стр. 311

Някои хора са весели, жизнерадостни. Вярата и надеждата в тях са силно развити. стр. 311

Проявете вярата, за да се справите със съмнението. стр. 321

Който има вяра, може да премества скърбите си, да се освобождава от тях. стр. 321

Скръбта може да бъде голяма като планина, но вярващият лесно се справя с нея. стр. 321

Вярващият постига всичко. — Кой вярващ? — Който приема нещата по дух, а не по буква. стр. 321

Като не разбира законите на живота, човек възприема такова верую, което всеки момент му изневерява. стр. 345

Вярваш в Бога на думи, но щом се натъкнеш на изпитание, веруюто не ти помага. стр. 345

Истинското верую е това, което има отношение не само към хората, но и към животните и растенията. стр. 345

Единственото нещо, в което всички хора вярват, е светлината. стр. 345

Срещали ли сте човек с бяло светло лице, от когото да лъха Любов и Истина? В погледа на такъв човек се чете истина и вяра. стр. 389

Синият цвят има отношение към вярата. стр. 411

из „Отиване и връщане“

На много неща може да не вярвате, но дойде ли до Божиите думи, там всякакво съмнение трябва да се изключи. стр. 82

Съмнението е първото условие за прекъсване връзките на Любовта. стр. 86

Щом Бог е Любов, трябва ли да се съмнявате в Неговата Любов? стр. 87

Имайте вяра, че Божественото е в сила да разработи своите пътища. стр. 90

Който няма вяра в себе си, той не може да вярва и в Бога. стр. 105

Някой човек не вярва в Бога, а казва, че вярва на хората. Това е невъзможно. Такава вяра наричам вярване, но не и онази положителна вяра, която може да прави чудеса. стр. 105

Сам Христос е казал: „Който вярва в мене, ще прави по-големи чудеса от тези, които аз сега правя“. стр. 139

(За силата и светлината на пръстите, от които земята ще се разклати.) ...Ако в ума ви няма никакво съмнение и ако в сърцето и волята ви няма никакво колебание, всичко това може да се постигне. стр. 141

Докато умът и сърцето на човека са раздвоени, той не може да постигне това, което желае. Умът и сърцето трябва да се слоят в едно. стр. 148

из „Поучаваше ги“

Не вярвайте в лъжливите учения. Бог ви създаде свободни, да живеете като братя. стр. 5

Защо хората се кълнат? — Защото не вярват в Бога. Клетвата, макар и в името на Бога, подразбира отричане на Божието име. стр. 23

Не е позволено да се съмняваме в Бога. стр. 41

Съмнението съществува от хиляди години. То се изявява и в най-малките същества. Време е вече човек да се освободи от съмнението. стр. 54

Освобождението от съмнението ще стане, когато човек се домогне до вътрешната страна на живота и явленията в природата. стр. 54

От човека на вярата, от възрастния, се изисква повече. стр. 62

Съмнението е необходимо само при търсенето на Истината, но как ще се приложи то? стр. 87

Съмнението е нож, с който малцина могат да си служат. стр. 87

Днес в цялата природа, в целокупния живот работи една жива, разумна енергия, с която всеки съзнателен човек може да влезе в контакт. Тя се отзовава на всеки нуждаещ се. Докато човек разчита на външна помощ, на други сили, тази разумна енергия стои настрана, не взима никакво участие. Щом човек изгуби и последната надежда в живота си, тя веднага му се притича на помощ и казва: „Има още нещо, на което можеш да разчиташ“. стр. 89

Съмнението в тебе расте, докато един ден се отречеш и от Христа. стр. 104

Каквото и да се яви на пътя ви, не допускайте съмнението в себе си. Това е характер. стр. 104

Когато дойдат най-големите изпитания и противоречия в живота ви, тогава ще намерите истината. стр. 104

И млади, и стари, живеете без съмнение в Бога. Това е свещено правило. стр. 106

Срещне те някой, изпитва те, иска да знае в какво вярваш. Не казвай твоего верую, но говори умно, да разбере, че не си обикновен човек, но човек с убеждение. стр. 106

Ако вие наистина вярвате в Христа, няма да грешите. Понеже грешите, вие не вярвате в Него. стр. 114

Според мене, който вярва в Бога, той е в състояние да приложи Христовото учение. Още днес всеки може да бъде силен. стр. 126

Защо се съмняваш в Бога? стр. 127

Аз се чудя на съмнението и подозрението на съвременните хора. стр. 127

Мъчно могат да ти вярват днес. стр. 127

Никакво раздвояване. стр. 129

От всички се иска безкористна любов, непоколебима вяра и диамантена воля, пред която да отстъпват всички мъчности и страдания, даже и смъртта.
стр. 129

Не се съмнявайте в мене. Аз не съм викал никого насила и не искам да ви заставя насила да вярвате.
стр. 130

Когато силите на човешкия организъм се колебаят, равновесието между тях се нарушава и нервната система се разстройва. Значи силите на организма не са в съгласие с природните сили. стр. 137

В мене се съмняват, наричат ме такъв-онакъв, но аз никога не съм се усъмнил във великото и възвишеното, което живее в мене, както и в моя ближен.
стр. 159

Както вярвам в моя Господ, така вярвам и във вашия. стр. 159

Както вярвам на себе си, така вярвам и на вас. Че сте имали грешки, това е друг въпрос. стр. 159

Вярвайте във възможностите на духа и на душата. стр. 167

Съмнението в твоя ближен е съмнение в Бога. И обратно: съмнението в Бога е съмнение в самите

нас. Човешкият живот още не е поставен на здрава основа. стр. 171

Христос казва на учениците си: „Вярвайте в Бога, и в Мене вярвайте!“. Това значи: вярвайте в Абсолютното, което не се изменя. Вярвайте в Мене, който обяснявам причината за промяната на нещата. стр. 176

Едно нещо искам да направя за вас: да вложа в умовете ви живата вяра. Чрез нея всеки може да опита има ли Бог, или няма. Това е въпрос на съзнание. стр. 177

Условията, при които сегашният човек се развива, изискват абсолютна вяра. стр. 177

Защо е нужна тази вяра? Като вярваш в Бога, ще вярваш и в себе си. Вярата в Бога и в себе си ще ви доведе до границата на Царството Божие. стр. 177

Божественият свят изключва всякакво съмнение и колебание. стр. 177

Без съмнение и колебание! Вие пристъпвате бавно и сигурно към шестата раса. стр. 177

Ще вярваш и ще прилагаш. стр. 179

И тъй, вярвайте в новото учение, което ще ви изведе на добър край. стр. 183

Не допускайте никакво съмнение в себе си! Турете настрана и най-малкото съмнение.

В какво може да се съмнявате? От какво ще се плашите? Старият строй си отива. стр. 183

Започнеш ли да се колебаеш, не решавай въпроса — остави го настрана. стр. 184

Всички сегашни форми и вярвания ще отстъпят на новото. Те са изиграли своята роля. Нямам нищо против старите форми, но те изгубиха своето значение, за тях няма място. стр. 187

Новото, което иде — Царството Божие — изисква съвършени форми, нови възгледи и вярвания. стр. 187

Вярата изисква хора със светли умове, с чисти сърца и със силна воля. стр. 188

Иде векът на живата, реална вяра, векът на живия Господ. стр. 207

из „Праведният“

„Праведният чрез вярата ще бъде жив.“ — Това е едно от важните изречения на Свещеното Писание. стр. 3

Праведният чрез вярата ще бъде жив, а не чрез вярванията. стр. 3

Има специфична вяра, която се занимава само с материални работи. стр. 5

Има специфична вяра, която се занимава само с духовни работи. стр. 5

Има специфична вяра, която се занимава само с Божествени идеи. Всеки човек трябва да премине през тези три гами на вярата. стр. 5

Някои хора вярват в света, а не вярват в Бога.
стр. 5

Казвам: Сега именно трябва да се внесат Божествената правда и вяра в света. стр. 5

Човек трябва да придобие Божествената вяра. Това значи да придобие Божествения живот. Такъв човек никога не се съмнява, никога не се колебае.
стр. 15

Божествената вяра върви заедно с Любавта.
стр. 23

Който има любов, той има и вяра; който има вяра, той има и надежда. стр. 23

Вяра, надежда и Любов, това са три велики добродетели, основа на целокупния живот. стр. 23

Който има вяра, той може да разбере всички науки. стр. 23

Ще дойде истинската вяра, която ще обедини всички хора като братя. стр. 24

Синът Божий носи в себе си абсолютната справедливост и вяра. стр. 25

Правдата и вярата са необходими за нас, за да ни дадат живота, който изтича от нашия Баща.
стр. 28

Човек не може изведнъж да развие голяма вяра в себе си. стр. 52

За големите дела се изисква голяма вяра; за малките дела се изисква малка вяра. стр. 52

Вярата е на степени. Тя е свързана с човешката еволюция. стр. 52

Ако се закачите на един от конците на Сатурна, вие ще кажете: „Отсега нататък не вярвам в нищо!“. Човек не трябва да бъде толкова глупав да вярва на хората. стр. 75

Казвам: ти си се качил на една от нишките на Сатурна, затова вече не вярваш в нищо. стр. 75

Казват за някого: този човек има силна вяра. Като погледна цвета на неговите очи и страни, виж-

дам, че вярата на този човек е толкова голяма, че от най-малкото шумолене в гората, палтото му ще дойде в хоризонтално положение. стр. 86

За да направи някое добро с любов, човек трябва да има вяра. стр. 135

Вярата е вътрешна връзка, която човек трябва да има, ако иска Любовта да му даде начини и методи, чрез които той да действа. стр. 135

Казвам: Същината на вярата не се заключава във външните вярвания. стр. 142

Наистина, съвременните хора имат голяма вяра в смъртта. стр. 153

Има моменти, когато у човека се пробужда мощното, Великото, Божественото, и той знае, че е по-силен от обкръжаващите. И тогава силата на човека не се заключава нито в богатството, нито в знанието му, но той поставя своята сила в упование-то си на Бога, във връзката си с Него. стр. 153

из „Изгревите на Слънцето“

На всеки, който люби, може да се помогне. Как може да му се помогне? — Чрез вярата. стр. 16

Вярата е велик Божествен закон. Любовта започва с вярата. стр. 16

Началото на любовта, т.е. първата бримка, с която тя започва, това е вярата. стр. 16

От вярата вървите към Любовта. Ако искате да прогресирате, трябва да любите. стр. 16

из „Обич към знанието“

Човек, който има слаба вяра, е страхлив. Когато страхът има преобладаващо влияние върху човека, това се дължи на слаба вяра. стр. 23

Можеш ли да проповядваш на заека, че има Божии промисъл, че трябва да вярва в Бога? — Не. Заекът казва: „Аз вярвам на задните си крака...“.
стр. 23

Например, ти искаш да постигнеш нещо добро. Вложи тази мисъл в подсъзнанието си с пълна вяра и тя ще се реализира. Внеси тази мисъл без страх, без съмнение и Висшите същества, които живеят там, ще ти помогнат. стр. 29

Усъмниш ли се — законът не работи. Този закон работи само при пълна вяра от ваша страна. стр. 29

из „Неразрешеното“

Ако е въпрос за верую, човек трябва да има такова верую, което да го направлява в правия път.
стр. 15

Човек е спокоен, когато има абсолютна вяра в Бог. Щом има такава вяра, достатъчно е само да помисли за Бога. стр. 17

Надеждата произлиза от вярата. Без вяра надеждата не съществува. стр. 26

Ако човек има надежда без вяра, той няма да има почти никакво понятие за духовния свят. стр. 26

Ако вярата е добре развита в някой човек, той ще слуша, ако му говорите за духовния живот, пък и той сам може да ви говори. стр. 27

Умът трябва да гледа на живота през очите на вярата, надеждата и Любовта. стр. 27

Вярата на човека трябва да се преобърне в живот, да се крепи на ред вътрешни преживявания.
стр. 40

В космическото съзнание вярата е непреривен процес, а в самосъзнанието — преривен процес. В самосъзнанието човек ту вярва, ту губи вярата си; той е пълен със съмнения, с подозрения. стр. 47

Който живее в космическото съзнание, той никога не се съмнява; той вижда нещата, каквито са в истинското им положение. стр. 47

Ако вие имате вяра без съмнение, достатъчно е...
стр. 79

Аз ви навеждам на тези мисли, за да се създаде у вас силна вяра. стр. 80

Ученикът трябва да разработва в себе си вярата, надеждата, да ги усилва, за да бъде готов на всички страдания. стр. 81

Ученикът трябва да устоява на всички изпитания без никакви колебания. стр. 81

Съмненията, подозренията отдалечават човека от Бога. стр. 104

Едно е важно — човек никога да не се съмнява.
стр. 127

Докато се съмнявате, вие не можете да намерите правия път на живота. стр. 127

Да вярвате в Бога, в Христа, това още не е достатъчно, за да решите задачите на своя живот. стр. 130

Казано е: „Всички пътища, които водят към Бога, са добри“. Че някой имал едно верую, втори — друго верую, това не е важно. стр. 199

Важно е вашето верую да води към Бога. Щом води към Бога, то е добро. стр. 199

Хората сами по себе си или вярват, или не вярват; няма защо отвън да ги учат да вярват. стр. 205

Казвам: Вие трябва да имате вяра в Божествено-то, което работи в човека. стр. 226

Правдата може да се пренесе в живота само чрез вярата. Чрез коя вяра? Чрез разумната вяра. стр. 243

из „Малки и големи придобивки“

Съмнението неизбежно ще дойде в човека, но той не трябва да го държи дълго време в себе си. стр. 17

Работете, учете и не се съмнявайте. стр. 55

Мнозина казват, че вярват в Бога. Вярват в Бога, а са неспокойни. стр. 79

Истинската вяра включва в себе си такива елементи, които никога не се губят. Тя е подобна на златото, което банкерът има в касата си. стр. 79

Каква вяра е тази, която ту се придобива, ту се губи? Някой банкер се хвали със своето богатство, но се страхува, че ще го изгуби. — Това не е истинско богатство. Това не може да бъде положителна вяра.
стр. 79

Такива богати лесно губят богатството си. Щом изгубят богатството си, те изгубват и вярата си. Тогава нито богатството им е било тяхно, нито вярата им е била силна. Те не са имали онези елементи на вярата, с които да издържат на изпитанията. стр. 79

Тази вяра побеждава мъчнотиите и страданията.
стр. 94

Вяра е нужна на всички хора днес, защото те минават през дъното на ада. стр. 94

Помагайте на ближните си и не се страхувайте! Правете малки опити да лекувате, за да придобиете знания. По този начин вярата ви ще се усили. стр. 147

Следователно, искате ли да усилите вярата си, правете опити със себе си, правете опити с ближните си. стр. 147

Щом заболеете, повдигайте мисълта си към Бога, докато болестта ви изчезне. стр. 147

Ако паметта ви е слаба, молете се да се усили, да се възстанови първоначалната ви памет. стр. 147

Ако очите ви са отслабнали, пак се молете, докато се усилят. стр. 147

Силна трябва да бъде вярата на ученика! Христос казва: „Станете като децата!“. Значи, детска вяра се иска от вас. стр. 148

Божиято благословение... То представлява мощна сила за душата. Това благословение е като синаповото зрънце, което расте, развива се и плод дава. Посейте това семенце и не се безпокойте какво ще стане с него. стр. 149

Колкото по-голяма е вярата на човека, толкова по-големи възможности крие той в себе си. стр. 152

Всичко зависи от вярата на човека. стр. 153

Христос казва: „Станете като децата!“. Това значи: имайте вярата на децата. И тогава, преди да се помолите на Бога, всичко ще ви се даде. Какво разбирате под думата „всичко“? — Всичко съществено. стр. 153

Който има вярата на децата, той по-лесно ще носи страданията и изпитанията в живота си. стр. 153

Не се обезсърчавайте! Големи богатства ви очакват. стр. 173

...И без вяра човек може да живее, и с вяра може да живее. стр. 173

Ще кажете, че без вяра няма живот. Ами как живеят рибите, птиците, млекопитаещите? Те нямат вяра и въпреки това живеят. стр. 182

Когато казвате, че без вяра няма живот, вие имате предвид вашата специфична вяра. Но това е ваше субективно схващане. стр. 182

Без тази връзка с Първата Причина, човек се излага на съмнения, на недоразумения, на колебания. стр. 185

Че някой е стрещил или направил някакво престъпление, това не трябва да разколебава вярата ви. стр. 185

Човекът с Божествено съзнание... Той не казва, че вярва в Бога, но неговата вяра почива на вътрешни опити и се изразява в дела. Този човек е постоянен в чувствата си. стр. 189-190

Докато живее в обикновеното съзнание, човек постоянно е изложен на съмнения, на колебания, с които трябва да се справя. стр. 190-191

Който се съмнява, той върви вече по крива линия. стр. 210

Щом падне, човек влиза вече в несретите, в областта на нещастията, на безверието, съмнението и т.н. стр. 210

Мирът е в зависимост от опитността и вярата на човека. стр. 223

Човек трябва да има такава вяра, че каквито промени да стават в живота му, както и да се менят условията, той да остава твърд и непоколебим, на йота да не отстъпва от своето убеждение, от своята свещена идея. стр. 223

Човек лесно губи вяра в себе си. Като го подложите на някакъв изпит и не издържи, той веднага се обезверява. стр. 224

Без проверка и приложение на своите знания, той ще се колебае, ще се поддава на всяка външна мисъл. стр. 264

...Всеки човек ще бъде поставен на изпит да се провери неговата вяра и любов към Бога. Приятно е, когато невидимият свят изпитва хората. стр. 271

Една от първите задачи на ученика е задачата на вярата. стр. 273

Тук не става въпрос за обикновена вяра и любов, но за такава вяра и за такава любов, които повдигат човека и укрепват неговия дух. стр. 273

Опасните зони в живота са зоните на омразата, на съмнението, на безверието, на малодушието и т.н. стр. 286

Какво бихте писали върху темата: „Ползата от съмнението“? стр. 286

Кога и в какво може човек да се съмнява? стр. 286

Човек трябва да вярва в доброто, а да се съмнява в злото. стр. 286

Прилагайте съмнението във всичко отрицателно, а вярата — в положителното, в доброто. стр. 287

Ученикът трябва да се пази от съмнението, за да не се петни. стр. 287

Не пипайте съмнението направо с пръстите си. стр. 287

Мястото на вярата е в горната част на главата, затова тя се занимава с възвишени работи. стр. 287

Мястото на съмнението е в задната част на главата, затова то се занимава с обикновени работи. стр. 287

Каквото и да се говори за съмнението, за омразата, в края на краищата и без тях не може. стр. 287

...Преди да повярва, човек трябва да люби Бога. Първо иде Любовта, а после вярата. стр. 369

Вярата е свързана с Мъдростта. стр. 369

Силата на човека седи в абсолютната вяра в Първата Причина на нещата. стр. 396

Като ученици, вие трябва да изучавате себе си, да изучавате обкръжаващите с голяма искреност и чистота и да развивате своята вяра. стр. 399

„Без вяра не може да се угоди на Бога“ е казано в Писанието. стр. 399

Искате ли Бог да ви лекува, ще вложите в Него пълно доверие, абсолютна вяра. — „Ама дали ще се излекувам?“ — Щом се обръщате към Бога, никакво съмнение, никакво колебание не трябва да имате. стр. 399

Вложете любовта, вярата си в Първата Причина на нещата и за нищо друго не мислете. стр. 399

Ако повярваш, ще оздравееш. стр. 399

Най-малкото колебание е в състояние да попречи на вашето оздравяване. стр. 399

Човек трябва да вярва в своя успех. стр. 400

...Вие трябва да имате вяра, да знаете, че всичко ще се нареди така, както Бог е определил. Каквото Бог е обещал, непременно ще се изпълни. Божиите обещания нямат обратни решения. Ето защо човек не трябва да се съмнява в Божествения план. стр. 410

Земетресенията са едно от големите изпитания за хората. Малцина могат да посрещнат това изпитание с вяра и бодър дух. стр. 414

из „Светът на великите души“

В пътя на живота се изпитва вярата и надеждата на човека. стр. 12

В пътя на знанието се изпитва ума и волята на човека. стр. 12

Не внасяй невежество в знанието. Не се обезврявай във вярата си. стр. 31

из „За съдба дойдох“

Ако вярваш, още сега ще бъдеш излекуван; Господ може да направи това. стр. 17

...Най-мъчното нещо в света е да обичаш човека, който вярва напълно като тебе или който мяза във всяко отношение на тебе. стр. 22

Специфичното верую на човека, неговата специфична мисъл, това е един красив брилянт, един красив скъпоценен камък. Той е различен у всички хора. стр. 22

Какво се изисква от хората сега? — Вяра. стр. 23

Щом Господ не те слуша, трябва да знаеш, че не живееш добре и ще се заемеш да изправиш живота. стр. 24

Докато човек не си създаде едно положително верую в себе си, докато не си постави здрави основи в живота, той не може да бъде щастлив. стр. 25

Често се казва за някой човек, че не вярва в Бога. Казвам: Ако този човек не вярва в онзи бог, когото хората са създали, той е за уважение. лекция 2/стр. 5

Не е достатъчно човек да вярва с ума си, но цялото му същество трябва да е пропито от вяра в Бога и да каже: „Зад всички явления в света седи Бог“. лекция 6/стр. 26

Изобщо, в сегашната култура учениците на християнството, или на Божествената школа, ще преминат през голямо пресяване, за да се опита докъде е стигнала тяхната вяра, тяхната интелигентност и техните способности. То ще бъде генерално пресяване, генерален изпит. лекция 8/стр. 30

из „Устойчиви величини“

Можете да се разговаряте с дявола, да слушате лекциите му, но никога да не му служите. Каквито обещания да ви дава, не му вярвайте. стр. 49

Има въпроси в човешкия живот, които са мъчно разрешими. Например въпросът за вярата, за правото, за любовта са мъчно разрешими. Всеки казва,

че вярва, но в края на краищата дохожда до положение, дето вярата не му помага. — Къде се крие погрешката? — В неразбирането. Щом вярата ти не е в състояние да ти помогне, ти имаш материалистически схващания за живота. стр. 56

Как се познава полираният камък от неполирания? — По гладката повърхност. Достатъчно е да го пипнеш, за да познаеш, че е добре полиран. По него няма никаква грапавина. Същото се отнася и до вярата. За да познаеш доколко можеш да разчиташ на своята вяра, пипни я с ръката си. Ако усетиш най-малката грапавина, ще знаеш, че вярата ти ще те спъне. Най-малката грапавина причинява съмнение, което води към повреди и разрушения. И най-голямата буря да ви сполети, не трябва да се разколебавате. Колебанието показва, че вярата ви е слаба. Колко пъти екскурзиантите отлагат екскурзиите си при промяна на времето. Някой тръгнал сутрин на екскурзия, гледа времето е ясно, слънчево, но едва извърви два-три километра, явяват се облаци и започва да вали. Щом го накваси дъждът, той се връща назад, не се решава да продължи пътя си. Значи, най-малката промяна на времето внася колебание. Дъждът само го изпитва. Ако беше продължил пътя си, времето щеше да се оправи. Каква вяра е тази, която при най-малкото изпитание се разколебава? Това показва, че повечето хора днес не вярват със знание и виждане, но с пипане. Истинската вяра не

се колебае от нищо. Каквото и да е времето, лошо или добро, човек трябва да издържи докрай. стр. 58

Ако работите ви не се нареждат както вие желаете, чудите се, защо Бог е създал така света, защо допуска злото. И като не можете да си отговорите на всички въпроси, вярата ви се разколебава, започвате да се съмнявате в Бога. След това казвате: „Аз имам вече друго верую“. — Какво е новото ти верую? Старото ти верую поддържа вяра и служене на себе си. Какво ще придобиеш, ако вярваш само в себе си? Какво спечелиха евреите, които искаха да възстановят своята правда? Няма народ, който да е минал през такива големи люшкания, като еврейския.

стр. 59

Бог е създал света и дал право на всеки човек, на всеки народ, но над всичко ще възтържествува Божията правда. Ето защо, когато се натъквате на противоречия, търсете причината за тях в себе си, а не в Провидението. Ако работите ви не вървят добре, търсете причината за това в себе си, в своите родители, в своите баби и прабаби, в обществото, в народа, но в никой случай в Бога. Мислите ли така, вие ще разрешите и най-мъчните въпроси. стр. 59

И тъй, правилното разрешаване на въпросите се крие в абсолютната вяра в Бога. Ще вярваш, че всичко, което Бог е създал, е свършено. Той не допуска никакви погрешки. Това трябва да бъде основното

верую на човека. Щом допуснеш в мисълта си, че Бог прави погрешки, ти си на крив път. Значи ти, несъвършеният, ще имаш мнение за Съвършения. Възможно ли е несъвършеният да намира грешки в Съвършения? Може ли плодът да храни дървото? Това е невъзможно. Дървото храни и крепи плода, а не обратното. Смешно е да мисли ябълката, че като седи на дървото, от нея зависи неговото щастие. Достатъчно е да духне вятърът, да разлюлее клоните и да покаже на ябълката, че мисълта ѝ е крива. Като се види на земята, тя ще разбере, че нейното щастие зависи от дървото. Следователно всеки, който иска да възстанови своята правда вместо Божи-ята, ще го бутне вятърът, и той ще падне на земята.

стр. 60

Всеки, който пада на земята от най-слабия ветец, живее в заблуждения и противоречия. стр. 61

Човек трябва да стигне върха на планината. Само така той ще бъде спасен и ще влезе в рай. Остане ли в подножието на планината, ще излезе вън от рай. — „Може ли да стигнем върха?“ — Можете. — „Как?“ — Чрез вярата. Ние говорим за онази вяра, която ви помага да разбирате нещата. стр. 72

Казано е: „Да повярваме в Господа Исуса Христа“. Не е въпрос само за вярване. Вярването е за младенците, за децата. Апостол Павел казва: „Да напуснем младенческото“, т.е. елементарната вяра

и знание, и да възприемем Божественото, за което се казва, че Божието безумно е по-мъдро от човешкото и Божието немощно, по-крепко от човешкото. Следователно говори ли се за вяра, разбираме онази вяра, която свързва човешката душа с Бога за вечни времена. Има ли тази връзка, никаква сила, никакво изпитание не може да я скъса. Вярващият е свободен човек, не се влияе от никакви външни условия, от никакви промени, външни и вътрешни. И като богат и беден, като учен и прост, здрав и болен, той е един и същ. Кажете ли вярващият, че не може да се моли, защото е болен, неразположен или зает с важна работа, вярата му не е силна. стр. 77, 78

Мнозина мислят, че учените не са вярващи. Напротив, те са крайно вярващи, но никога не произнасят Божието име напразно. Те говорят за Божиите дела и ги изучават в подробности. Онези, които минават за вярващи, само се учудват на Божия свят, но като ги запитат как е създаден, те отговарят: „Това е Божия работа, ние не се бъркаме в Неговите дела“. Не е така. Знание е нужно и на вярващите, и на неверниците. То ще ги доведе при Бога. стр. 81

Да се отделиш от Любавта, това значи да се откажеш от Божественото Начало в себе си. Всеки човек носи Бога в себе си и не трябва да се отказва от Него. Който не вярва в това, сам се спъва. Съвременните хора страдат от малко вяра и от много су-

еверия. Като дойде до себе си, човек казва, че е от Божествен произход, че Бог живее в него. Дойде ли до другите хора, вярата му взима друго направление. Той не вярва, че и те са от Божествен произход, че и в тях живее Бог. За себе си той желае да бъде богат, силен, учен и вярва в това. За другите не желае същото и не мисли, че и те могат да бъдат като него. Това именно внася раздвояване в човешката душа, а всяко раздвояване в ума, в сърцето или в душата, създава мъчности и страдания. стр. 82, 83

Любовта е магическа сила, която всичко преобразява. Тя различава погрешките, противоречията и заблужденията на хората и създава от тях нови хора, с нови разбирания. — Кога ще стане това? — Още днес, до обяд. Но вяра е нужна за това — абсолютна вяра. стр. 92

Помнете: Всички велики и красиви неща идват отвътре и после излизат навън. Така действа законът на Любовта. Вярвайте в силата на Любовта, за да я възприемете отвътре и придадете навън. стр. 92

Вярващ, който губи вярата си, няма знание.
стр. 144

Всеки трябва да бъде свободен да прави онова, което душата му желае. Защо ще се месиш в чуждите работи? Нека всеки вярва в това, което му дава сила и подтик в живота. стр. 170

Страшен и мъчен е пътят на злото. В началото си този път е широк, удобен, може да се минава с кола, файтон и автомобил. Към средата се стеснява и става опасен и страшен. Малцина са излезли оттам здрави и неповредени. Обаче, който е минал благополучно, отива към рая, дето пътят отново става приятен, красив и лек. Това е за избраниците, които и по този път са вървели с любов и вяра в Бога. Без Бога и в пътя на доброто е страшно. С Бога и пътят на злото е приятен и красив.

Какво представлява вярата? — Мощна сила, която разрешава всички мъчности и противоречия. Вярващият е мобилизиран. Като излезе лице с лице срещу неприятеля, той изважда пушката си и стреля. — „Нали трябва да живеем в мир и любов?“ — Предложи на неприятеля си мир и виж какво ще каже. В това време дръж пушката си пълна и чакай отговор. Ако е готов за мир, и двамата ще свалите пушките си. Ако не е готов, ще стреляш и ще вървиш напред. Той може да те рани някъде — ще спреш да превържеш раната си и пак ще вървиш напред. Раната е болестта, която иде с цел да те победи. Ще вярваш в успеха си и ще вървиш напред. Който влиза в борба с неприятеля си, не трябва да се връща назад. стр. 192

Силен човек е онзи, който се справя еднакво и с радостта и страданието, с любовта и омразата, с вярата и безверието, с доброто и злото. стр. 194

Някой работи на нивата, занимава се със земеделие. Обаче, като стане религиозен, напуска нивата си и казва, че иска да работи за Бога. Той не разсъждава право. И като вярващ, и като безверник еднакво ще работиш. Докато не ликвидира с погрешките си, човек няма право да се отказва от работата си.

стр. 220

Наистина, Бог е благ, но от човека се иска вяра. Като вярва в Него, всичко се превръща в добро. Щом изгуби вярата си, веднага идат изпитания и страдания.

Страшно е положението на онзи, който изгуби вярата си. Без вяра човек е изложен на големи съмнения и колебания. Той не може да задържи в душата си и в сърцето си състояние на абсолютна вяра. Все ще се натъкне на нещо отвън, което ще разколебае вярата му, все ще мине някаква мисъл в главата му, че Бог не мисли за него, не го обича, забравил го е и т.н. И светията може да изпадне в такива изкушения. За да не им се поддава, той е крайно внимателен, пази съзнанието си постоянно будно. Той не очаква любовта на хората и се стреми във всички случаи на живота си да проявява своята любов. стр. 223

Знаете ли кого Бог обича и кого не обича? Вие не сте изучавали това, а трябва да знаете, че Бог обича и онези, които никой не обича. Към тях е насочено

най-много вниманието Му. Бог отправя едното си око към онези, които мнозина обичат, а двете си очи към онези, които никой не обича. Това е много естествено. Той знае, че любимците на хората са обиколени с внимание, с любов, с грижи, поради което съзнанието им е далеч от Бога. Онези, които не са обичани, отправят погледа и съзнанието си само към Бога. Те мислят за Него, и Той мисли за тях. Ако и Бог ги изостави, те ще изпаднат в отчаяние. Ето защо, когато сте отчаяни, обезсърчени и изоставени, знайте, че има Един, Който ви обича и всякога мисли за вас. стр. 227

Ако не намериш съответния начин за постигане на желанията си, ще се мъчиш, ще се трудиш, и в края на краищата ще се обезвериш и отчаеш.
стр. 238

Христос дойде между хората да ги научи да живеят правилно, но те не повярваха в Него. — Кога човек не вярва на великите и учени хора? — Когато мисли, че много знае. Страшно е да си въобразяваш, че много знаеш. стр. 257

Христос вярваше в Бога и работеше в Негово име, затова правеше чудеса. стр. 258

Вярвайте в светлото бъдеще и не се обезсърчавайте. стр. 262

Ако мисълта и чувствата се изопачат, те изгубват правата и възходяща посока, и човек гледа на нещата мрачно; съзнанието му е лишено от светлина и простор. Такъв човек се съмнява в съществуването на Бога. Той мисли, че всички са го изоставили и забравили. Ако хората не искат да слушат даден певец и не мислят за него, в кого е погрешката: в слушателите или в самия него? Ако пее хубаво, хората постоянно ще говорят за него и ще искат да го слушат.

стр. 278

Днес всички хора се стремят към великата цел на своя живот, но не могат да я постигнат, понеже нишките на тяхната вяра са слаби. Лесно се късат тези нишки и те остават на пътя. стр. 281

из „Разумният живот“

Сега ще ви запитам: Добродетелта, сама по себе си, туря ли вериги? — Не туря. Тогава, ако искате да наложите едно верую на ума на някой човек, не му ли туряте вериги? стр. 7

Аз следя от ред години какви са вярванията на някои от учениците. Техните вярвания не почиват на една здрава основа. Здрава основа наричам, когато един човек при всички условия на живота не изменя на вярванията си, не изменя поведението си. Може да дойдат мъчности, може да дойдат изку-

шения в живота, и клончетата на едно дърво може да се превиват, може и да опират чак до земята, но ако това дърво, т.е. този човек, не се пречупи, той има почва, има основа. стр. 41

Аз ви гледам някой път, вие сте само в съмнения свързани. Какво е съмнението? — То е признак на невежество. стр. 65

Няма ли да бъде красив света, когато имаме пълна вяра един в друг? Какво ще бъде тогава? Вадя от джоба си хиляда наполеона, давам ви ги, като казвам: дайте ги на Драгана! Аз имам във вас пълна вяра, нищо не ме смущава. Давам ви парите, и вие изпълнявате всичко точ в точ. А сега, като дам някому хиляда наполеона, едва ли ще отидат на мястото си. Някой път се явяват такива развалени пътища, че парите не могат да отидат на своето предназначение. стр. 135, 136

из „Петимата братя“

Жената на новата култура трябва да възпитава децата си преди да се родят, още като са в утробата. Тя трябва да каже на сина си: „Синко, като излезеш на бял свят, в лицето на майка си, на сестра си и на жена си ще видиш Божието лице. Ще гледаш на тях с благоговение, няма да допускаш никакви лоши мисли и чувства“. Какво казва съвременната майка

на сина и дъщеря си? Тя казва на сина си: „Синко, не вярвай на своята възлюбена. Тя има интерес от тебе, не те обича“. На дъщеря си казва: „Дъще, не вярвай на своя възлюбен. Той ще те излъже“. Каква култура е тази, която се основава на безверието? Какво може да се очаква от нея? Въпреки съвета на майката, те се оженват и после не живеят добре. Как ще живеят добре? Жената не вярва на мъжа си, а мъжът не вярва на жената. И аз, като проповядвам на синовете и дъщерите ви, възпитавани в дух на безверие, те казват: „Не му вярвай!“. — Какво ще стане ако и аз, като проповядвам, кажа: „Не вярвайте на тези!“. Аз съм искрен и като казвам „не им вярвайте“, имам предвид да вярвате в онова висше, Божествено съзнание, което се преплита с вашето. Това е съзнанието на Бога, който живее по особен начин във вас. стр. 16

Вие, жените, които ще оправите света, кажете на синовете си: „Синко, вярвай в момата, която си избрал за своя другарка. Тя е отлична мома. Живейте добре, за да ви благослови Бог“. Кажете и на дъщерите си: „Дъще, вярвай на своя възлюбен. Той е отличен момък“. — Ами ако не излезе така? — Как да не излезе? Щом в сърцето на момата и на момъка е проговорил Бог, ще им вярвате. Не разваляйте Божията работа. Ако Бог е проговорил на момата, ти кажи на сина си: „Синко, вярвай на Бога! Вярвай на тази душа, която те обича. Вярвай на Любовта!“.

Ако ние вярваме на Бога, който ни говори, това се отнася до нас, ние печелим от това. стр. 17

И аз, само с една дума мога да направя човека щастлив. Ще му кажа: „Имай вяра!“. Важно е как ще кажеш тази дума. Имай такава вяра, като жадния при вида на пълно шише с вода. Давам шишето на жадния и казвам: „Пий от моята вода!“. Всяка дума трябва да се каже с вяра, с пълно съзнание. Това, което говориш, трябва да съответства на истината.
стр. 25

Да умре човек, подразбирам, да се спрат условията на живот. Всъщност възможно ли е това? Ако можете да се свържете с общото течение на великия живот, и на смъртно легло да сте, животът отново ще потече у вас. Затова е нужна вяра, по-силна от най-големите смущения, които нарушават равновесието в човешкия организъм. — Кое нарушава равновесието в човека? — Безверието. Имаш 10 хиляди лева в банката. Ако банката пропадне, ти губиш равновесието си. Значи, вярвал си в банката, в парите, а не вярваш в Бога. Ти си разчитал на парите повече от всичко друго. Някога изучавам хората като ясновидец, и разбирам на какво разчитат те. Някой върви по улицата смело, с вдигната глава, от нищо не се смущава. — Защо? — Има пари в джоба си. От време на време напипва чека си и казва: „Докато нося чека в себе си, добре ми е. Мога да си хапна и

пийна, колкото искам“. Щом изхарчи парите, главата му увисва надолу, и той започва да философства; мисли, отде ще дойдат други пари. Като получава нов чек, пак вдигне главата си. После пак клюмва. Аз мога лесно да изправам тази глава. — Как? — Ще му дам стотина златни монети. Обаче, това не е съществено, а механическо разрешение на въпроса.

стр. 26

Как може да се страхувате от глад, щом вярвате в Бога? Вярата в Бога показва, че сте свързани с целокупния живот. Щом е така, кой няма да се притече на помощ? Това всеки може да опита. стр. 28

Вяра е нужна на човека. Без вяра той е осъден на смърт. Ще кажете, че имате вяра. Аз мога да опитам вярата на всеки човек. Казваш, че вярваш в мене, като на абсолютно честен човек. Как ще постъпиш с мене, ако при всяко дохождане в дома ти, вадя от касата ти по няколко златни монети? Докога ще ме търпиш и докога ще ми вярваш? Ако взема всичкото ти злато, и ти не изгубиш доверието си в мене, наистина имаш вяра. Вярващият не се колебае, преди нищо не се спира, но той следи какво ще стане с него, като му се отнеме богатството. Ако животът му се подобри, той казва: „Добре стана, че ми отнеха богатството“. Ако се влоши, казва, че отнемането на богатството не е правилно. И Бог постъпва по същия начин. Имаш няколко деца. Бог дойде, вземе най-

доброто от тях. Ти плачеш, страдаш и най-после се утешиш. Не се минава много време, и второто дете умира. Пак плачеш, роптаеш против събитията, но нищо не помага. Изгубваш всичките си деца. Утешаваш се с жена си, но един ден и нея задигат на другия свят. Остават ти няколко приятели на които разчиташ, но и те си отиват един след друг. Обезсърчен, отчаян, ти се питаш, какъв е смисълът на живота. Да уповаваш само на Бога — ето смисълът на живота. Да любиш само Бога — ето смисълът на живота. стр. 30, 31

От човека зависи какви методи ще приложи, за да пречисти кръвта си, не в продължение на месеци и години, но в един ден. Обикновено човек си служи с един или друг метод, според съзнанието си. Казано е: „Ако имате вяра, ще правите по-големи чудеса от мене“. стр. 31

И тъй, когато придобие живата вяра, човек коренно се изменя: очите му стават ясни, мускулите на лицето подвижни — нещо особено лъха от него. Той става отзивчив на страданията на хората, нежен и внимателен към всички. Щом има тази вяра, Любов го посещава. Не плачете за страданията на хората, а помагайте им. стр. 31

Днес повечето хора са безверници, поради което са усложнили живота си. Аз говоря за безверието в

широк смисъл на думата. Има официални безверници, има и безверници, които минават за хора на вярата. стр. 32

Ако си беден, бъди смел да умреш на леглото си от глад. Или бъди смел да изпаднеш в положението си на последен бедняк и да не кажеш дума против Господа. Колкото и да е студено вън, ако можеш да понесеш беднотията с любов и търпение, да приемеш съдбата си безропотно, няма да усетиш никакъв студ. При силната вяра и студът не е студ. Може да направите опит. Ако имаш вяра, и при най-големия студ, когато дърво и камък се пука, в стаята ти ще бъде топло. И без огън ще ти бъде добре. Който влезе в контакт с тебе, и той ще се стопли. Който има вяра, и последен просяк да е, ще дойдат отнякъде неговите приятели и ще го вземат у дома си. За всичко благодари и вярвай, че при най-големите мъчнотии ще излезеш на добър край. Знай, че Бог няма да те остави. стр. 36

Там е грешката на хората, че вярват в парите. Аз говоря за съзнателните хора, на които съзнанието е пробудено, които имат стремеж към нещо. стр. 40

Истината не се нуждае от много доказателства. Сега аргументират, доказват, разискват кой е крив и кой прав. Няма криви неща, но има един червей у хората — съмнението. То се дължи на друг недъг в

тях — страхът. Ако вярваш в Бога, който живее във всички хора, няма защо да се съмняваш. Като казвам, че Бог живее в хората, нямам предвид техните тела, а тяхната разумност. стр. 44

Какво представя съмнението? — То е язва, която разяжда всички народи, всички общества — научни и религиозни. Тя разяжда всички домове, отношения между братя и сестри, между приятели и възлюбени — навсякъде съмнение. За Бога говорят, за любов говорят, но съмнението е на първо място.
стр. 44

Днес мислиш, че си добър, благороден човек, а на другия ден изменяш мнението си. Какво печелиш от това? Ти си готов да се усъмниш във всичко. Говориш за нещо идейно, но и в него се съмняваш. Това говори за отсъствие на всякакви принципи. Ако поставим днес на изпит кого и да е, млад или стар, той непременно ще се усъмни в идеите си и ще каже: „Не съм бил на правия път“. — Кой е правият път?

„Дерзайте, аз съм с вас!“. Това е великото, което ние знаем и което сме опитали. Има нещо в нас, което всякога ни нашепва: „Дерзайте, аз съм с вас!“ и при най-големите несполуки в живота ви; в най-голямото отчаяние и противоречие вие чувате нещо дълбоко, определено да ви казва: „Не бойте се, вашата работа ще се оправи“. И наистина, както ни се казва, така става. Важно е да няма раздвояване

във вашето съзнание. От раздвояване на съзнанието ви произтичат много болести и нещастия. И полудяването се дължи на същото. Внеси в човека силен контраст, разколебай го в неговите убеждения и вярвания, и той веднага ще полудее. Достатъчно е да влезе в дома на една честна, съвестна и страхлива жена един чужд мъж, с лоши намерения, за да полудее тя. Тя държи в съзнанието си само една мисъл — за своя мъж. Само един мъж познава тя.

И в света съществува само един принцип — Бог. Вън от Бога няма друг принцип. Всичко друго, което има за цел да раздвои човешкото съзнание, е дегижиране. стр. 45

Божественото учение трябва да се опита. Не е достатъчно само да се каже, че имаш вяра, но вярата изисква опити. Ако аз бях възпитател и учител, щях да кажа на учениците си: Има един Божествен принцип в света. — Как ще докажете това? — Направете следният опит: в продължение на един месец, откажете се да получавате пари от родителите си. През това време идете някъде да работите и не се страхувайте как ще се прехранвате. Като работите безкористно и с любов, животът ви ще се подобри. Мога да ви предскажа какво ще ви се случи през това време. Изпълнете всички правила и ако се яви някаква дисхармония в живота ви, ще дойдете при мене да ми кажете какво ви се е случило. стр. 48

Любовта към Бога може да се прояви моментално. За разлика от другите чувства, то се познава по това, че никой не може да му отнеме неговия обект. Всяко чувство, на което обектът се отнема, е неправилно. Значи, Бог, като обект на човека, никой не може да Го отнеме. Ще вярваш в Бога, за да Го запазиш като обект в себе си. Казваш: „Изгубих вярата си в Бога“. — Съжалявам. — „Изгубих вярата си в хората и в себе си“. — Съжалявам. — Който има любов към Бога, никога не губи вярата си нито в себе си, нито в хората. Питат ме: „Кое е най-силното доказателство за съществуването на Бога?“ — Това, че аз чувствам, мисля, живея и се проявявам. Всички други доказателства нищо не струват. стр. 51, 52

Христос казва: „Дерзайте, без страх, без съмнение!“

Като наблюдавам хората, виждам на мнозина лицата потъмнели. На одного лицето потъмняло, защото кесията му се изпразнила; на друг — къщата се съборила. Лицето на мъжа потъмняло, защото жена му не го обича. Лицето на жената потъмняло, защото мъжът ѝ не я обича. Навсякъде срещам хора с потъмнели лица. Всички вярват в Бога, за Него говорят, а лицата им потъмнели. Аз зная каква е тяхната вяра, зная какво ги вълнува. Някой говори за светли идеи, а в ума му се въртят 4 — 5 къщи; друг говори за идеи, а в ума му се въртят търговски сделки и печалбите от тях; свещеникът говори за идеи, а

в това време философства, разсъждава върху политиката и търси начин как по-добре да се нареди. Бог казва: Съблечете старите дрехи на тези философи! Съблечете ги и ги оставете голи. — Как ще останат голи? — Всички хора трябва да останат голи, като Адама, и след това да облекат дрехата на светлината, в която няма никакво съмнение, никакъв страх.

стр. 54

Съвременните хора не вярват в Истината, защото са лековерни. Лековерието е причина за безверието. Материалистът вярва само в материята, а отрича духа. И за себе си казва, че е материя. Той вярва, че ще живее и ще умре, а не вярва, че има бъдещ живот. Той вярва, че зад гроба има смърт, а не вярва, че зад смъртта има живот. Значи, хората вярват в невъзможното, а не вярват във възможното. — Кое е невъзможно и кое възможно? — Да умреш е невъзможно, да живееш е възможно. Да не вярваш е невъзможно, да вярваш е възможно. стр. 55

Мнозина поддържат мисълта, че и без вяра може. — Ако можеш да спреш слънцето в неговия път и звездите — в тяхното движение, ще спреш и живота. Без вяра животът е пустиня. Следователно без вяра не може. Днес повечето хора нямат вяра, но въпреки това те са лековерни. стр. 55

Преди години дойде при мене един млад, образован човек, недоволен от живота, не намирал

смисъл да живее. Казваше ми, че не вярва в нищо, и намира, че всичко, което става в света, е произвол и случайност. Аз го запитах: „Какво ще кажеш, ако ти се даде една млада, красива, разумна мома? Ще повярваш ли, че Бог ти я дава?“. — „Ще повярвам в Бога, ще му служа, само да имам това щастие“. Значи, той не вярва в Бога, защото не е намерил възлюбената си. Щом я намери, готов е да вярва във всичко. Мнозина казват, че вярват в Бога, в Христа, че велики идеи ги вдъхновяват. Който много говори за идеите си, за вярата си, всъщност в нищо не вярва. Според мене, всеки си има по един Христос на земята, в когото вярва. Той може да бъде в мъжка или в женска форма. Важно е, че от него очаква своето щастие. Казвам: Нито една жена, нито един мъж не е в състояние да ви направи щастливи. Не че не желаят, но не могат. Никое управление не може да ви направи щастливи. Кой държавник не иска да тури ред и порядък в своята държава? Никой свещеник, никой философ не може да направи хората щастливи. — Защо няма щастие на земята? — Защото хората са прекъснали връзката си с Бога. Техните идеи са механически, прикрепени с обръчи. стр.56

Млад момък обича една мома, готов е да се жертва за нея. Обаче щом се свържат, т.е. щом се оженят, Любовта ги напуска. И двамата си обещаваха най-хубави работи, но нищо не могат да изпълнят. Значи Любовта, т.е. Божият закон, няма нищо общо с

женитбата. Ако Любовта е израз на Духа, ако Бог е Любов, защо като е свързал две души, те искат непременно да се женят? Да се осигурят ли? Щом Бог живее в тях, защо трябва да се осигуряват? Значи, те искат да се осигурят пред външния свят, пред обществото, пред хората, да не би един от тях да изневери на любовта. Гodeжът, женитбата, е акт на недоверие. Ако и двамата едновременно я желаят, това е друг въпрос. Обикновено или единият желае да се свърже с женитбата, или родителите им. Те изказват недоверие към момъка или момата и настояват да ги оженят. Като се оженят, осигурени ли са? Остават ли верни на любовта си? стр. 57

Чисти по сърце трябва да бъдем всички! Да не се съмняваме в Бога. стр. 93

Ще ви приведа още един пример за една случка през последната война на българите със сърбите. Тази случка ми разправи един познат офицер. Понеже сърбите го ранили, той бил принуден да отстъпи. Паднал на земята и очаквал помощ. Покрай него минали повече от 20 войника, но никой не му помогнал. Всички минавали, заминавали, без да дадат ухо на неговата молба. Най-после минал един непознат войник, на вид нехранимайко. Той не му внушавал никакво доверие. Въпреки това, той решил да се обърне за помощ към него — от височината се задавали вече сърбите. Офицерът му казал:

„Братко, помогни ми!“. Войникът се навел, вдигнал го, метнал го на гърба си и го понесъл. Както виждате законът следи. Последният, в когото нямаш доверие, той проявява разумност. Бог в него му казва: „Дигни този човек, помогни му, той заслужава да живее“. Не мислете, че онзи, когото познавате, и на когото разчитате, той може да ви помогне. В сърцето на последния войник живее Бог. В него проговори Божественото. — „От този момент — каза офицерът — аз повярвах в Бога, Който може да помогне и да спаси човека и без приятели и познати. Аз уповавах на моите войници, вярвах, че те ще ми помогнат, всъщност излязох излъган. В помощ ми дойде един непознат войник, на вид нехранимайко — той ми помогна.“ стр. 102

На един признак ще служи бъдещата култура. Кой е този признак? — Да вярваме в Бога. стр. 34

Старият живот може само да се подкрепи, а новият живот носи в себе си морала на беззаветната вяра в Бога. Новият живот изисква изпълнение на Божията Воля. стр. 156

Обикновеният вярващ живее като обикновен човек и умира такъв. За него изпити не съществуват. Щом станеш ученик, изпитите веднага дохождат. Значи, ученикът се изпитва, а обикновеният човек е свободен. стр. 171

Защо хората още не са спасени? — Защото им липсва нещо — вяра не им достига. Тези, които казват, че Христос ще спаси света, сами не вярват в това. Дали вярват, или не, не е важно. Обаче, казано е: „Бог толкова възлюби света, че даде в жертва своя Единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него“. Който вярва в Сина, той се привлича от Бога. Неговата душа се озарява от светлината на Бога. За такъв човек се казва, че е спасен. Значи, спасява се само душата, а не светът. Хората грешат, като очакват първо да се спаси външният свят, а после те. Не, хората ще оправят външния живот, а Бог — техния вътрешен живот. Щом се оправи вътрешния живот, външния, сам по себе си, е оправен. стр. 175

Казвате: „Да се освободим от света!“. — Няма какво да се освобождаваме. Щом работим за Бога, ние сме свободни граждани. Но ако не вярваме в тази наука, светът ще има влияние над нас. Тъй че, ако поддържаме мисълта да се освободим от света, значи да се считаме слаби. стр. 224

Често вие се обезсърчавате и казвате: „Остаряхме вече!“. Какво означава старостта? Когато изгуби вярата си, човек остарява. Когато изгуби смисъла на живота си, стремежа си към Бога, човек остарява.
стр. 229

В духовния свят смирението дава пластичност на човешката душа, да възприема благата, които Бо-

жественият Дух носи в себе си. Към това именно се стреми човешката душа. Само при това състояние ние можем да възприемаме.

Мнозина от вас, като ме слушате, ще кажете: „Още не му е дошло времето; това ще стане в някое бъдещо прераждане“. — Отде знаете, че в следното прераждане ще имате добри условия? Чудно нещо, в бъдещето вярвате, а в сегашното не вярвате! Или в миналото си имал условия, а днес нямаш. Знаете ли на какво прилича това? Един турчин казал: „Когато бях в Багдад, аз прескачах трапове, десет метра широки“. Които го слушали, казвали: „Като е така, и тук има широки трапове, прескочи, да те видим“. — „Не, отговорил турчинът, траповете в Багдад са други“. Казвам: Ако имаш пълната вяра, че в бъдеще ще прескочиш един трап, десет метра широк, защо не го прескочиш сега? Ще кажете, че сега няма условия. Отде знаеш какви ще са бъдещите условия? Това е самоизмама на човешкия обективен ум, или на плътския човек, направен от пръст и дух. стр. 234

Сега у вас може да се роди известно съмнение. — На какво се дължи съмнението? — Аз и друг път съм казвал: Съмнението е признак на невежество. Който има абсолютна вяра в Бога, никога не се съмнява. Не казвам, че съмнението няма да дойде. То ще мине и през вярващия, но той няма да го пусне и задържи в себе си. Светът е пълен със съмнения. Достатъчно е да им отворите път в себе си, за да нахлуят във вас

хиляди възможни съмнения. В това отношение вие ще се намерите в положението на онази американка, която присъствала на сказката на един физик върху електричеството. Той разглеждал случаите, когато електричеството пада като гръм върху къщите, кои елементи го привличат и т.н. Сказката ѝ направила такова силно впечатление, че като се върнала вкъщи, тя решила да се освободи от всички предмети, които привличат електричество. По едно време, през нощта, тя чула гръмотевици и почнала да разкарва мъжа си от едно място на друго, да не падне гръм върху тях. След малко всичко утихнало. Тя си казала: „Слава Богу, гръмотевицата мина, и ние се освободихме“. Като отворила вратата, тя видяла, че земята е суха, дъжд не валил. Съмнението е такъв майстор, който може да произведе пертурбации в ума ви, да ви преведе през хиляди мъчности, които нямат основание да съществуват. Това са илюзии, в които вярвате. стр. 236

И тъй, това, което често измъчва хората, са постоянните съмнения. И в съвременния окултизъм, поради тези съмнения, става преминаване от едно братство в друго. Обаче великият закон на развитието не позволява това. Според този закон, всяко клонче трябва да стои на своето място. Само Господарят може да го премести от едно място на друго. Който желае сам да се присади, той е осъден на изсъхване. стр. 237

Апостол Павел казва: „Не от дела на закона човек ще се спаси, а от вярата“. Значи, когато хората разберат Божиите закони, тогава ще се спасят. Тогава светът ще се оправи и ще стане място на повъзвишена култура. При сегашните разбирания не е така. Не е въпрос да се вземат думите на Павел буквално. „Чрез вяра и дела“ — това са две школи. Вярата дава всичко, тя не е мъртва, но жива. Трябва да знаеш законите на ума. Живата вяра е свързана с ума. Пипнеш един камък и казваш, че е мъртъв. Ако знаеш законите, от камъка можеш да извадиш хляб, вода. Гледаш, че камъкът е покрит с мъх. Отде дойде този мъх? Твърдото съзнание — камъкът, как изкара мъха? Значи, и той е разумен. В него се крие една малка фабрика, която произвежда мъх. Знание е нужно за това. стр. 243

Казваш, че вярваш в Бога. Задай си положително въпроса: „Що е Бог?“. Като си зададеш този въпрос, като че умът ти се изпразва. Трябва да влязат в него природни сили и да заработят. — Що са природните сили? — Това не може да се определи. Как ще определиш що е интелигентността? Ако искаш да дадеш известно обяснение, ти ще внесеш в ума си неверни неща.

- Що е Бог? Съществува ли Той? — Това може да се обясни по следния начин: Имаш живеница на крака си. Викаш лекари, но никой не може да ти помогне. Животът ти е на косъм. Най-после се обръ-

щаш към Бога с думите: „Господи, в Тебе е всичкото ми упование. Помогни ми, прати ми своята помощ, да позная, че съществуващ, че си Бог на живите и на всички помагаш. Обещавам да Ти служа, да посветя живота си на Тебе!“. Ако си искрен и издържиш обещанието си, Бог ще ти помогне, и в скоро време ще бъдеш здрав. Какво доказателство още искате за съществуването на Бога? Той е всемоушен, на всички помага. стр. 244

Щастието, което търсите, е материалната страна на живота, то подразбира материални блага на земята. Щастието не може да съществува без материални блага. Значи, човек може да бъде щастлив, само след като завърши своя живот. Затова не търсете щастието на земята, но търсете блаженството. То подразбира един велик процес на усъвършенстване. Блажен е онзи човек, който постоянно се усъвършенства, защото той никога не остарява. Блаженството е процес на душата, която постоянно расте. В него се крие вечната младост. Щастието може всеки момент да се изгуби, и отново човек да бъде нещастен. Затова се казва, че на земята човек не може да бъде щастлив. Щастието на земята е постижимо относително, докато блаженството е напълно постижимо. Всеки вярващ човек, всеки момент трябва да се стреми към блаженството. То е благоуто на живота. Христос казва: „Блажени вярващите, блажени милосърдните, блажени кротките...“ стр. 255

Не се плашете от лошото, което ви сполетява в живота. Случват ли ви се страдания, за ваше добро са; изгубите ли вярата си, за ваше добро е; разгневите ли се, за ваше добро е. Всичко това са временни състояния, от които ще научите нещо. Това, че сте изгубили вярата си е едно лъжливо чувство. Всичко, което човек изгуби, може да го намери, но допусне ли в себе си мисълта, че изгубеното не може да се намери, той е на крив път. За пример, някой казва: „Изгубих живота си“. Не, животът не може да се изгуби. Той е излязъл от Бога и при Бога ще се върне. Всичко хубаво ще се върне към Бога. При това, вие трябва да знаете, че сте обиколени от много разумни същества, които следят за всички. Те са свидетели на всичко, което се върши в света. Питам: Мислите ли, че тия същества, които ви любят, спят? Мислите ли, че майката, която обича своето дете, ще спи, когато то е в някаква нужда? Не, тя постоянно бди върху него. По същия начин, върху вас бдят всички същества, които ви любят. Ако ние заграждаме с плет, със стени нашите къщи, мислите ли, че онези, които ни обичат, няма да турят такава ограда около нас? Трябва да държите положителна мисъл в ума си. Често вие прекъсвате връзката с невидимия свят, с онези същества, които ви любят, и по този начин се разколебавате в живота си. стр. 256

Животът има пълнота в себе си, но тази пълнота се придобива само във връзка с Цялото. Имате

ли тази връзка, вие ще влезете в новия живот. Като говоря за живота, аз не разбирам само външната му страна, но и вътрешната. Схващате ли така живота, вие ще знаете, че при каквито условия и да попаднете, Бог всякога може да ви помогне. Величието на Бога седи в това именно, че и при най-трудните условия Той може да ти помогне, да те извади от тия условия и да ти даде знания и мъдрост. Ако уповаваш на Бога, дето и да си, Той ще превърне и най-лошите условия в добри и ще ти съдейства за добро. Като излезеш от лошите условия, ти ще благодариш. Аз желая и най-лошите ви условия да се превърнат в добри. Но казвам: Имайте вяра, че Бог ще изведе всинца ви на правия път. Той няма да остави нито една душа в тъмнина. стр. 259

Човек, който има вяра, може да пази тайна. Каквато тайна му повериш, той ще я пази. стр. 264

Шестата раса — светящата раса иде сега. Тя носи светлина. Тя носи абсолютна вяра. Народ, който има вяра в Бога, не може да загине. Пророк Йона прекарва в утробата на кита три дена. На третия ден китът го изхвърля навън, защото той беше постоянно в молитва. Като реши да служи на Бога, китът го изхвърли на брега. стр. 265

Който казва, че и без Христа може да се спаси, той не разбира закона. Без Христа не може! Той е

светлината, която огрява всички — и които вярват, и които не вярват. Разликата е само в това: които вярват, доброволно са отворили прозорците си за тази светлина. Които не вярват, и до днес държат прозорците си затворени. Едно е нужно: И те да възприемат тази светлина. стр. 269

из „Закон за единство и общност“

Някои от младите ученици казват: „Какво да правим при тия мъчни условия на живота, като виждаме как хората се разколебават в своите убеждения?“. Казвам: Тия хора никога не са имали убеждения.
стр. 31

Ако сега на съвременното човечество не се откриват известни истини, то е по единствената причина, че още не са готови да ги възприемат.

Ако известни истини се посадят сега в съзнание-то на хората, те ще израстнат, но скоро ще увяхнат, без да дадат плод. Ако някой човек приеме едно верую, но няма стимул в себе си да го следва, то скоро ще изсъхне. Всяка работа в живота, която се започва, трябва да се завърши. Ако един ученик влезе в отделенията и не свърши този основен курс, той не може да влезе в гимназията; ако влезе в гимназията и не я завърши, той не може да влезе в университета. Въпреки това, ние виждаме много ученици, които се записват в училището, но не свършват. Всяка започ-

ната работа трябва да се завърши! Всяко свършване на една работа подразбира започването на нова — нов развой, нова стъпка в живота на човека.

Мнозина казват: „От толкова години насам ние вярваме, но какво придобихме с тази вяра?“. Казвам: И във вярата трябва да става вътрешно обновяване. Какъв смисъл има вашата вяра, ако вярваш, че първо си дете, после ставаш голям човек, след това — възрастен, докато стигнеш до 120 години и най-после вярваш, че ще умреш, ще отидеш на съд при Бога и оттам ще те изпратят или в ада, или в рая при светиите, праведните и добрите хора? Питам: след като умрете и отидете на онзи свят, ще можете ли да предадете оттам своята опитност на хората, които са останали след вас на земята? — Не можете. Вашият баща, който е заминал за онзи свят, дошъл ли е някога да ви каже какво има там? Ще кажете, че много от заминалите на онзи свят са се проявили чрез медиуми тук, на земята. Казвам: тогава и аз мога да ви кажа много неща за онзи свят, но вие ще вярвате ли? Досега никой от обикновените заминали хора не са се явили да кажат какво има на онзи свят. За да могат някои от заминалите на онзи свят да дойдат тук и да разправят какво има на онзи свят, тяхното съзнание трябва да е будно. Тия хора не трябва да са умрели. Под „умрели хора“ ние подразбираме тези хора, които след смъртта изгубват част от съзнанието си, което са имали тук, на земята. Тия хора не виждат пътя, през който минават. При това

положение и те сами не знаят де са, какво е станало с тях и т.н. Следователно само този човек може да разправя какво има на онзи свят, който вижда нещата, понеже и в онзи свят той запазва светлината на своето съзнание. И тогава смъртта за него не е нищо друго, освен събличане на старата дреха и обличане на нова. Само онзи човек вижда, на когото съзнанието е будно да разбира отношенията, които съществуват между този и онзи живот.

стр. 58, 59, 60, 61

Да говориш Истината, това не подразбира да вярваш в нея. Питаш някого: Ти ли направи това нещо? — Аз го направих. — Истината ли говориш? — Да, Истината говоря. стр. 63, 64

Когато се говори, че човек трябва да бъде роден от Бога, това раждане не е еднократен, но многократен процес. Роденият от Бога трябва постоянно да расте, да се развива. Много от неговите убеждения и разбирания за нещата ще се изменят. Ще бъде жалко, ако идеите, вярванията и възгледите на този човек останат такива, каквито са били в миналото. Всеки ден той трябва да има една малка придобивка към своето съзнание. стр. 68

Някой казва: Аз вярвам. — В какво? — В Бога. — Разговаряли ли сте поне с Неговите посланици? — Не, аз вярвам в Бога на своя баща, от когото ми е оставен като предание. Казвам: Не се осланяйте

на старите предания от миналото! Не се осланяйте на водата в блатата, в локвите! Осланяйте се на това верую, което винаги е ново и от което животът произлиза! Осланяйте се на онази чиста, прясна вода от извора, която поддържа живота и винаги свежа остава! За вас е важно да проучвате Великото Начало в света тъй, както днес се проявява то, а не както се е проявявало в миналото. Аз често повтарям следните формули: „Вярвам в Господ, Който е говорил в миналото; вярвам в Господа, Който ми говори сега; вярвам и във великия и Вечен Дух на Истината, Който ми показва пътя и изработва велики и славни дела на бъдещето“.

Онези, които не разбират дълбокия смисъл на тия формули, ще кажат: „Каква полза имам от това, да вярвам в онзи Господ, Който е говорил в миналото? Каква полза имам от това да вярвам в Неговия Вечен Дух, Който ще ми говори за в бъдеще? Ние вярваме само в този Господ, Който сега ни говори“. Казвам: Тия формули са разбрани и смислени само за онзи човек, на когото висшето съзнание е пробудено. За този човек миналото, настоящето и бъдещето са страници от великата книга на живота. За да разбира цялостността на живота, той трябва да чете и проучва всички страници на тази книга.

Питам: Какво значи да вярва човек в Бога? — Да вярваш в Бога на миналото, на настоящето и на бъдещето, значи да поставиш здрава, солидна основа на живота си. Следователно Бог на миналото

съставлява основата на живота; Бог на настоящето е строителят на новия живот; Вечният Дух, Който ще говори за в бъдеще, доставя материалите за този живот. И тъй, животът се нуждае от здрава, солидна основа, от строител и от материали за неговия строеж. стр. 74, 75

Физическите работи на човека са ред опитности, които го ползват и в духовния му живот. За пример, често вашите състояния се менят; ту сте скърбни, ту весели; ту вярвате в Бога, ту се съмнявате; някога мислите, че сте спасени, някога, че не сте спасени. С една дума, животът ви представлява непрекъснатата връзка от радост и скърби, от падания и ставания и т.н. Това са илюзии на вашето съзнание. На какво се дължат те? На връзката ви с различни същества. Ако се свържете с човек, на когото съзнанието е пробудено, той ще ви повдигне до своя уровень, и вие ще имате добро разположение. Който вярва в Първата Причина, той има пробудено съзнание. Започне ли този човек да се съмнява, той се връща назад и съзнанието му се замъглява. стр. 77

Днес всички хора се стремят към придобиване на онези светли първоначални дрехи, които Бог навремето бе приготвил. За да ни се дадат отново тези дрехи, ние трябва да имаме такова обширно верую, което да включва в себе си целия свят, и та-

кава велика Любов, която да ни свързва с всички живи същества в света.

Често запитвате: „Как трябва да си представяме Бога?“. Казвам: Когато мислите за Бога, вие трябва да си Го представяте като велика, всеобемаща същина, която обгръща и прониква целия свят с всички свои създания. Във всяко най-малко и най-голямо същество вие трябва да виждате Божественото проявление. Във всичко и навсякъде трябва да виждате Божественото съзнание, което ви обгръща. В това отношение, каквото и да ви се случи в света, вие трябва да живеете със свещения образ на Бога. Не допускайте никакво съмнение в душата си, защото то е низшето начало в човека, което може да донесе страдания, падания, смърт, изгубване смисъла на живота стр. 79

Да се лекува човек физически, това е лесно нещо, но за да се лекува психически, иска се духовна обнова. Физическите работи стават лесно, но духовните работи стават мъчно. Съвременното християнство се е спънало именно в духовния живот. Голяма опасност очаква човека, ако той се опита да влезе в духовния свят със своите стари разбирания, със своите стари вярвания. стр. 82

Казвам: Истински религиозният човек е напълно свободен в своите действия. Той има мярка във

всичко и доброволно се ограничава в своите желания. стр. 83

От гледище на новото учение Първичната причина се схваща като вътрешен подтик на душата да върви напред и все напред. Разколебае ли се човек само за момент и спре движението си, в него настъпва един свещен, Божествен бунт, и той чува в себе си тих глас, който му говори: „Няма да спиращ, нито ще се отклоняваш наляво или надясно; всичко си опитал. Сега ще вървиш в красивия път!“.

стр. 90

Сега, аз ви желая да имате абсолютно, положително верую за нещата и да не критикувате. Ако сте недоволни, и от вас ще бъдат недоволни; ако обичате, и вас ще обичат; ако вярвате във Великото начало на живота, и във вас ще вярват; ако сте справедливи към другите, и към вас ще бъдат справедливи. Такъв е Божественият закон. Спрямо всички хора Бог постъпва така, както и те постъпват към Него. Съмнявате ли се в Него, и другите хора ще се съмняват във вас... стр. 95

Да допуснем, че някой баща има син, за когото е определено на еди-каква си възраст да замине за другия свят. Този син причинява големи неприятности на своите родители, но въпреки това бащата плаче, моли се синът му да остане жив. Молбата му

се чува и синът остава да живее на земята. Някога става и обратното. Някога бащата има добър син, който тежко заболява и предстои да замине за другия свят. Бащата не се моли за оздравяването на сина си, не вярва в молитвата, и синът му заминава за другия свят. След заминаването на сина големи нещастия сполетяват бащата. Значи, онзи, който трябва да замине, остава да живее; онзи пък, който трябва да остане жив, заминава. стр.99

Някой запитва: „Защо трябва да вярвам в Бога?“. — Ако нямаш вяра в Бога, твоят живот не може да се изрази напълно и не ще можеш да постигнеш нищо. стр. 188

из „Просветено съзнание“

Съвременната наука дели материята на твърда, течна и въздухообразна. Тя счита твърда материя тази, която има определена форма и голямо сцепление между молекулите си. При висока температура твърдата материя минава в течна, а после във въздухообразна. Къде остава твърдата материя? Твърда материя е тази, която при никакви условия не се мени. Тя всякога си остава твърда. Следователно, когато кажем, че някой човек е твърд в убежденията си, разбираме, че при каквито условия да се намира, той не се изменя. Малко хора са твърди

в убежденията си. Те издържат на убежденията си докато са в крепостта. Щом неприятелят пробие крепостта и влезе вътре, те се предават. Къде отидоха убежденията им? стр. 5

Мнозина казват, че вярват в Христа, че са готови на всички жертви за Него, но ако Той ги накара да направят някаква жертва, едва ли ще Го послушат. В това отношение те приличат на мома или на момък, които казват, че за любовта са готови на всякакви жертви. Обаче поставят ли ги на изпит, не издържат.
стр. 15, 16

Като ученици, вие трябва да изучавате свойствата на материята, специално на твърдата материя. Ученикът трябва да знае къде да прилага различните видове материя. За пример, твърдата материя има приложение в убежденията. Същевременно и Любовта трябва да влиза като съществен елемент в убежденията. Истинско убеждение е това, в което Любовта, Мъдростта и Истината влизат като необходими елементи. Следователно, ако човек се намира под влиянието на три високи съзнания — съзнанието на Любовта, на Мъдростта и на Истината, никога не може да се отклони от своите убеждения. За пример, ако човек се намира под влиянието на невежеството, на лъжата, на омразата, по никой начин не може да устои на своето убеждение. При това положение той трябва да се обърне за помощ

към Бога, към Божественото съзнание. Щом дойде Божественото съзнание в помощ на човека, с него заедно идат трите елемента — Любов, Мъдрост, Истина. Те се противопоставят на отрицателните елементи — омраза, невежество и лъжа, и ги подчиняват на себе си. стр. 21

Коя е основната мисъл на днешната лекция? Основната мисъл е, че човек трябва да бъде твърд в убежденията си, при никакви условия да не се променя. В това отношение той трябва да бъде като златото. стр. 26

Уповавайте на онова, което всеки ден придобивате, а не на онова, което сте постигнали вече. Не се спирайте на миналото, колкото и да е хубаво, но уповавайте на настоящето. стр. 33

Докато не е дошъл до светийството, човек ще пада и ще става, ще прави погрешки, ще се съмнява и разколебава — с една дума, ще спъва развитието на душата си. стр. 48

Днес срещате един човек, който ви говори за морал, за идеали, за някакво верую, а на другия ден се отказва от всичко. Къде е човекът, на когото можете да разчитате? Друг някой пък издържа на своите идеали и убеждения. Той живее в това, което говори. В този човек има душа. За този човек казваме, че душата му присъства в него. стр. 65

Някой се бори със себе си, с окръжаващите, иска да мине за герой. Какъв герой е този, който е изгубил Любовта, вярата, красотата или милосърдието си? Това не е геройство. Ще дойде ден, когато ще снемат медалите на всички фиктивни герои. Бог помага на истинските герои, а не на фиктивните и на страхливите. Ако иска да успява в живота си, човек трябва да бъде смел, решителен, да уповава на Божественото в себе си. стр. 66

Когато е здрав, добре разположен, човек казва, че вярва в Бога, в Христа. Обаче щом се натъкне на някакво изпитание, той се съмнява вече. Каква вяра е тази, която допуща съмнението? Ще кажете, че докато съществува злото, човек все ще се съмнява. Това зависи от човека. Ако знае как да гледа на нещата, човек никога няма да се съмнява. Срещнете ли някого, потърсете в него една положителна, добра черта и там спрете вниманието си. Доброто, положителното в човека е Божественото, което никога не се изменя. Защо не спрете погледа си върху Божественото в човека, а трябва да се занимавате с временното и преходното? стр. 70, 71

Не е достатъчно да казвате, че вярвате в Христа и да очаквате след това Той да ви обича. Кога учителят обича ученика си? Когато учи. Кога гостилничарят обича готвача си? Когато готви добре. Кога Бог обича човека? Когато върши Волята му. стр. 72

Влезете ли в съгласие с Божествения свят, вие се освобождавате от всички съмнения, противоречия, смущения. Да освободи човек сърцето си от смущения, ума си от съмнения, това значи да се е домогнал до новите схващания. Не освободи ли сърцето и ума си, човек сам поставя препятствия по пътя си и се лишава от Божиите блага. Тази е причината, поради която човек очаква някакво благо, а не го получава. Той не подозира, че сам е виновен за това. Смущенията и съмненията са бентове, които човек сам поставя на пътя, отдето идат Божиите блага. Дали си учен, философ, музикант или писател, щом си поставил бент на пътя си, ти сам се лишаваш от благото на живота. стр. 74, 75

Искате ли да се развивате правилно, дръжте името Божие в ума, в сърцето си, в душата си чисто и свято. Ще кажете, че трябва да вярвате в Бога, да ходите на черква, да изпълнявате известни обреди. Това е външната страна на въпроса. С вяра само или с външно поклонение работата не върви. Колко хора са пропадали, колко са живели само с вяра! стр. 85

Каже ли някой, че ви обича, вижте първо дали той обича Бога. Ако обича Бога, и вас ще обича; не обича ли Бога, и вас не обича. После ще каже, че вярва в Бога. Ако не обича Бога, той не може да вярва в Него. Вярата се обуславя на Любовта. Колкото повече обичаш някого, толкова повече вярваш в него;

колкото по-малко го обичаш, толкова по-малко му вярваш. Какво виждате в отношенията на хората? Колкото по-малко се познават, толкова повече си вярват и толкова повече се уважават. Щом се опознаят повече, те губят вярата и уважението си един към друг. Защо? Нарушили са единицата време, единицата мярка помежду си. стр. 89

Сега и вие искате да ви се каже нещо специално, да намерите веднага правия път. Правият път е пътят на Любовта. Приложете Любовта и не се смущавайте. — Как да я приложим? — Там е въпросът. Искате ли да приложите Любовта, освободете се от всякакво съмнение в Първата Причина. Най-малкото съмнение пречатства Любовта. Дойдете ли до Любовта, до Бога, там не се позволява никаква нечистота, никакво съмнение. За да се свърже с Божественото съзнание, човек трябва да очисти своето съзнание от съмнението. Светът, който Бог е създал, е хармоничен. Виждате ли някаква дисхармония, тя се дължи на други съзнания, които са внесли известно отклоняване както в човешкия живот, така и в цялата природа. стр. 90

Като ученици, от вас се иска разумна, съзнателна работа. Не работите ли съзнателно, вие ще се натъкнете на нежелателни положения. Не желае ли да работи, човек се намира под изненади в живота. Той се храни добре, но въпреки това боледува и

умира. Защо? Защото в храната влиза един елемент, който внася смъртта. Човек се стреми към любовта, въпреки това се натъква на омразата. Защо? Защото в неговата любов влиза елемента на омразата, от който той сам трябва да се освободи. Човек говори за права, за положителна мисъл, въпреки това се натъква на съмнението. За да се освободи от смъртта, омразата и съмнението, човек трябва да внесе в живота, в любовта и в мисълта си онзи елемент, който наричаме „единица време“. стр. 91

Сега, когато говорим за Любовта, за вярата, ние нямаме предвид любовта и вярата на обикновените хора. Ние не се нуждаем от религията на обикновените хора, нито от техните молитви. Ние се интересуваме от първичния живот, със своята чистота. Запазете ли чистотата на този живот, запазвате и неговата целокупност. Този живот е капитал, даден на човека от Бога, да работи и всеки ден да прилага към него по нещо ново. стр. 92

Като ученици, от вас се иска съзнателна работа върху себе си, без да се спирате върху това, което мислят хората за вас. Спирате ли се върху мнението на хората, вие не може да се развивате. Силата на ученика седи в това, да преодолява мъчнотиите и препятствията. Вървете напред без страх, без съмнения, без колебания. Мнозина се съмняват в това, дали са в правия път. Докато служи на Бога с всич-

кия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си дух, с всичката си сила, той е на прав път. Влезе ли най-малкото съмнение в ума на човека, той се отклонява от пътя си. Щом се отклони от правия път, човек започва да губи това, което е придобил.

стр. 94

Дойде ли една светла идея в ума ви и едно благородно чувство в сърцето ви, не казвайте, че не може да се реализира, но отворете широко ума и сърцето си, впрегнете волята си на работа и ще видите как всичко ще ви се притече на помощ. Уповавайте на Бога в себе си и не се страхувайте. Щом сте свързани с Него, вие имате сила да преодолявате всички спънки. стр. 97, 98

Вяра и Любов са нужни на човека, за да приложи това, което има в себе си. стр. 98

Човек трябва да разбира нещата вътрешно, да не изпада в противоречия. Някой следва Божия път, но въпреки това го сполетяват големи нещастия и изпитания. Той се чуди защо Бог не го пази, а го излага на такива опасности и нещастия. Каквито противоречиви мисли да минават през главата му, той трябва да мълчи и да изучава както своя живот, така и целокупния. Той ще разбере, че изпитанията са необходими в живота му, както вятърът — за дърветата. Не се смущавайте, че от вашите изпита-

ния, като на вярващи, някои ще се съблазнят. Ако вярват или се съблазняват, това е заради тях. Къде ще отиде човек, ако се съблазни в Бога и се отдалечи от Него? И да се натъква на нещо криво, на злото в света, човек трябва да има търпение да види неговия край. Злото има начало и край, а доброто е без начало и край. стр. 106

Кой човек наричаме приятел? Истински приятел е онзи, в присъствието на когото сълзите пресъхват, а скърбите и страданията изчезват. Приятелят е в състояние да подобри условията на вашия живот.

Казано е за Аврама, че считал Бога за свой приятел. Ако Бог е ваш приятел, ще се оплаквате ли от болести, от сиромашия, от невежество? Никога! Понеже Бог беше приятел на Аврама, Аврам беше богат, учен човек. Едно нещо му липсваше — бездетен беше. Това не отчайваше Аврама. Той беше предоставил този въпрос в ръцете на Бога. И не се излъга. Един ден Бог изпрати при Аврама три ангела да му кажат, че жена му Сара ще роди. Аврам повярва на думите Божии, но Сара помисли, че Бог иска да утеши приятеля си, да се пошегува с него, и се засмя. стр. 109

Натъкнете ли се на съмнения и противоречия в ума си, изхвърлете ги навън. Затова първо трябва да намерите тяхния произход. Да ги изхвърлите навън, това значи да ги впрегнете на работа. Те представля-

ват особен род енергия, която непременно трябва да се приложи някъде. стр. 133

Съвременните хора се нуждаят от нова философия на живота, от положителна наука, от истинска религия. През каквато наука, философия или религия да са минали, те са били необходими за тях, като школа за възпитание и развитие. Днес обаче и вие се нуждаете от нова религия, от нова наука и философия. Ако мислите, че сте останали назад от времето си, вземете един бърз трен, за да придобиете изгубеното. Да бързате, това не значи, че трябва да прилагате методите на днешните църкви. Всички църкви искат да печелят членове, да обърнат света към Бога. С бързане работа не става. Това е механически процес. Те препоръчват на хората вяра като метод за спасение. Така не се спасява човек. Спасението подразбира вътрешен процес. Човек не се изменя лесно. Не можете да направите човека вярващ, ако вярата не е вложена в него. Ако външно приеме известни идеи и вярвания, човек по-скоро може да ги използва за зло, отколкото за добро. Каквито знания придобива, човек трябва да се ползува от тях. Истинското знание е онова, което почива на опит.

стр. 134

Вие се нуждаете от вяра в Божественото. Тя ще ви направи силни за физическите условия на живота. Щом сте силни на физическия свят, вие ще

бъдете силни и в духовния. Дето отидете, вие ще бъдете запалена свещ, от която хората ще се ползват. Какво по-голямо благо от това, да носите светлина на окръжаващите? стр. 135

Когато разберете, че Бог слиза на земята, вие трябва да бъдете абсолютно свободни, да го приемете без никакво съмнение, с чисти сърца и светли умове. И най-малкото съмнение по отношение на Него ще стане причина Той да ви напусне. стр. 139

Ако говорим за любовта на сегашните хора, ние ще се заразим от нея. В любовта на съвременните хора има нещо болезнено. Те са внесли в нея някакъв елемент, който я е опетнил. Благодарение на този елемент хората са изгубили доверие един към друг. Ако проявиш любовта си към някой здрав човек, той ще си помисли, че искаш да го използваш нещо, ще се усъмни в любовта ти. Ако проявиш любовта си към болния, ти ще го вдигащ, слагащ, ще му услужваш. Като го пипаш, все ще му причиниш някаква болка. В края на краищата и той ще се усъмни в любовта ти, ще помисли, че искаш да му отмъстиш за нещо. За да изправиш погрешката си, ти ще му донесеш мляко, някаква чорба, да си хапне малко. После ще го бутнеш да го настаниш удобно — пак ще му причиниш болка. Той започва да мисли, че не го обичаш. Както да проявите любовта си към хората, вие не можете да ги задоволите, все ще се

появи известна дисхармония между вас. Кой разваля хармонията: здравият, който услужва, или болният, на когото услужват? За да се прояви Любовта в нейното естество и за да я познаят хората, преди всичко те не трябва да имат някакъв дефект: физически или психически. Те трябва да бъдат крайно внимателни едни към други, да не накърняват чувствата си. стр. 150, 151

В стремлението си да постигнат своите желания, една категория хора мислят, че сами, независимо от другите, могат да реализират желанията си. Втората категория мислят, че човек сам не може да постигне желанията си. Те казват: „Ако ближният ми се спаси, и аз ще се спася“. Те уповават на Христа. Защо? Защото имат отношение към Него. Христос може да помага само на онзи, който има правилни отношения към Него. стр. 154, 155

Здравият проявява любовта и вярата си правилно. Ако е християнин, той разбира Любовта, както Христос я проповядвал и прилагал. Христовата Любов изключва всякакво съмнение. Обичаш ли приятеля си, ще му вярваш абсолютно. Щом ти му вярваш, и той ще ти вярва. стр. 172

Ще кажете, че за вас е важен въпросът за вярата. Казвате, че човек трябва да вярва в Бога. Какво разбирате конкретно под думите „вяра в Бога“? Да

вярва човек в Бога, това значи да не се съмнява в никого. Истинската вяра изключва всякакво съмнение. Ако бащата обещае на детето си, че ще му донесе орехи, детето ще вярва 101% в думите на баща си. Обаче, ако бащата не донесе орехи и каже, че не са за тази вечер, детето ще остане в недоумение. То не може да разбере коя е тази вечер, когато бащата ще донесе орехи. Ако може да си отговори коя вечер е определена за ядене на орехи, то би могло да я дочака. Не може ли да си отговори, в него ще се яви съмнение. Орехите ще постигнат целта си, ако детето не се усъмни. Щом се усъмни, те са вече безпредметни.

Както бащата обещава да донесе орехи на детето си, така и на вас обещават и са обещавали да ви донесат орехи, но не са изпълнили обещанието си. Защо? Защото сте ги очаквали още същия ден, а те са определили друго време. Казвате: „Не получих днес обещаните орехи“. Думата „днес“ е относителна. Един ден се състои от 24 часа, от една седмица, от един месец, от един век и т.н. Когато Господ обещае днес да ви даде нещо, вие го очаквате още първата вечер. Вие трябва да намерите коя вечер именно е определил Бог. Тя може да се съвпадне с вашата вечер, а може да е последната вечер в годината. Ще кажете тогава, че всичко е загубено. Нищо не е загубено — законът на вярата е такъв. Ако нямате вяра, която да устоява на всички мъчнотии, вие нищо не можете да постигнете. Какво можете да направите

с вяра, която има издръжливостта на греда, дебела два, три до пет сантиметра? По такава тънка греда могат да минават мишки, плъхове, агънџа, но човек с голяма тежест едва ли би могъл да мине. Гредата лесно ще се огъне и счупи. Какво ще стане с вас, ако минете през тази тънка греда, която се огъва и счупва под тежестта ви? Вие ще кажете, че гредата ви е излъгала. Гредата не ви е лъгала съзнателно, но като гледала, че по нея минават мишки, плъхове, кокошки, агънџа, тя мислила, че е здрава и може да издържи големи тежести. Понякога и човек, като гредата, се мисли по-голям и по-силен, отколкото е в действителност, но вижда, че се е лъгал. стр. 178, 179

Повечето хора минават през външни борби, искат да подобрят външните условия на живота си. Малцина минават през вътрешни борби. Малко хора са дошли до вътрешната страна на живота. Като се натъкват на мъчности и страдания, хората се смущават и се запитват: „Какво да правим, за да се освободим от страданията?“. Чудно нещо! Всички хора вярват в Бога като Любов, вярват и в Христа, а въпреки това се смущават от страданията. Как се обяснява това състояние? Това е едно от противоречията на живота. стр. 200

Каквито качества да припишете на човека, това са фирми, които лесно се сменят. Да бъде човек религиозен, това е фирма; да бъде богат или беден,

земеделец или търговец, това са все фирми. Те не представят човека. Истинският човек е извън положението на фирмата. Религиозният казва, че се моли на Бога и вярва в Него. Молитвата и вярата му в Бога не го правят религиозен. Важно е какво е отношението му към Бога. Ако няма правилно отношение и връзка с Бога, човек не може да се нарече религиозен. стр. 212

Човек яде и дъвче храната си по един начин, а животното — по друг. Благодарение на различния начин на хранене на човека и животното, произлиза и различният начин на мислене. Човешката мисъл се различава коренно от животинската. Обаче не можете да говорите за правилно хранене, ако не сте приложили правилно дишане. Дишането е мярка за определяне степента на човешкото развитие. Който диша правилно, той може да измени състоянието на своята храносмилателна и дихателна система и да бъде господар на низшите сили в себе си. Ако не може да управлява стомаха си, човек не би могъл да регулира силите, които са във връзка с него. Вярата на човека зависи от неговия стомах. За да има устойчива вяра, човек трябва да има здрав стомах. За да има здрав стомах, той трябва да диша правилно. стр. 214

Всички неща, които се менят, са относително реални. Следователно мисли и чувства, които посто-

янно се менят, също са относително реални. Обаче има мисли и чувства, които никога не се менят. Те са абсолютно реални. С такива мисли човек може да прави чудеса. Те са силни мисли и могат да въздействат не само върху даден човек, но и върху окръжаващата среда. За да дойде до постоянните мисли и чувства, човек трябва да се свърже с Бога. При това положение той може да постигне всичко, каквото желае. Затова именно Христос казва: „Да бъде според вярата ви!“.

Вярата е онази магическа пръчица, с която човек върши чудеса: ако е болен, веднага може да оздравее; ако е на смъртно легло, веднага може да възкръсне. Всички хора търсят тази магическа пръчица, но затова се изискват нови възгледи и разбирания, нова любов. Новата любов се постига само чрез връзка с Бога. Това подразбира познаване на Бога. Без връзка с Бога, не може да се говори за познаване на Любовта, на Истината и на светлината. В широк смисъл на думата, познаването разбира дълбоко чувстване на Божията Любов, както в самия себе си, така и в своя ближен. Това значи да отвори човек душата си за Любовта. Отворената душа за Бога е щедра и готова да дава. Ако не дава, човек не може да люби.

стр. 218, 219

Ще дойде ден, когато човек ще може да се разхожда по цялата слънчева система, да придобива знания за живота на другите планети. — Възможно

ли е това? — За вярващия всичко е възможно; за невярващия нищо не е възможно. стр. 223

Като ученици, вие се нуждате от нова, абсолютна вяра, която превъзмогва всички мъчности. Приложете вярата си, работете съзнателно върху себе си и не чакайте наготово. Някои очакват Бог да им даде наготово всичко, от което се нуждаят. Бог дава само подтик на човека, а работата и усилието са от него. Чуete ли гласа на Бога да казва „Стани!“ — стани и започни да работиш. Не чакай повторно да те събуждат. — Ама защо трябва да стана? — Стани и не питай. стр. 224

Какво разбирате под думите „вяра и безверие“? Всеки човек вярва в нещо. Няма абсолютни безверници в света. Когато казват за някого, че е безверник, подразбират, че той не вярва в неща, в които болшинството вярва. Обаче той все вярва в нещо. Ако не в друго, безверникът вярва в своето мнение, в това, което той твърди. стр. 268

Ще каже някой, че вярва в Бога. Това не е достатъчно. Той трябва да е опитал силата на своята вяра. Ако не е приложил и опитал вярата си, той ще мине през големи разочарования. стр. 286

Когато се намират пред въпроси, които не могат да разрешат, хората казват: „Чудно нещо, ние имаме вяра, религиозни сме, а защо нямаме успех в живота

си?“. Много естествено. Не е въпрос само да вярва човек, но като вярва, да види какви процеси стават в него. Той трябва сам да се наблюдава как расте, как цъфти и какви плодове дава. За житното зърно не е нужно да вярва, че ще го посадят в земята, но то трябва да знае в каква почва ще го посадят, как ще израстне, как ще цъфне и какъв плод ще даде. Вярата подразбира знание, което се посажда в земята. Следователно всяко знание, посадено в земята, трябва да израстне, да цъфне и плод да даде. Затова е казано в Писанието: „По плодовете ще го познаете“. От плодовете на знанието се познава какво е придобил човек и какво е приложил. Наистина, всяко дърво се познава от плода си. От плодовете на вашите религиозни и научни схващания ще разберете каква е ващата религия и наука. стр. 296

Всяко нещо, колкото и хубаво да е, ако се употребява постоянно, най-после предизвиква в човека втръсване. Приятно е да слушате хората, че говорят, че трябва да имат вяра, да се обичат, но всичко това е до известно време. Най-после дохожда момент, когато човек не иска да му говорят, но иска приложение. След като вярвате на думите на някой учен, философ или учител, вие искате да проверите тези думи. Докато ги слушате, у вас се запалва свещеният огън на Любовта. Щом се запали този огън, нищо друго не ви остава, освен да тръгнете със запалената свещ по света, да проверите нещата. И това не е дос-

татъчно. Ако ви казват, че в една година има добро-
качествени плодове, вие първо ще искате да видите
тия дървета. Като ги видите, ще искате да опитате.
стр. 298, 299

Да събуди човек Божественото в себе си, това
значи да намери възлюбения на своята душа. Обаче
човек трябва да се събуди навреме, а не преждевре-
менно. Бутнете ли мястото на неговия зенит преж-
девременно, когато той не е готов за този момент,
това значи да му причините най-голямото нещас-
тие. Щом не е готов, оставете го да спи. Прежде-
временното събуждане на човека е опасно, защото
възлюбеният му още не е дошъл. Той ще търси, ще
се надява, ще вярва, но всичките му лутания ще бъ-
дат напразно. Вярата, надеждата имат смисъл, до-
като човек още не се е пробудил за Божественото в
себе си. Събуди ли се Божественото в него, той няма
защо да вярва и да се надява, понеже възлюбеният
му е вече около него. стр. 303, 304

Христос казва: „Не дойдох да изпълня моята
воля, но Волята на Онзи, Който ме е проводил“. Ако
Христос прояви послушание към Бога, какво остава
за обикновения човек? За да прояви послушание,
човек трябва да познава Христа, както Христос поз-
наваше Бога.

За да изпълни Волята на своя Отец, Христос вяр-
ваше в Него и Го обичаше. Така той устоя на всички

изпитания. Ако вярвате и обичате Бога и Христа, и вие ще издържите на всички изпитания и страдания. стр. 340

из „Доброто оръжие“

Слушайте някой духовен да казва, че Бог ще помисли за всичко, и оставя работите си на Него, Той да ги нарежда. Той казва: „Достатъчно е, че се моля на Бога. От мене повече не се иска“. Този човек не разсъждава право. Той трябва да се моли, но и да работи, да разчита на себе си. Ако не разсъждава правилно, човек изпада в заблуждение. Например някой се чуди защо работите на грешните хора се уреждат, а на праведните не вървят добре. Работите на грешните хора се нареждат толкова, колкото и на забитите колци. Има случаи, когато един забит кол от голямата влага може да изкара няколко листа, но в никакъв случай той не може да цъфне, да даде плод, и плодът му да узрее. Дойде ли сушата, покаралите листа изсъхват, и колът си остава пак кол. Другояче се нареждат работите на праведните. Работите на праведния се нареждат, както върви развитието на зеленото дърво. Посадите ли едно дърво в земята, то пуца листа, клончета, започва да цъфти, да връзва плодове. Бавен е процесът на развитие на зеленото дърво, но сигурен. Посади ли се веднъж, то се закрепва здраво в земята, от която черпи храна,

и издържа на всички условия. При това, животът на това растение или дърво не е кратковременен.

стр. 20, 21

Каквито разстройства преживява светският човек, през такива минава и религиозният, духовният, само че в други области. Светският човек разстройва стомаха си, а религиозният — мисълта си. Докато дойде до истинското разбиране на живота, той минава през ред заблуждения. Той мисли, че като вярва в Бога, изведнъж ще стане чист и свят човек. Не се постига лесно чистота и святост, при това мъчно се познава кой човек е свят. Светият човек външно не може да се познае. Той е естествен в отношенията си, смирен, минава незабелязано. стр. 24

Страданията и скърбите са пробният камък за човека. И обикновените, и великите хора страдат. И Христос, Който казваше, че с вяра могат гори да се преместват, като се намери в големи страдания, отиде да се моли на Господа, ако е възможно да отмени тази чаша. Като видя, че не може да отмени чашата, Той разбра, че трябва да преживее страданията да се опита силата му, и каза: „Господи, в Твоите ръце давам духа си. Аз дойдох да изпълня Твоята Воля, а не моята“. Силата на Христа се вижда в търпението, с което издържа страданията.

И тъй, намерите ли се пред мъчности и страдания, вие трябва да се молите, но да знаете как да се

молите. Ще получите ли отговор на молитвата си, това не е важно — вие трябва да се молите, да бъдете във връзка с разумния свят. стр. 40

Човек се мъчи и страда, докато живее с физически, земни разбирания за нещата. В тези разбирания влизат съмнение, подозрение, които спъват човека. Дойде ли до Божествените разбирания, работите се нареждат добре. стр. 42

Сега, колкото да се говори на хората, не може да им се помогне, докато всеки не започне да работи върху себе си. Малко хора могат да работят както трябва. Като пороботят половин или един час, те мислят, че много са работили. Някой вярващ се моли половин или един час и мисли, че много се молил. Казано е в Писанието: „Непрестанно се молете“. Каквото да работи, където да ходи, човек трябва да държи съзнанието си будно, да бъде непрестанно свързан с разумния свят. Това значи молитва. Ако човек мисли, че за да се моли трябва да се изправи на крака и с часове да шепне молитви, това е механическа молитва, която не дава никакви резултати. Духовността в човека не е външно качество. Истински духовният е духовен и в клетките си. Следователно казвам: Непрестанно се молете, да не прекъсвате връзката си с възвишения свят. Щом сте свързани с този свят, вие постоянно ще се обновявате. стр. 42

Вярвате или не, независимо от това, нещата си съществуват. Дали вярвате в тона „до“ не е важно.

Този тон съществува в природата. В природата съществува и мажорна, и минорна музика, независимо от това, дали вие я признавате. Вашият дядо и прадядо съществуват някъде в пространството, макар вие да не признавате тяхното съществуване. Като започне да ви влияе с мисълта си, искате или не, ще го признаете. стр. 64, 65

Често се говори за установени и неустановени неща, както и за изменяеми и неизменяеми. Кои неща са установени? Които не се изменят. Кои неща са изменяеми? Които не могат да се установят. Какво нещо е морал? Правата посока в живота. Какво наричаме права линия? Най-късото разстояние между две точки. Това определение е математическо. Обаче от морално гледище, права постъпка е тази, която има едно последствие. Крива постъпка е тази, която има две противоположни последствия. Оттук казваме: Права мисъл е тази, която има един резултат. Крива мисъл е тази, която има два различни резултата. Ако си служи с криви мисли и постъпки, човек гради живота си върху основа, която всеки момент може да се измени и разколебае. Ако вярата, надеждата, любовта на човека всеки ден се менят, те не могат да се поставят за основа на неговия живот.

Мнозина основават своето верую върху това, което хората казват. Верую, което се основава на писано, или на казано, не е истинско. То се мени

всеки ден. Днес хората казват едно, утре — друго, а веруюто се мени според казаното. Това не е установено верую. Истинското казване, или писане, седи в самото Битие. Това, което Битието е казало или писало, е неизменното верую на човека. В него се вижда проявата на Бога. Истински прояви на Бога са тия, които произвеждат в човека един и същ резултат. По външни прояви Бог се мени, но вътрешно, по същина, Той всякога остава един и същ. Черешата като дърво през зимата представя едно; през пролетта, накичена с цветове, представя друго нещо; през месец май, увиснала от зрели плодове, тя представя трето нещо. Всъщност тия три прояви на черешата представят само фази на нейното проявление, но черешата си остава една и съща. стр. 76

Ако сте учили десет години наред и сте станали безбожник, какво знание сте придобили? Ще кажете, че сте свършили по геология, познавате земята и промените, през които е минала. Ако знаете геология, а отричате съществуването на Бога, вие нищо не сте придобили. Това не е геология, но нещо подобно на анатомията, която изучава мъртвия човек, т.е. човека без живот в него. стр. 81, 82

Един пътник, въоръжен с два револвера, минавал през една гъста гора. Разбойници го хванали и започнали да го претърсват. От страх той не могъл да употреби нито един от револверите. Разбойници-

те го запитали: „Защо носиш два револвера?“ — „За защита, в случай на някакво нападение от разбойници“. — „Ама какво по-голямо зло от сегашното очакваш?“ Разбойниците го обрили, набили го добре и го пуснали. Навътре в гората те срещнали друг пътник, когото също нападнали. Той не бил въоръжен, но се обърнал приятелски към разбойниците: „Слушайте, аз нямам нищо в себе си, с което да ви задоволя. Заповядайте с мен в дома ми, ще ви нагостя добре“. — „Защо не носиш револвер със себе си?“ — „Аз вярвам на доброто в хората, няма защо да се пазя от своите ближни“.

Какво показват тия примери? Добрият човек вярва в доброто на хората и не се въоръжава. Добрите хора не се нуждаят от револвери. Лошите хора обаче се нуждаят от външна защита. стр. 94

Съвременният човек се нуждае от една основна идея, която при всички условия на живота му да остане една и съща, да не се мени. Основната идея на парахода е котвата. Ако параходът не е завързан за котвата, вълните ще го отнесат всред морето, дето бурите ще го разрушат. Основната идея на човека е вярата му в Божественото. Докато се държи за Божественото, и в ада да влезе, пак жив ще излезе. С Божественото ли си, навсякъде си добре — и в рая и в ада, и в живота и в смъртта. Щом се държиш за Божественото, колкото пъти да падаш, пак ще ставаш; колкото да се обезсърчаваш, пак ще се насърча-

ваш; колкото да скърбиш, пак радостен ще станеш. Ами ако изгубя любовта си? — Любовта никога не се губи. Бог е Любов. Може ли Бог да се изгуби? Той може да се оттегли от тебе, за да те изпита, но никога не може да се изгуби. стр. 110

Мнозина се хвалят с вярата си, че някога били много усърдни в молитвите си, че някога се обичали много. Това са въпроси на миналото, които не са важни вече. За нас е важно какво сте днес, каква е вярата и любовта ви днес. Ще дойде някой учен и ще започне да разправя как произлязъл човек. Според него човек е произлязъл от клетка, която постепенно се е развивала и минавала през всички форми на растителното и животинското царство. За мен това не е важно. Аз знам, че съм произлязъл от едно Велико, Разумно начало, което съдържа в себе си всички съществуващи форми досега, както и много още, които не са проявени. Следователно аз трябва да обичам всички форми, които се съдържат в това Начало — растения, птици, животни, хора. стр. 118

Дръжте се за Божествените идеи в себе си, защото в тях е вашето спасение. Те съдържат мощна, велика сила. Откажете ли се от една Божествена идея, вие губите силата си.

Когато първите човеци сгрешиха, те изгубиха онази основна идея в себе си, върху която се крепеше техният живот. Основната идея, върху която

беше построен животът на първия човек, е абсолютната вяра. Докато не бяха сгрешили, Адам и Ева имаха абсолютна вяра в Бога. Той им каза да не ядат от плодовете на дървото за познаване на доброто и злото, и те не послушаха. Обаче, когато учителят на тъмнината влезе в рая, облечен в черен костюм, с черни гerdани и с железен жезъл, и ги запитва защо не ядат от дървото, което е всред рая, те се разколебаха. Те не знаеха какво да отговорят. Когато новият учител им каза, че ако ядат от забраненото дърво, ще станат като Бога, те се разколебаха и изгубиха вярата си. С изгубване на вярата си в Бога, те сгрешиха. Те решиха да ядат от плодовете на забраненото дърво. Значи, яденето на забранения плод се яви като последствие на разколебаване във вярата.

След всичко това някой пита какво да прави, за да стане истински човек. Ако си загубил вярата си в Бога, ти не можеш да станеш човек. Бог е първият човек в света, а ти — вторият. Ако си изгубил вярата си в първия човек, твоята съдба е подписана вече. Каква вяра е тази, която от най-малкия ветрецу се разколебава? стр. 125

Като не успяват в работите си, мнозина се оплакват, че всички дяволи са се опълчили срещу тях. Какво от това? Тяхната работа е да се опълчват, а вашата работа е да се справяте с мъчнотиите си. Ако дяволите излязат по-силни от вас, вие временно ще отстъпите, докато се засилите. Щом се засилите, вие

ще настъпите, а те ще отстъпят. Щом сте дошли на земята, вашата задача е да гледате с радост на живота, да бъдете всякога поетически настроени, да вярвате в доброто. стр. 133

Съвременните хора искат да имат резултати на земята, преди да са научили законите на мисълта, преди да са проявили своите чувства. Това е невъзможно. Какво виждате в семействата? Влизате в едно семейство, дето майката и бащата са строги. Децата обикалят около тях, не смеят да поискат нещо, страх ги е от родителите си. Те не могат да се доберат до някакво физическо благо от тях, докато не се отворят вътрешно към родителите си. Най-малкото дете отива полека при баща си, поглежда го в очите, милва го по главата и се усмихва. С тези постъпки то отваря сърцето на бащата. Той взима детето си на ръце, целува го, милва го, става весел и разположен. Щом отвори сърцето си за малкото дете, бащата се отваря и за другите деца. Всички деца въздъхват свободно и започват да пеят и да скачат. Целият дом е радостен. Малкото дете има вяра в баща си. Между бащата и него има отворени прозорци за съобщение. Те имат отношения помежду си.

Казано е в Писанието: „Ако не станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие“. Сега и аз ви казвам: Станете като децата, за да направите връзка с вашия Велик Баща. Каква връзка може

да направи онзи, който няма никаква вяра в Бога? Какви отношения можете да имате с даден човек, ако постоянно го подозирате и нямате никакво доверие в него? Ето защо, първата работа на човека е да възстанови своята вяра в Бога. Може ли да направи това, той всякога ще се ползва от Божиите блага, без никакви поръчители, без никакви посредници. Без вяра в Бога вие не можете да направите крачка напред. Вярата дава устойчивост на човека. С вяра той може да стои здраво на краката си, да разчита на всичко, което му е дадено.

Като ученици, от всички се иска пълна вяра в Бога. Каквито мъчности да имате, не губете вярата си. И сто пъти да се молите за нещо, не губете вярата в Божественото. Кога да е, вие ще получите отговор на молитвите си. Ако искате да станете поет, музикант или художник, не губете вяра в постигане на вашето желание. Много ще пишете, много ще рисувате, много ще свирите, докато един ден постигнете желанието си. Бог всякога помага на ония, които работят с постоянство. Не туряйте граници на Божественото. Дойдете ли до Божественото, оставете го да се проявява свободно. Не губете вярата си. Каквито препятствия да срещнете, не се обезсърчавайте. Хората могат да ви се смеят, това нищо не значи. Знайте, че невидимият свят цени усилията на човека и, в края на краищата, ще го възнагради. За да опита вярата ви, разумният свят съзнателно ви поставя на изпитания. От вас се иска вяра, а не

вярване или суеверие. Вярa в Бога, а не в хората. Това се дава като задача на всички хора, пред които стои сериозна работа.

Ще дойде ден, и близо е този ден, когато хората ще минат през голям огън. За да издържат на този огън, те трябва да имат непоколебима вяра в Бога. Които имат тази вяра, ще минат през огъня, ще се пречистят и живи ще останат. Които нямат вяра, ще изгорят, ще се превърнат на въглен. Не е въпрос в смъртта на човека, но той трябва да се измени, да мине от едно състояние в друго. Никой не може да се избави от този огън. Той е определен за чистене. Той ще пречисти всички човешки мисли, чувства, желания и постъпки. Всичко човешко ще изгори, а ще остане само Божественото. Няма да остане същество на земята, което да не мине през този огън. Който издържи, той ще влезе в новия живот; който не издържи, ще остане за следната епоха, за бъдещи времена. Кога да е, в настоящето, или в бъдещето, човек неизбежно трябва да мине през огън.

стр. 133, 134, 135

Сега всички вие трябва да отворите сърцата си за разумните същества, да влезете във връзка с тях. Това може да стане само ако възстановите вярата си в Бога. Направите ли това, вие ще отворите всичките си прозорци, през които ще прониква Божествената светлина. Дойде ли тази светлина у вас, вие ще се ползвате от благословението на Божествения

свят. Вие ще бъдете в положението на царския син. Може ли царският син да бъде гладен и гол? Докато е свързан с баща си, той има на разположение всичко. Обаче, ако царският син ходи гладен, гол и бос, това показва, че той е скъсал връзката с баща си, а оттам и с източниците на живота.

И тъй, човек трябва да има вяра в Бога, а Бог — доверие в човека. Когато се спазват тия отношения между човешката душа и Бога, човек може да постигне всичко, което желае. Той се ползва от подкрепата и защитата на разумния свят. Той владее магическата пръчица, както флейтистът своята флейта. Тури ли пръстите си на флейтата, всички се възхищават и ръкопляскат. Не знае ли да свири, колкото да се движат пръстите, нищо не излиза. Ако владееш магическата пръчица, това значи да поставяш разумно и съзнателно пръстите си върху флейтата.

стр. 137, 138

Като ученици, вашата работа е да учите, да се занимавате с уроците и със зададените задачи. Какво прави учителят, това не е ваша работа. Учителят се интересува от вас дотолкова, доколкото решавате задачите си. В този смисъл отношенията между учителя и ученика са строго определени. Каквито препятствия да среща на пътя си, ученикът трябва да постои. Той трябва да бъде като гумена топка: колкото пъти да се удари в препятствието, всякога да е готов да отскочи, да се върне назад и пак да

настъпи. Ученикът трябва да настъпва и отстъпва, без да се обезсърчава. Само по този начин той може да се домогне до новата мисъл, която се основава на абсолютна вяра в Първата Причина. Само така човек вижда, че може да направи всичко, каквото неговите възможности позволяват. Кога може човек да реализира своите възможности не е важно. Важно е, че той може да ги реализира. Човек се учи и на земята, и на небето. Каквото прави на земята, ще го види на небето. стр. 139

Дръжте в ума си основната мисъл: абсолютна вяра в Божественото, без никакво съмнение и подозрение. Във всеки човек има нещо благородно и възвишено, въпреки това той може да сгреша. Никой не желае злото, но понякога му се поддава. И спортистът не желае да падне, да счути крака си, но някога, по невнимание, той пострадва. Без да иска той се подхлъзва, изгубва равновесието си. Когато се движи върху глетчерите на живота, човек непременно ще изгуби равновесието си. Затова е казано: „Не съдете, за да не бъдете съдени“. Всеки, който съди и критикува, ако го турят на мястото на падналия, и той ще сгреша по същия начин.

Разумност се иска от хората. Само разумният може да възстанови своята първоначална вяра в Бога. Вярата в Бога, това е магията на живота. стр. 140

Грехът е кал, която, колкото много да е, не може да опетни космоса. Грехът може да предизвика само

частично опетняване на нещата. Например той може да изцапа една чиния, един човек, един бряг, но в никой случай не може да опетни цялото. При това, ако вярвате в силата на греха, опетняването ще бъде по-голямо. Колкото по-малко вярвате в греха, толкова по-малко ще се опетните. Човек може моментално да се освободи от калта на греха. Това зависи от неговите мисли и чувства. стр. 145

Може ли да взима правилно основния тон на живота, човек ще се освободи от всички психически и физически болки. Чрез основния тон на живота човек може да лекува всякакви болести, например всякакъв вид ревматизъм. Има физически ревматизъм, но има и психически — в сърцето, в ума и във волята на човека. Да се справи със своите ревматични състояния, казано в широк смисъл на думата, човек трябва да има вяра, с която да преодолява.
стр. 148

Който живее според Божиите закони, той се намира под тяхната закрила, както кошутата под закрилата на най-силния елен. Ако човек отиде при Бога и не разчита на Неговата подкрепа, безсмислено е да Го следва. За човека Бог представлява най-мощният, най-великият, най-благият, на Когото разчита във всички случаи на своя живот. Не е достатъчно човек само да вярва в Бога, но той трябва да Го познава, да знае на кого разчита. В това отно-

шение човек трябва да е изработил в себе си вътрешен морал, на който да разчита във всички случаи на живота си.

Съвременните християни казват, че вярват в Христа. Колко от тях са видели Христа и Го познават? Някои ще кажат, че са Го видели насън. Как са Го видели? Едни са Го видели разпнат на кръст, други са Го видели да проповядва. Те са Го видели, но въпреки това не изпълняват неговото учение. Това не е виждане, това не е никакъв морал. Какво всъщност е моралът? Морал е онова положение в човека, което не го отклонява от Божественото. Яви ли се нещо, което може да наруши Божественото в човека, това не е морал. стр. 160, 161

Съвременният човек се нуждае от морал, върху който да построи живота си. Всички хора се нуждаят от морал, на който във всеки момент да разчитат. Божественият свят изисква от човека нещо установено. Няма ли нещо установено в себе си, човек е изложен на големи страдания. стр. 159

Ако човек вярва в Бога от страх, това не е никаква вяра. Истинската вяра разширява ума и сърцето на човека. Истинската вяра укрепва тялото на човека. Стане ли въпрос за вярата, казвам: Вярвайте в Бога на свободната мисъл. Вярвайте в Бога на свободните чувства. Вярвайте в Бога на свободните действия. Свържи ли се с Него, човек придобива

свобода и се радва, че се е издигнал над всички стари, ограничени разбирания. стр. 180

И тъй, искате ли да разберете нещата в тяхната действителност, възложете това на интуицията в себе си. Каквото каже тя, вярвайте ѝ. Остане ли да вярвате на своя ум и на своето сърце, те да ви управляват, вие сте на крив път. Слугите не могат да управляват господаря си. Остава ли се на тях, те непременно ще объркат пътя. Искаш ли да научиш нещо, възложи го на интуицията си. стр. 201, 202

Христос е говорил за блаженствата, но и до днес те остават неразбрани. Блаженствата са качества на духовния човек. Истински духовният може да бъде кротък, смирен, миротворец. Той гледа на всички хора като на свои братя. Той мисли право. Влезе ли една крива мисъл в човешкия ум, той прелюбодейства. Всяка крива мисъл, всяко криво чувство, всяка крива постъпка водят човека към прелюбодеяние. Ако не мисли право, човек е в състояние да продаде своето убеждение. Човек има право да се откаже от своите убеждения и вярвания само когато го отклоняват от правия път.

Като не могат да се справят с мъчнотиите в живота си, хората се отказват от убежденията, от вярванията си и търсят причините за нещастията си едни в други. Мъжът казва, че жена му е виновна за нещастията в дома, и решава да я напусне. Мъжът

напуска жена си, жената напуска мъжа си, но пак не се освобождават от нещастията си. Те нямат ясна представа какво нещо е мъжът и какво — жената. Мъжът символизира духът, а жената — душата, т.е. мъжът представя Мъдростта, а жената — Любовта. Дето е Любовта, там е животът, там е чистотата. Как познавате живота и чистотата? Животът е вода, извор, който постоянно дава. Трябва ли да доказвате чистотата на извора? Идете при някой извор и вижте каква е водата му. Той сам говори за себе си. Мъдростта пък носи знание и светлина. Щом някой човек може да освети пътя ви, не се съмнявайте в него. Той е носител на Божествената Мъдрост.

стр. 213, 214

Като ученици, вие трябва да изучавате вътрешния смисъл на живота. Като четете Библията и Новия завет, не четете механически. За да разберете Словото Божие, вие трябва да се спрете върху Неговия вътрешен смисъл. Само по този начин ще усилите вярата си. Вие се нуждаете от вяра, която да устоява на външни и вътрешни бури, да не се разколебава от нищо. Как може да ви разубеди човек в изгряването на слънцето? Вие знаете, че слънцето всяка сутрин изгрява. Ако не го виждате, причината се крие другаде някъде, а не в самото слънце. Каквито промени да стават във външния и вътрешния живот на човека, слънцето постоянно изгрява и залязва. Едно нещо може да ви изненада: някога слънцето

изгрява и залязва по-рано, а някога по-късно. Това е в неговия път. Вие можете да не знаете с колко минути по-рано или по-късно изгрява и залязва, но това е предвидено в движението на слънцето.

Тъй щото, кой каквото да ви говори, не се поддавайте на чуждо мнение. Понякога чуждото мнение може да ви хипнотизира и вие да останете в тъмнина. Как ще вярвате на твърдението на някого, че слънцето няма да изгрее? Всичко може да стане в света, но слънцето неотклонно ще следва своя път. Правете наблюдения върху явленията в природата и вадете заключения. Дойдете ли до някакви положителни правила, не се колебайте в тях. Имате ли някакви духовни опитности, не се съмнявайте в тях. Те почиват на известни закони, които трябва да изучавате. Оставете ли съмнението да работи във вас, вие се разколебавате, внасяте съмнение в съзнанието си. Всяко смущение пречи на правилното виждане. стр. 219, 220

Като се натъква на съмнения и смущения, човек се оттеглява от живота. Защо? Той мисли, че не може да постигне всичко, каквото желае, но на определеното за това време. Може ли детето изведнъж да израсте? Дълго време майка му го повива и разповива, къпе го в коритото, докато един ден стане възрастен човек. Исква ли преждевременно да излезе от пелените и да си служи с магическата пръчица на баща си, това значи, че човек е дошъл до поло-

жението на онзи, който иска да се жени. Защо се жени човек? За да го обича някой. Той иска жената и децата му да го обичат, но един ден ги изгубва, а с тях заедно и любовта им. После търси приятели, намира ги, но скоро ги изгубва. Търси богатство, но и него изгубва. След като прекара големи разочарования, той казва: „Свърши се моят живот“. Животът ти не е свършен, но свършиха се твоите криви разбирания за живота. Сега ще започнеш отново, с нови разбирания. Докато дойдеш до новото, ще минеш през тъжната зона на живота. Страшно е положението на човек, който е изпаднал в тъмнина. Дето погледне — навсякъде мрак. Спи той, обръща се натук—натам, дано дойде отнякъде малко светлинка. Няма човек в света, който да не е минал, или да не мине през това състояние. Страшно е това състояние, но не е безизходно. Привидно слънцето ще залязва, но пак ще изгрява. Не се разколебавайте във вярата си. Каквото и да стане с вас и около вас, слънцето никога няма да загасне. Слънцето представя човешкото съзнание. То изгрява и залязва, но никога не загасва. Ще дойде ден, когато човек ще застане на такава височина, отдето ще вижда слънцето постоянно да свети. За него вече слънцето нито изгрява, нито залязва.

Докато расте и се развива, човек постоянно минава през светлина и тъмнина на съзнанието си. За да издържи на тия състояния, той трябва да има вяра в Бога, като център на неговия живот. Ако не

се движи постоянно около този център, човек не може да расте и да се развива. Бог дава еднакви условия на всички души да растат и да се развиват, да постигнат своите желания. Къде ще намерите Бога? В себе си. Търсите ли Го вън някъде, в този или онзи, вие ще се заблудите, ще объркате пътя си. Объркате ли пътя си, всичко ще загубите. стр. 220, 221

Обезсърчи ли се човек, нека си помисли за Бога. Щом помисли за Бога и реши да живее за Славата Божия, обезсърчението изчезва. Ще кажете, че работата ви няма да се нареди и отпадате духом. Направете малко усилие над себе си и започнете да ядете. Щом хапнете малко хляб, неразположението ви ще изчезне. Хлябът внася сила в човека и го подтиква към живот. Щом се нахрани човек, слънцето в него изгрява. Гладът е залез, яденето — изгрев. Яденето, както слънцето, дава условия на човека да расте. стр. 222, 223

И рече му Симон Петър: „Ти си Син на Бога живаго“. Синът подразбира отношение, връзка между Божественото и човешкото съзнание. Тази връзка е като свещта, която посочва пътя на пътник, който се е объркал в тъмна нощ. Тя е слънце за заблудения пътник. Както слънцето огрява нещата и показва пътя на човеците, така и връзката между Сина и Бащата озарява човешката душа и я повдига. Слънцето осветява земята, а Божественото съзнание — душата. Божественото съзнание носи радост, светлина,

знание и свобода на човека. Силата не е в свещта, но в онзи, който я носи. Силата не е в слънцето, но в Онзи, Който е зад него. Както човек носи свещта и осветява своя път и пътя на своите близки, така и Бог носи слънцето в ръката си. При всяко съмнение свещта изгасва и човек остава в тъмнина. Започне ли да се моли, свещта отново свети. стр. 223, 224

„Верният в малкото е верен и в многото“. Колкото малка работа да ви е дадена, свършете я с любов. Тя ще ви донесе благословението на Бога. Не е ли доволен на малкото, каквито условия да му се дадат, човек нищо не може да постигне. стр. 224

из „Дрехата на живота“

Обичаш някого, а се съмняваш в него. Коя е причината за това съмнение? Защо трябва да се съмняваш? Каква любов е тази, която причинява съмнение? Който прави погрешки, само той се съмнява. Да обичаш, това е Божествен подтик; да се съмняваш, това е човешко. стр. 19

Мнозина идват при мене, задават ми различни въпроси, но аз всякога не отговарям. Питате: „Защо трябва да вярваме в Бога и да Го обичаме?“. На този въпрос не отговарям. — Защо? — Според мене, той е много естествен. Да обичаш Бога и да вярваш в Него, това е в реда на нещата. стр. 31

И вие като децата се разколебавате в Господа, щом не получите отговор на молитвата си. Вие се питате защо, след като сте работили толкова години за Господа, нямате успех в живота си. Чудите се защо работите на някой безверник се нареждат добре, а вашите остават назад. Не се заблуждавайте. Който не служи на Бога, не успява в живота си. Според мене не е право да очаквате работите ви да се нареждат външно. стр. 41, 42

Прочетете сами 5 гл. от Йоана, като една съдържателна глава. В нея ще видите какво е направил Христос и ще разберете какво се иска от вас да направите. Христос е образец на истинския човек. Като го срещнете, вие започвате да се оплаквате. Казваш: „Никой не ме обича“. — Христос ще ти отговори: „Аз знам това“. — „Никой не ме разбира“. — „И това зная“. Казано е в Евангелието: „Между своите си дойде, и своите Му не Го приеха“. След това Христос се върна на небето, отдето дойде. И от вас се иска геройство, каквото показва Христос. Чрез страданията именно човек ще разбере вътрешния смисъл на живота. Ще приемете страданията, без да се колебае. — „Ама ние вярваме в твоите думи“. — Няма защо да вярвате в мене и в моите думи. Ще вярвате в Бога и в Неговото Слово.

Казваш на одного: „Дай ми пари, за да повярвам, че си добър“. — Няма защо да ти давам пари, за да вярваш в моята доброта. Изкуство е и като ти да-

вам пари, и като не ти давам, да знаеш, че съм добър. Следователно и за Бога ще знаете, че всякога е добър — и като дава, и като не дава. За себе си Бог знае, че е добър, но вие трябва да познаете, че той е добър. И когато нещата не стават както очаквате, да не изгубите вярата си в Бога. Това е знание!

Желая ви да имате вяра в Бога, без да очаквате нещо, и любов към Него, без да ви даде нещо. Вяра безпределна и любов безкористна! Този е пътят, по който лесно се минава астралната кал. стр. 50, 51

Три неща са нужни за възприемане на Истината: да се облечеш в дрехата на надеждата, т.е. в добродетелите на физическия свят; да се облечеш в дрехата на вярата, необходима за духовния свят. Да имаш тази вяра, това значи да бъдеш като децата. Аз говоря за разумните деца, а не за обикновените, плачливи деца. Чрез вярата човек обработва чувствата си, придобива дълбоко вътрешно прозрение. Най-после трябва да имаш любов, за да осмислиш живота си и да разрешиш всички противоречия. Следователно, като имаш вяра, надежда и любов, ти ще придобиеш Истината и ще се освободиш. Значи, човек трябва да се надява на хората, да вярва в Духа, и да люби Бога. С други думи казано: на хората ще се надяваш, на ангелите ще вярваш, а Бога ще любиш. Казваш: Как да се надявам на хората? Как ще вярвам на ангелите и ще любя Бога? — На кого ще

се надяваш? — На себе си.—И така да е, всъщност, ти пак се надяваш на хората. Ти и хората сте едно цяло. Ако не се надяваш на хората, и на себе си не можеш да се надяваш; ако не се надяваш на себе си, и на хората не можеш да се надяваш. Казваш: Как ще вярвам в ангелите, щом не съм ги видял? — Не виждаш ангелите, но знаеш, че едно от техните качества е интелигентността. Следователно ще вярваш на своята интелигентност. Тя е лъч, изпратен от духовния свят. Ангелите са участвали в създаването на света, затова ще вярваш в тях. Най-после ще любиш Бога. Ако не Го любиш, няма да разбереш нито Него, нито съществата, които са Му помагали при създаването на света. Това, което наричат вечен живот, е любовта към Бога. Значи, надеждата, вярата и любовта са трите степени в живота. Като минеш през тях, ти ще започнеш да работиш самостоятелно. стр. 53, 54

Докато чакаш млякото от кравата, гладен ще ходиш. Докато чакаш да ти донесат вода от извора, жаден ще ходиш. Докато чакаш пари от хората, всякога ще просиш. — Какво да се прави? — Сам ще станеш крава, сам ще се превърнеш на извор, сам ще превърнеш ума си на каса, от която постоянно да вадиш колкото пари ти трябват. — Как мога да стана крава? Как мога да се превърна на извор? Как мога да бъда каса сам на себе си? — Щом не можеш да разбереш това, то не е за тебе. Това може да нап-

рави само онзи, който разбира законите на живата природа и ги прилага. Това е достойние само за онзи, който има вяра, надежда и любов. Питаш: Как да се надявам? — Както знаеш. — Как да вярвам? — Как да любя? — Както знаеш. Не търси никакъв образец. Всички художници рисуват по образци. Какво ще правят, когато се свършат образците? В една гимназия има 200 — 300 образци. Какво ще правят учениците, като нарисуват всички образци? Тогава учителите трябва да обърнат другата страна на художеството: да научат учениците си да рисуват по образци, които носят в себе си. Те са неизчерпаеми.

стр. 56

Казвам: Човек е крайно несправедлив към себе си, към ближния си и към Бога. Някой се колебае в себе си, съмнява се в нещо и се пита: „Дали Бог е доволен от мене?“. — Това е несправедливост. Питай се дали ти си доволен от себе си. Ако си недоволен от себе си, и Бог ще бъде недоволен, нищо повече.

стр. 57

Христос казва: „Ако сте чада Адамови, вие ще ме обичате“. Който върви по Божия път, трябва да има доверие към хората, да се разбира с тях. Силата на човека е в неговата вяра. Без вяра човек не може да изпълни Волята Божия.

Помни: Ти можеш да живееш добре, ако имаш вяра и надежда. Те са двете ръце на Любовта. — Що

е вярата? Що е надеждата? — Те са двете ръце на Любовта. Дето е Любовта, там са двете ѝ ръце — вярата и надеждата. Дето са ръцете, там е и Любовта. Не делете вярата от Любовта. Не делете надеждата от Любовта. Дето е вярата, там е и Любовта; дето е Любовта, там е и вярата. Тя е ръката, която помага на ума. Надеждата е ръката, която помага на сърцето. А Любовта е родила човешката душа. Тя помага на човешкия дух. стр. 72

Човек поглежда към небето, уповава на Бога и на вярата си в Него. Той казва: „Докато съм с Бога, нищо не ми трябва, свободен човек съм“. Щом огладнее, започва да мисли по друг начин. Той вижда, че от небето не иде нищо; нивата му остава необработена, хамбарът му се изпразва. Той си казва: „Само с вяра не се живее“. Щом изпадне в противоречие, взима брадвата и отива в гората да сече дърва. Теоретически е вярно, че трябва да разчиташ на Бога, но на практика не излиза така. — Защо? — Защото разбираш въпроса буквално. Дето отидеш, всички ти казват: „Работи, стегни се, вземи ралото и мотиката и върви напред“. Това значи: Разчитай на Бога в себе си, Който те подтиква да учиш, да работиш. Не се сърди на хората, че не искат да ти помагат. Кой трябва да помага: вярващият или безверникът?

Сегашните хора имат криво разбиране за Бога. Те мислят, че Той е вън от тях, на небето някъде. Не,

небето е вътрешно състояние. Понятието за небе е вътрешна, неограничена идея. Ето защо, никой не може да каже къде е небето. Всеки има едно небе в себе си, но къде е то, не знае. Който знае къде е неговото небе, той има представа и за себе си. Казано е в Писанието: „В началото Бог създаде небето и земята, а земята беше неустроена и пуста“. Небето е място, населено от същества, завършили своята земна еволюция. Нека всеки намери това небе в себе си. Ще кажете, по-добре да намерим Христа. — Дали ще намерите небето или Христа, идеята е една и съща. Бог, Христос и небето са синоними. Те изразяват една и съща идея. Като се натъкнеш на противоречия, на вътрешна борба, на съмнения, обърни се към Бога в себе си, т.е. към твоето небе, и помощта ти веднага ще дойде. Бог помага на всички хора. Той ги освобождава от препятствията и противоречията. Когато хората ти помагат, знай, че Бог чрез тях ти помага. Той се изявява в човека като вътрешен подтик, като вътрешна подбуда към доброто и възвишеното. стр. 75, 76, 77

Съвременните хора са дошли до едно велико противоречие, до един конфликт със самите себе си. Те се сблъскват в своите собствени вярвания, в своите възгледи. Молиш се на Бога по един начин, но Той не те слуша; молиш се по друг начин, пак не те слуша; молиш се по трети начин, пак никакъв отговор. Най-после казваш: „Не искам повече да се

моля!“. Кога се приема молитвата на човека? — Когато се прави с любов. Щом няма любов, молитвата ми не се приема. Най-прекрасната молитва е тази, която е изпълнена с любов. С думи тя не се предава. Молитва без любов е суха формула. Когато Христос видя умрелия Лазар, Той се обърна към Господа с думите: „Господи, всякога си ме слушал, послушай ме и сега заради вярата на своя народ“. Като обърна очите си нагоре, Той каза: „Лазаре, излез вън!“. После се обърна към учениците си и каза: „Махнете този камък!“ стр. 90, 91

Какъв трябва да бъде стремежът на човека? — Да върви по път без прах, в истина без съмнение и в живот без противоречие. стр. 109

Човек може 20 пъти да спуща кофата в кладенеца, без да извади вода.—Защо? — Защото въжето е късо. Въжето трябва да бъде по-дълго, че да достига до водата и да потъне в нея; така ще извади вода. Само така спущането на кофата има смисъл. Човек може да се моли и да мисли за Бога, но ако молитвата му към Бога и мисълта за Него нищо не му допринасят, какъв смисъл имат те? стр. 109

Силен е само онзи, който расте и се развива. Той има корени в себе си. Ако търсиш някаква подпора отвън, ти си мъртав кол — всеки може да те измъкне от мястото ти. Ако се надяваш на парите си в

банката, това са колове. Надявай се на онова, което носи живот, мъдрост и сила. Радвай се, че Бог ти е приятел. От Него черпиш сила, живот и мъдрост.

стр. 132

Казвате: „Да научим що е добро и що е любов“. — Ако мислите, че сега можете да научите това, вие се лъжете. Човек знае това, което е вложено в него. Следователно в даден момент той познава или доброто, или злото; в даден момент той е или вярващ, или безверник. Ако си вярващ, това е добро за тебе, а не за Бога. Какво ще допринесеш за Бога със своята вяра? — С вярата си ти допринасяш нещо за себе си, съзнаваш, че си жив и Бог живее в тебе. Без вяра не може да се живее. Да се откажеш от вярата, това значи да приемеш страданието и смъртта.

стр. 132, 133

„Духът на Истината ще ви научи на всичко.“ Какво разбирате под „Духа“? Вие разбирате криво Божия Дух. Вашето разбиране за Духа е детинско. Казвате: „Духът ми говори“. — Какво ти говори? Казал ти да хвъркнеш. Чудиш се как ще стане това. Вземи своя аероплан и ще хвъркнеш. Ако не можеш да направиш това, нямаш вяра. Тогава и Духът не ти говори. Ако можеш да хвъркнеш, Духът наистина ти говори. Когато Духът говори, всичко става. Когато ти говориш, нищо не става. стр. 138

Учениците Христови казаха на Христа: „Придай ни вяра!“ — Тръгни по пътя на надеждата! — „Какво

значи това?“ — Като тръгнеш по пътя на надеждата, ще имаш вяра. — „Придай ни Любовта“. — Тръгни по пътя на вярата! стр. 139

Сега ще ви кажа няколко думи: Което можем да разберем, ще разберем, което можем да възприемем, ще възприемем; което можем да живеем, ще живеем; в което можем да вярваме, ще вярваме; което можем да любим, ще любим. стр. 140

Христос дойде на земята и изпълни волята на Отца си, след което се върна при Него. Той прояви онова вътрешно послушание, което всички хора трябва да проявят. То трябва да бъде свещено. Аз не говоря за обикновеното послушание, а за онова вътрешно послушание, от което зависи целият живот на човека. Докато проявява това послушание, човек е на правия път, който води към Бога. Някога този път се помрачава и настъпва колебание в човека. На земята тези колебания стават често. Даже и най-напредналите същества минават през големи помрачавания. И Христос мина през такива колебания и помрачавания. Той отиде на планината да се моли да се освободи от този мрак. стр. 146, 147

из „Великата майка“

Христовото Учение не е едно автоматично учение. То е Учение за душата. При това Учение ще

се повдигнат много съмнения във вашия ум. Вие можете да казвате, че нямате съмнения. У една новоомъжена мома колко съмнения се явяват относно нейния мъж! То е защото няма вяра в него. По същия закон вие тръгвате в духовния път и си казвате: „Дали ще го довърша?“. Съмнението показва, че субектът, който се съмнява, не е самостоятелен в работата си. Ако един човек е лош, има формата на лош човек, ако е подозрителен, има съответната форма. Всички форми вървят след човека. стр. 18

Отсега нататък каквито недоразумения и караници да има между вас, Господ е заповядал: „Вън всяка нечистота!“. Бог не е Бог на гнева, а на вярата, надеждата, любовта, правдата, чистотата. стр. 20

Всички, които ме слушате, направете следния малък опит, за който ви давам срок една година, след което време вие ще сте свободни. Първите 6 месеца ще бъдат положителни — ще орете, ще сее-те, ще жънете, а другите 6 месеца ще бъдат пасивни — ще берете нова енергия. Да няма никаква сянка от съмнение, защото това, което казвам, може да се направи от всекиго. Смешно е да казвате, че не можете. Някой ден ще събере малките деца и с тях ще направя опит и ще докажа, че това, което не можете да направите, малките деца ще го направят, защото вярата у тях е по-голяма. Ще кажете: „Може да се излъжем“. Може да се излъжете първата година,

но втората няма да се излъжете. Ще изпъдите тази мисъл, че ще се излъжете. Там, дето Господ работи няма лъжа, и ще знаете този стих: „Всичко, което се случи с онези, които любят Господа, е за тяхно добро“. Ще си турите това като мото: „Всичко, което ще се случи с нас, Господ ще го обърне за добро“. И след това нека дойдат всички лоши мисли, лоши желання, нека се опълчат всички лоши хора; вие не се бойте! Страх да няма, дръжте го вън от себе си!

стр. 26

Като срещнете спънка, ще кажете в себе си, в душата си: „Мога, можем, може! Мога аз. Можеш ти, Господи, Който си в мен, в моята душа. Може Великият Ти Дух, който ме ръководи!“. След това ще употребите и трите лица в множествено число. Вашата вяра и вашата чистота ще помогнат на всички, които са горе, да съдействат на Божествената идея да се осъществи в живота ви. В този път се иска Божествено търпение и постоянство, докато Виделината преодолее във вас. стр. 26

Искам да произведете една благоприятна вълна и от всичко, което ви се случва през тези 6 месеца, ще се стараете да извадите поука, да извадите добрата страна от неприятността и да намерите ползата от нея. Ще кажете: „За добро ще бъде всичко това за онзи, който люби Господа!“. После ще употребите следните изречения:

Вярвам в Тебе, Господи, който си говорил в миналото.

Вярвам в Тебе, Господи, който ще ми говориш в бъдещето.

Да дойде Твоята виделина върху всички ни.

Да се прослави Името Ти.

Да се въдвори Царството Ти.

Да се изпълни Волята Ти на земята, както се изпълнява горе на Небето. стр. 28

Искаш някой път да посетиш някоя твоя сестра, но нямаш възможност; седни на стола си и духовно я посети. Не трябва да си внасяте отрицателни мисли, че това не можете или онова не можете. Даже на легло да си болен, кажи: „Тялото си сега го поправам, но душата ми може да си отиде!“. Тъй че законът винаги да се прилага с думата „може“. Така се проявява човешката воля. Ако някои неща са ви неясни, събирайте се по няколко и размишлявайте. Защото само това, което опитате и научите, ще бъде полезно за вас и ще уякчи вашата вяра, че имате една положителна наука, на която може да се базирате. стр. 46

Казва се в Писанието: „Без вяра не може да се угоди на Бога“. Аз перифразирам малко този стих и казвам: „С вяра се угажда на Бога“. Имайте предвид, че вярата е, която апелира към Господа. Писанието казва, че каквото попросиме съгласно Волята

Божия, дава ни се. Тази вяра не е общоприета, не е онази, която имат хората, а е вярата на децата — при тях ще я търсите. Вярата детинска трябва да имате, а не вярата на възрастните. Аз искам тези, които ме слушат, да не мислят, че са възрастни. Ако така мислят, няма защо да идват тук; на земята няма нужда от възрастни хора, те са хора за небето. Ще кажете: „Аз съм 50—60 годишен“. Не се заблуждавайте с вашите години. Според мене годините на човека се ценят според преживяванията. Колкото повече преживявания имате, толкова повече са годините ви, и обратно. стр. 47

Приближавайте се към Господа с вяра! Имайте вяра в Неговата благост и доброта. Така ще видите какъв е резултатът. стр. 49

Отворете си очите към Бога! Ще знаете, че няма същество по-умно, по-добро, по-чувствително, по-отзивчиво от Бога. Никакви ангели, серафими, херувими не могат да се сравнят с Бога. Някой казва: „Че този Господ с мен ли ще се занимава?“. Вие причинявате страдания на Бога, като нямате вяра в Него. Философите казват: „Нима Господ ще се занимава с теб, ти си един нищожен пигмей!“. Знайте, че Господ се занимава и с най-малките същества в океана, дори тях чува, та вас ли няма да чуе! стр. 67

Когато дойде някой дух и ви каже, че можете да прекарате по лесен начин живота си, вие не се

возете на неговата кола и не вярвайте на неговите обещания. стр. 79

Та когато дойдете до окултните сили, трябва всяка от тях да се хване и да се впрегне на работа. Ученик, който се усъмни и рече: „Докажи, че тази окултна сила действително съществува!“, той не е ученик. В окултната школа няма никакви разисквания и спорове. Тя не е школа за проверяване на факти и истини. Ние не се занимаваме с мъртвите истини, а с живите истини на света. стр. 122

Окултизмът е наука за познаване на природните сили, на тяхната област, начин на действие и приложение. Окултистът е човек реалист, той не вярва, а борава само с Природата, с материалните неща. стр. 123, 124

Положението, в което се намирате в даден момент, поддържайки известна идея, може да бъде подкрепено или от Бялата, или от Черната ложка.

И тъй, ако вие искате да се самовъзпитавате, най-първо трябва да определите откъде се дирижират идеите, които ви вълнуват. Някой ще каже: „Аз вярвам в това и това“. Но това още не те спасява. И глупавите хора вярват. стр. 150

Българите казват: „Каквато ме люлка залюляла, такава ме отлюляла“. Обаче ученикът на окултизма не може и не трябва да мисли по този начин. Не-

говите възгледи трябва да бъдат строго определени, да не се обуславят на онези глупави тълкования и вярвания, останали от миналото. Ученикът трябва сам да проверява основно нещата, второстепенните и третостепенните работи сами по себе си ще дойдат. Всеки трябва точно да разбере закона, да знае служи ли на закона или не, има ли вяра в Бога или не. Аз не взимам думата „Бог“ в този смисъл, в какъвто вие я разбирате, а поставям окултния закон в смисъл на вяра в живия закон на Природата. Но не законът като влияние, защото всяко влияние ви е известно, всяко влияние е резултат и произтича от един жив и разумен център. Следователно, когато кажем, че нещо ни влияе, това се дължи на мисълта, която е вложена в това влияние. Когато хвана някого с ръката си и му влияя да ходи, това е резултат на мисълта, която е вложена в мен. Следователно в мисълта си трябва да бъдете строго определени—имате ли вяра или не. Как ще определите вярата? Щом дойде истинската вяра, ще дойде и неверието, а с това и противоречието в живота. Там, дето има противоречия, животът е започнал. Това е един признак, по който се познава, че истинският живот на ученика е започнал. Няма ли противоречие, вие сте далеч от Истината. стр. 151

Това, което досега сте изучавали, не ви задоволява и вярванията, които имате, и те не са положителни. Ако ви подложат на мъчения за вашите

вярвания, колцина от вас сте готови да се самопожертвате, да умрете за тях? Ще кажете: „Трябва да си помислим малко, че тогава да отговорим, готови ли сме да се самопожертваме“. стр. 157

Имайте вяра и не се колебайте!

За правило ще имате следното: от вас се иска вяра в себе си, във вашата разумна душа, и то дотолкова, доколкото тя да бъде свободна, да мисли и да разбира всичко, каквото Бог е направил. Доколкото вашата душа е събудена, дотолкова и вие ще се ползвате от Божествените блага в света.

И тъй, първа между всичките правила поставете вярата! стр. 161

Ще гледате да усилите вярата в себе си. Има един стих, който казва, че без вяра не може да се угоди на Бога, но се иска вяра, която върши чудеса. Упражнявали ли сте се във вярата и какви упражнения сте правили? За да се развие вярата ви, изисква се всеки един от вас да си изработи един вътрешен мир. Човек трябва да се нагоди според съвременния живот, според условията, в които живее, за да поддеме развитието си оттам, откъдето се намира сега. Например колцина от вас биха имали смелостта да се качат на един аероплан? Малко биха сторили това, защото се изисква геройство. А колко такива изпитания могат да се случат в света? Ако човек може да се качи горе на аероплан, той ще укрепи вярата си. Вярата ще схващате като коренчетата на

едно растение, което посявате в земята, и което чрез тези коренчета се крепи. По същия закон човек чрез вярата се крепи в Бога. Като се закрепвате силно, и Бог ще ви крепи. През всички времена и изпитания, онези хора, които са имали вяра в Бога, никога не са били излъгвани. Разбира се, има вяра, която може да се осъществи, но мнозина, макар и да са имали силна вяра, пак са били изложени на големи страдания, защото те са били необходими за тяхното развитие. Които имат вяра, техните страдания се осмислят. Всички вие имате опитности за вярата и затова няма да градите нова, а ще развивате тази, която имате, за да мине тя през нова фаза. Да допуснем, че имате лодка, която искате да изтеглите на брега. Някой я тегли, тегли, но не може сам да я изтегли и изгубва вяра. Дойде още един, теглят двамата, но не могат да я изтеглят; дойде трети, четвърти — пак не могат да я изкарат. Съберат се най-после десетина души и я изкарват на брега. Те имат вяра, че само десетина души ще могат да я изкарат. Така и вие ще приложите този закон в действие: ако един не може да направи някоя работа, ще се съберат двама, трима, четирима, до десетина души, докато най-после успеят да я свършат. Това е закон на вярата. Когато всички се обединят, Божественият закон започва да действа. Слабостта на християните се заключава в това, че са разединени и когато не може един да свърши някоя работа, те се отчайват и мислят, че и повече хора не могат да я свършат. Не, трябва да се обединят 10, 20, 30 души и с тази

обща сила да я свършат! Само по този начин като действате, ще имате резултат. стр. 162, 163

Сегашното положение на хората е като това на чиновниците, които очакват всеки месец заплата си. Добре, ако тези чиновници бъдат изхвърлени от местата си, какво биха правили? Значи вярата е онова състояние, онази сила вътре в душата, която позволява на човека да се приспособи, т.е. във всеки даден момент да не се изненадва от условията. Но трябва да размишлявате, докато започнете да чувствате, че придобивате една малка сила. стр. 163

Вярата на едно дете и вярата на един светия се различават: вярата на детето е в едно направление, а вярата на светията — в друго. И ангелите имат вяра, но тяхната вяра е съвсем друга. Вярата подразбира един велик закон, в който няма изключения. Ако понякога нямаме резултат, причината се крие в това, че ние сме престъпили този закон. Ако някой от вас проси, а не получава, то е защото зле проси. Онзи, който се двоуми, няма да получи това, което иска. Първото нещо във вярата е да няма раздвояване, да няма двоумене. стр. 163, 164

Говори се за воля, за интуиция, за вяра и за още много други работи и човек не знае какво да избере. Започнете да съзерцавате върху вярата. И тъй, като се съберете, започнете да мълчите, да съзерцавате,

докато почувствате, че у вас се създаде хармония и че у вас дойде едно повдигане. стр. 164

Вяра, вяра трябва, за да може да се установи едно тихо разположение в Духа; голяма увереност трябва, за да няма вътрешно раздвояване, за да можете да владеете вашето естество, та по време на мълчанието да издържите всичко. стр. 164

Ако Господ ви даде талант и с него разколебавете хиляди хора и ги тикнете в пропастта, питам ви, този талант защо ви е? стр. 165

Кой е ключът в нас, къде се крие той? Ключът е в знанието. Как заключи Илия небето? Какво направи Илия, за да се отвори? Помоли се и каза да се отвори. Трябва да имате вяра и знание. Ако човек не знае, как ще се моли? Молитвата подразбира знание. стр. 166

Като правите опити и наблюдения върху мислите си, ще дойдете до това положение да ги възприемате така, че да не произвеждат във вас никакво раздвояване. Когато мислите идват от астралния свят, в тях има едно малко съмнение. стр. 173

Има ли нужда розата да доказва, че е роза? Няма нужда, миризмата ѝ ще докаже това. Ако ти не вярваш в миризмата ѝ, то по формата ли ще познаеш, че е роза? стр. 174

Вие не можете да се избавите от съмненията. Те са неща естествени, неизбежни. Не че са някакви закони, но при сегашните условия са неизбежни. При всички хора на маловерието, гнева, омразата, завистта, лъжата и много други неща са неизбежни.

стр. 178

Сега, някой път ще кажете: „Аз като дете тъй вярвах!“. Вярата на децата е едно нещо, а на възрастните — друго. И вярата се развива. Апостол Павел казва: „Когато бях дете, като дете мъдрувах, но когато станах мъж, напуснах детинските работи“.

стр. 182

Ставайте всяка сутрин тихо, гледайте да съсредоточите мислите си, да поутихнете вътре в себе си, да проникнете в Божествената мисъл, защото някои опитности, които преживявате, са космически и неизбежни.

(Реплика): „Вие вчера казахте, че като се запали тази свещица, кармически нещата изчезват“.

- Да. Вие можете да решите и да свършите с тях. Имате ли например тази положителна вяра? Аз разглеждам положителната вяра чрез разширението на съзнанието. Както и да е, аз ще ви помогна тъй, както вятърът прави: ще ви махна праха, да не ви смуцава. стр. 185

Ще отидете при Бога, но с душата си, не с тялото си. Ще вложите вярата си в Бога. Гледайте да не се смуцавате, живата вяра е потребна! стр. 186

Гледайте да бъдете богати с вяра, със знания.
стр. 187

Вярвайте, че всичко в света върви по един определен път. Божественият план по никой начин не може да се изопачи, той си върви по точни математически изчисления. Ако се отлъчите, ще страдате, а това, което Бог е определил, ще стане. Например искат да ви закарат на разходка, а вие не искате; връзват ви, дърпате се и пак стигате на мястото, но с чувството на умора. Затова можете да отидете без противене. Тъй че и като се противите, и като не се противите, пак ще свършите работата си. стр. 189

Вярвайте, че по душа всички сте добри. Няма защо да казваш, че си лоша. Да, когато действаш по воля, си лоша. стр. 190

из „Да им дам живот“

...Които не са мъдри, те нямат това знание в себе си. На тях не остава нищо друго, освен да вярват.
стр. 3

Велико, красиво нещо е знанието, но знание без вяра не може да се реализира. И в Писанието е казано: „Да бъде според вярата ти!“. Не е казано: „Да бъде според знанието ти!“. стр. 4

Човек трябва да вярва в Онзи, Който всичко знае и Който всичко е направил. стр. 4

Мнозина се спират върху въпроса, кой е крив и кой — прав. Това са човешки работи. Бог обръща внимание само на онези хора, които вярват и приемат Неговата Любов и Мъдрост. Само тези хора са прави. Само те могат да се нарекат Синове Божии.

стр. 5

„Ама не съм ли прав?“ — Щом питаш, ти се съмняваш в себе си. Щом се съмняваш, ти сам решаваши въпроса... Човек трябва да вярва в душата си, че делата му са прави. Затова е казано в Писанието: „Ако не вярвате в мене, вярвайте в делата, които правя“.

стр. 5, 6

Силата на човека се заключава едновременно в неговата вяра и в неговото знание. стр. 6

Вярата на човека се определя от ред закони: закон за послушание, закон за изпълнение и т.н. Христос казва: „Отец ми всякога ме е слушал, защото аз изпълнявам Неговата Воля“. Христос имаше вяра, която прилагаше. Следователно, който има вяра, той трябва да направи опит да види докъде е стигнал в своята вяра. От това, което получи, което му се даде, човек ще познае силата на своята вяра.

стр. 6

Да вярва човек, това значи да търпи. Да търпи, това значи да носи всички неща, без да се смущава.

Който вярва, Бог ще го избави от всички нестоди в живота. стр. 9

За да оправдаят неуспехите в живота си, мнозина казват, че и Христос като тях се е моел, но ни глас, ни услишание не се е чуло на молитвите му. — Не, Христос не е мислил така. Той казал: „Господи, аз виждам, че ме изпитваш. Вярвам, че ще ме избавиш, че ще ме извадиш от тежкото ми положение, но как ще стане това, не зная“. Съвременните християни искат да знаят как ще дойде тяхното спасение... За тях е важно да вярват, че ще бъдат спасени, а как ще дойде спасението им, това не е тяхна работа. Като вярват, те ще видят, че страданията им няма да бъдат продължителни. стр. 9

Който е придобил Божествения живот, той е влязъл вече в правия път, в който се проявява живота, абсолютна вяра в Бога. Тази вяра почива на Любов към Бога, а не на това, какво очакваш да получиш, или какво е обещано да ти се даде. Вярата на мнозина се основава на някакви обещания. Ако получат обещаното, те имат вяра. Ако не получат обещаното, вярата им се губи. Сега ще говоря на разбран за вас език: Не губете вярата си в Бога! Знайте, че всичко в света става според разбиранията на Първата Причина на нещата, а не според вашите разбирания. Каквото Бог е обещал и определил, непременно ще стане. стр. 15, 16

Вярата на човека се крепи на богатата, които животът му дава. Хиляди блага дава животът на човека и той трябва да вярва в тях. стр. 16

Сега, започнете с вярата си в Бога... За да се ползува от богатата на живота, човек трябва да вярва непреривно. стр. 18

Казано е, че всичко е възможно за онзи, който вярва. Който разбира Божественото учение, той никога не трябва да се обезсърчава. стр. 18

Едно нещо трябва да се знае: всяко благо, което животът носи на човека, иде по пътя на вярата. Когато се говори за вяра, мнозина я наричат „гола вяра“. Да се казва, че вярата е гола, това говори за неразбиране на нещата. Вярата е всякога облечена... Голата вяра подразбира вяра в човешкото, а облечената — вяра в Божественото Начало. стр. 18, 19

Бог живее във всеки човек дотолкова, доколкото той вярва в Него. Тъй щото, различието между хората се заключава в степента на вярата им. Човек се учи от вярата на онези, които са над него. Следователно всички хора вървят по пътя на своите напреднали братя във вярата... Хората на вярата съставят едно цяло. стр. 19

Истински млад е онзи, който вярва, а стар — който разбира... силата на човека седи във вярата и в разбиранията му. стр. 19

Вярата се заключава в опита. Като правите опити, вие ще вярвате. И като вярвате, ще дойдете най-после до познаване на Истината. стр. 20

Като слушате да се говори за вяра, за Истина, вие намирате, че тези неща са дълбоки и трябва да останат за друг живот, т.е. за някое бъдещо прераждане. Който отлага днешната работа за утре, той ще отложи и утрешната си работа и по този начин ще отлага само, без да има никакви резултати. Не е лошо човек да вярва в утрешния ден, но условията са в днешния ден, и тях трябва той да използва. стр. 20

Човек трябва да вярва и при добри, и при лоши условия на живота. Работете при всички условия, за да видите как работи законът на вярата. Този закон е работил в миналото, той работи сега, а ще работи и в бъдеще. Чрез вярата ще познаете Божиите пътища, които са неизменни. стр. 22

Хората сега говорят за другия свят, но нито вярват в него, нито го признават... Тази е причината, поради която хората не искат да умират. Те не вярват в духовния свят, в духове, и се страхуват, не знаят какво ще стане с тях след смъртта им. стр. 25

Вие едновременно живеете два живота — стар и нов. Тъкмо започнете една работа и веднага казвате: „Дали ще успея?“. Щом се усъмните, вие влизате в стария живот. стр. 31

Сега у вас ще се яви мисълта: кое учение е право? — Право учение е това, което е основано на пълна, на абсолютна вяра. Това значи: при най-големите противоречия в живота си да не допуснете в съзнанието си сянка от съмнение в Бога. От това гледище истински приятел е онзи, в когото имате пълна вяра.

стр. 41

Докато човек вярва в Бога, всички неща са ценни за него, всички неща добиват смисъл. Щом престане да вярва в Бога, всички неща се обезценяват, постепенно започват да губят смисъл.

стр. 41

Съвременните хора казват, че са вярващи. От кои вярващи са те? — От ония, които вярват само когато им се дава, а не и когато не им се дава. За мъдрия, за любящия човек въпросът седи другояче. Те вярват и любят и когато им се дава, и когато не им се дава. Като не разбират тия работи, хората се учудват как е възможно да вярваш и да обичаш, когато нищо не ти се дава. Те се чудят, защото се намират в положението на деца. Когато малки деца отиват на театър да гледат някоя сериозна пиеса, те не я разбират и казват, че не им харесва. Човек не харесва това, което не разбира.

стр. 62, 63

Докато е бил в рая, човек виждал Бога отвън. Щом напуснал рая, той престанал да Го вижда отвън и започнал да се моли. От осем хиляди години насам хората все търсят Господа, викат към Него,

но не могат да Го намерят. — Защо? — Господ се е скрил някъде в човека и мълчи. Тази е причината, задето хората и до днес още са безверници и отричат Господа. стр. 79

Когато се говори, че ще отидете в ада, вие вярвате. Когато се говори, че ще отидете на небето, не вярвате. стр. 81

Много неща могат да смутят човека, но той трябва да вярва, че всичко онова, към което се стреми, е постижимо. стр. 107, 108

Когато черният адепт се обвини около дървото на забранения плод, Ева трябваше да му каже: „Ние не търсим външно знание, но вътрешно. Ние търсим, абсолютна вяра, която почива на опит и знание, а не вяра без опитности“. стр. 110

Който работи за Слава Божия, той е човек на вярата. стр. 123, 124

Да вярва човек в Христа, това значи да намери Истината. стр. 126

Днес много хора се съмняват в Божествения произход на Христа, а всъщност, трябвало е по-рано да се съмняват. Първите човеци още не е трябвало да се усъмнят и да не вярват на дявола, който ги изкуси в райската градина. Тогава те му повярвали,

а когато дойде Христос, не повярваха. — Защо? — Защото много са се наплашили. И когато Христос дойде на земята, те казали: „Веднъж се излъгахме, вече не вярваме на никого“. — Не, човек може да се излъже само веднъж. Втори път той не може да се лъже. стр. 127

Каквото Любовта върши и както се изявява, ти трябва да ѝ вярваш. Защо и за какво прави това или онова, няма да питаш, ти само ще гледаш какво прави Любовта и ще се учиш. стр. 152

И тъй, всички хора чувстват, възприемат Любовта, но не могат за дълго време да я задържат в себе си. Причината за това е, че те нямат вяра. Човек трябва да вярва в това, което не знае. Например той не знае какво ще му донесе Любовта. — „Ще придобия ли нещо от Любовта?“ — Придобиеш или не, ти трябва да вярваш. Като вярваш в Любовта и я приемеш в себе си, животът ти ще се осмисли. стр. 153

Какво правят хората? Като ги обикне някой, те искат да ги считат за божества, абсолютно да не се съмняват в тях. За да не се съмняваш в човека, той трябва да бъде свършен... Кой е свършен човек? Свършен човек е онзи, който носи Божията Любов в себе си. стр. 151

Целият свят вярва в Христа, но външно. Вие можете да вярвате, че някой човек е красив, но тази вяра не е в състояние да ви свърже с него. стр. 178

из „Съмнение и воля“

Божественото се дава само на ония хора, у които абсолютно няма никакво съмнение! Аз не се съмнявам във вас, но вие се съмнявате. Казвам: Аз няма какво да се боря с вашето съмнение. Вие трябва да се борите и да победите това съмнение. стр. 15

Съмнението е potrebno в известен случай, но ако аз настоявам да няма съмнение във вас, то е, защото съмнението е една голяма спънка за правилното развиване на вашата воля. Защото волята ви без съмнение ще се развие по един начин, със съмнението — по друг начин. стр. 17

Сега трябва да имате импулс. Вие имате този импулс, и не се съмнявайте в себе си. стр. 17

...Зона на изостаналите души или черната зона, която опасва земята... Всеки страх, всяко съмнение, всяка слаба воля ще привлече от тия неканени гости, и те като дойдат вкъщи, ще бъдете много зле.
стр. 27, 28

из „Великите условия на живота“

Спасението няма да дойде нито от водата, нито от въздуха, нито от земята. Спасението иде от Слънцето на живота, носител на светлината и топлината.

Водата символизира надеждата, а въздухът — вярата. Ако имаш вода в себе си, ще имаш и надежда; ако имаш въздух, ще имаш вяра. Надеждата и вярата съществуват в света, но хората не са ги възприели и приложили. Вярата развива ума, а надеждата — сърцето. Радвайте се, че водата тече, а въздухът се движи и образува ветровете, защото те подтикват хората към мисъл и чувство. Защо идат страданията и изпитанията? — За да се усилят вярата, надеждата и любовта на хората. Каквото е отношението между водата, въздуха и светлината, такова е отношението между вярата, надеждата и Любовта. Който иска да усили вярата, надеждата и любовта си, трябва да работи съзнателно върху себе си. стр. 6

Само напредналите души ще чуят гласа на Бога и ще Го познаят. — Кой човек е напреднал? — Който е силен по ум, по сърце и по душа, т.е. който носи в себе си вярата, надеждата и Любовта. стр. 8

Вяра е нужна на човека: вяра в Бога, в ближния и в себе си. стр. 9

Христос се обръща към една жена хананейка и казва: „Жено, голяма е твоята вяра!“. Вярата, за която говори Христос, представя велик, необятен свят. За мнозина вярата е толкова разбрана, колкото думите Бог Отец, Бог Син и Бог Дух... стр. 19

„Жено, голяма е твоята вяра!“. Значи, има и малка вяра. Голямата и малката вяра представят два полюса на човешкия ум. И голямата, и малката вяра са потребни в живота — според случая. Това са контрасти, без които не може. Те съществуват и в природата. Навсякъде ще видите големи и малки планини, големи и малки реки, морета и езера, големи и малки градове, държави и т.н. стр. 19

За да каже Христос на жената, че вярата ѝ е голяма, това показва, че Той я е подложил на изпитание. — Защо трябваше да я изпитва? — За да разбере дали може да се излекува дъщеря ѝ. стр. 19

Христос зададе на жената няколко въпроса и след като тя отговори разумно на всички въпроси, Той каза: „Не е добро да вземе някой хляб от децата и да го хвърли на псетата“. А тя рече: „Ей, Господи, но и псетата ядат от трошиците, що падат от трапезата на господарите им“. стр. 20

Христос се почуди на тази вяра и отговори: „Жено, голяма е твоята вяра!“. От този момент животът на хананейката се измени и Христос рече: „Да бъде според вярата ти!“. И оздравя дъщеря ѝ от онзи час. стр. 21, 22

Някои се лекуват с лекарства, с вода, с баене, а други — с вяра. стр. 20

Вярата представя особен род енергии в човешкия живот. Колкото по-голяма е вярата на човека, толкова по-енергичен е той и толкова по-голяма работа може да свърши. стр. 20

Истински човек е онзи, който увеличава дарбите и способностите си. Той работи върху себе си съзнателно и не се заблуждава. Той не си въобразява, че вярата му е голяма. Той не си въобразява, че светостта му е голяма. стр. 23

Някой християнин си въобразява, че има голяма вяра, много знания, но разболеет ли се детето му, той се отчайва, плаче, страда — не може да му помогне. Нали имаш вяра, знание, защо се отчайваш? стр. 23

...Ако не вярваш, ще се мъчиш, без да се домогнеш до Истината. стр. 24

Има мисли и чувства на съблазън, за безверие, които свързват Бога в човека, докато най-после Го разпънат. стр. 24

Силната вяра лекува. Всеки човек има в себе си три болни дъщери — тялото, ума и сърцето. Трите дъщери имат три майки, но само една от тях потърси Господа и Го намери, затова дъщеря ѝ оздравя. Тя вярваше в Бога и вярата ѝ беше голяма. Велико нещо е вярата. Според някои вярата е резултат на добро разположение. Не е така. И животните имат

добро разположение, играят си весело, скачат, но не може да се говори за вяра в тях. Колкото по-добър и разумен живот води човек, толкова повече се усилява вярата му. Лошият и неразумен живот става причина за отслабване на вярата. Понеже вярата има отношение към ума, затова силата на вярата зависи от светлината и чистотата на човешкия ум. Няма ли тези качества, умът става причина за заблужденията на сърцето. стр. 25

На какво се дължи голямата вяра на хананейката? — На познаването ѝ на Бога и на Христа. Така тя почувствала вътрешната сила на Христа и на нея се уповала. Вътрешно тя познала Христа като Син Божи, и смело поискала от Него това, което би поискала от Бога. Тя разбрала стиха, дето Христос казва на себе си: „Аз и Отец ми едно сме“. стр. 25

Всички хора — учени, философи, музиканти, художници, писатели имат известни стремежи и идеали, които всеки постига според степента на своята вяра. Какъв ще стане човек, това зависи от неговата вяра. Някой става богат, учен, философ или музикант, понеже вярвал, че може да стане такъв. стр. 27

Забелязано е, че великите хора са вярващи. Те вярвали в своите идеали и станали силни и велики хора. Който има разумна вяра, преодолява всички мъчности и препятствия в живота си. стр. 27

Като не разбират законите на живота, хората късат едни-други нишките на живота си и после страдат. Те късат нишките си, защото вярата и светлината им са слаби. Много пъти те ще се раждат и прераждат, докато завършат работата си на земята, т.е. докато свържат нишките, които са късали.

стр. 29

Защо се бият и карат хората помежду си? — Защото вярата им е отслабнала. Докато мъжът е богат, жената вярва в него; щом той изгуби богатството си, и вярата на жената изчезва. Докато мъжът е здрав и заема високо положение, жената вярва в него; щом изгуби здравето и положението си, тя се обезверява. Това не е вяра, за каквато Христос говори. стр. 29, 30

Истинското организиране става отвътре — навън и отвън — навътре, но от Духа. Това значи усиляване на вярата. стр. 30

„Голяма е твоята вяра“. Нека всеки си зададе въпроса: „Голяма ли е вярата ми, за да поливам градината си?“ — Коя е тази градина? — Човешкото сърце. стр. 31

Ако страдате или сте болни, приложете вярата си. Колкото по-голяма е вярата ви, толкова по-добри резултати ще имате. Ако вярата ви е голяма, лесно ще се справите с отрицателните чувства в себе си, например с омразата, завистта и др. стр. 32

Желая ви в бъдеще вярата ви да се усили, и когото от вас срещне Христос, да му каже: „Голяма е твоята вяра“. стр. 34

Облечете се с надеждата, изпълнете се с вярата, съединете се с Любовта. стр. 51

Мнозина се съмняват дали наистина са съществували и съществуват хора, готови на пълно себеотричане за Любовта. Могат да се съмняват, но съмнението не разрешава въпросите. стр. 55

...Никой не може да отвлече любовта на човека, освен той сам. Щом се усъмни в любовта си, тя сама го напуска. Значи, съмнението, подозрението в човека става причина за отвлечане на неговите красиви и възвишени идеи, на неговата любов. стр. 58

Вярвай в ближния си като себе си. Колкото по-силна е вярата ти, толкова по-силна ще бъде любовта и надеждата ти. стр. 63

Какво представлява Любовта, вярата и надеждата? — Любовта е Бог, вярата — ангелите, а надеждата — цялото човечество. Облечете се с одеждите на Любовта, вярата и надеждата. Само така ще оправите живота си. стр. 63

Докато е млад, човек живее с вяра и с любов, готов е на всякакви жертви. Щом изгуби вярата и любовта си, той казва: „Мина хубавото време“. стр. 68

Много вярвания може да има човек, но нека опита и Христовото учение, което преобразява нещата. стр. 70

...Законите на физическия свят. Който не разбира тези закони, всякога пропада. Среща го един познат и му обещава, че ще го осигури, ще нареди работите му. Той вярва, но в края на краищата остава излъган. стр. 76

Сегашните хора се съмняват, защото са вярвали на човешките обещания, а не на Божествените. Много мъже и жени си дават големи обещания, без да ги изпълняват. Така те губят вярата си и се разочароват. стр. 90

Истината не се нуждае от доказателства. Каквото кажа, не подлежи на критика и съмнение. Защо ще се съмнявате в чистото злато? стр. 90

Дали вярвате или не вярвате в думите ми, не е важно — ще ги опитате. стр. 99

Когато момъкът се влюби... той казва на момата, че е готов да умре за нея. Как ще умре, когато той още не е жив?... Следователно, не вярвайте на човек, който отдавна е умрял. стр. 100

Аз вярвам само в един Бог, Който е в сила да ни научи на великия закон на Любовта. стр. 106

Който не се уповава на Бога и не е свързан с Него, страда... стр. 117

Всеки човек има възможност сам да изпитва и проверява нещата. Как ще ви доказвам, че дадена ябълка е сладка? Достатъчно е сами да я вкусите, за да се произнесете сладка ли е, или не. стр. 127

За съществата на духовния свят всичко е възможно, понеже те упоават на Бога... стр. 133

Като ви се говори за духовния свят, от една страна вие се интересувате да чуете нещо повече за него, а от друга — не вярвате в това, което чувате. стр. 134

Какво направиха първите човеци, Адам и Ева, в рая?... Те се усъмниха в думите на Господа и пристъпиха неговата заповед. След това Бог... ги изпъди от рая, за да отидат в света, там да се учат. стр. 140

Когато изразходва своята вътрешна енергия, човек дохожда до пълно разочарование от живота и ако отпрати надеждата и упованието си към Бога, той излиза на спасителен бряг. стр. 154

Момъкът обещава на момата златни кули, а тя вярва и си мисли, че е намерила това, което душата ѝ желае... Пазете се от този, който много обещава и нищо не изпълнява. Вярвайте само на онзи, който обещава и изпълнява обещанието си. стр. 159

из „Езикът на Любовта“

Вярата е за хората, а знанието — за ангелите.
стр. 4

Ако притежавате вярата на човеците и знание-
то на ангелите, а Любов нямате, нищо не сте. стр. 4

Влезе ли в областта на Любовта, човек влиза в
Божествения свят. Влезе ли в областта на знанието,
той е между ангелите. Влезе ли в областта на вярата,
той е между хората. стр. 15

...Съществува Любов, която оживява хората. Тази
Любов изключва всички противоречия и съмнения.
стр. 15

За да се освободи от противоречията в живота,
човек трябва да внесе Любовта в главата си, вяра-
та в сърцето си, а надеждата — в своето тяло. стр. 19

Като ученици, съветвам ви да започнете с на-
деждата; от надеждата да минете към вярата и да
свършите с Любовта. стр. 21

Думите „Бог е Дух“ съдържат реалността на жи-
вота. Дали човек отрича или признава тази реал-
ност, не е важно. Колкото да я отрича, колкото да
се съмнява в нея, колкото да философства върху съ-
ществуването ѝ, в края на краищата човек усеща,

че нещо го ограничава и не може без нея. Без нея той не може да живее. стр. 40

Това, което обикаля човека, е относителна реалност, т.е. сенки на реалността. Докато вярва в сенките на реалността, човек става суеверен, постоянно губи нещо от себе си. Вярва ли в абсолютната реалност, той расте и се увеличава, придобива знание, сила и богатства. стр. 41

Защо трябва да вярва човек? За да живее. Ако не вярва, ще умре. Следователно, ако искаш да умреш, не вярвай; ако искаш да живееш, вярвай. Ако искаш да страдаш, не вярвай; ако искаш да не страдаш, вярвай. стр. 44

„Бог е Дух“. Вярващите четат този стих, но въпреки това търсят начин как да повярват в Бога, в Неговия Дух. Питам: Може ли човек да повярва в слънцето, докато слънчевата светлина не го озари? Може ли да повярва в огъня, докато не възприеме неговата топлина? Може ли да повярва в хляба, докато не опита живота, който се съдържа в него? Може ли да повярва в словото на кого да е, докато не го опита?... Вие трябва да изпитвате нещата.
стр. 45

Човек може да се освободи от известно наказание не чрез закон, но чрез вяра. стр. 54

Каква любов е тази, която се мени?... Едно трябва да знаете: не вярвайте в любов, която се мени. Истинската Любов е вечна. Истинската Мъдрост и Истина също са вечни. В тях човек трябва да вярва. Ако вашата вяра се подтиква от Любовта, Мъдростта и Истината, вие сте на прав път. стр. 67

Човек познава силата на своята вяра по това, че обикновено не боледува. Заболее ли, той лесно се справя с болестта си... той я отстранява от себе си толкова лесно, колкото големият юнак — своя противник стр. 67

...Търпението е броня, която предпазва човек от злото. Вярата, надеждата, Любовта, Истината, знанието също са броня. Ако не се бронира с тях, човек се поддава на силните същества, на пехливаните, и става играчка в ръцете им. За да не бъде играчка в ръцете на тия същества, човек трябва да има вяра, надежда, Любов. стр. 68

Като иска да се осигури по някакъв начин, човек е готов да вярва на всеки, който му обещава щастие... Като е дошъл на земята, човек трябва да знае, че единственият, който може да го осигури, да го отхрани и отгледа, това е Бог. стр. 70

Като проповядвам учението на Любовта, на Мъдростта и Истината, мнозина искат да знаят вярно ли е това, което проповядвам. Те искат дока-

зателства. Истината не се доказва, не се проверява. Като я приложат и опитат, те ще разберат истина ли са думите ми, или не. стр. 70

Искате ли да направите човека вярващ, част от енергията на вярата трябва да излезе от вас и да влезе в неговия съответен център. стр. 71

„Да се не смуцава сърцето ви: вярвайте в Бога, и в мен вярвайте.“ Единственото нещо, с което всички хора са запознати, това е смуцението... Причина за това е слабата вяра и невежеството на човека. Който се смуцава, той трябва да усилва вярата си. стр. 80

Колко пъти сте се съмнявали в Бога и Христа!
стр. 91

Христос казва: „...Вярвайте в Бога, и в мене вярвайте“. Вярвайте, че всичко, което Бог е създал, е за ваше добро. Вярвайте в мене, че аз съм дошъл да ви покажа истинския път, който води към вечния живот. стр. 92

Истинска вяра е онази, която издържа на всички мъчнотии. Не издържа ли на всички мъчнотии, тя е слаба вяра. стр. 92

Вярващият трябва да даде пример на всички същества, които живеят в него. Милиарди същества живеят в човека и на него очакват. Те искат да видят добър пример от своя господар. стр. 92

„Да се не смуцава сърцето ви.“ Човек се смуцава, защото вярата му в Бога и в Христа е слаба. Щом вярата му се усили, и смуцението ще се махне. Смуцението не е нищо друго, освен облаци, които препятстват човека да вижда слънцето. Днес небето е чисто, няма облаци. Следователно днес нищо не ви препятства да виждате слънцето, нищо не ви пречи да вярвате... Ако се явят облаци над вас, това показва, че сте слезли надолу. Имате ли вяра, вие ще се качите над облаците, дето слънцето грее ясно. Мъчнотиите, на които се натъквате, това са облаци-те във вашия живот. Приложете вярата си, за да се издигнете над облаците. Както съвременните авиатори се издигат с аероплани на няколко километра над облаците, дето слънцето грее, така и вие можете с вярата си да се изкачите над мъчнотиите в живота си. стр. 94, 95

Вяра в живота, вяра в светлината, вяра в свободата. стр. 95

Христос казва: „...И в мене вярвайте“... Вярвайте и в мене, че аз ви показвам истинския път, който води към Този, Когото търсите... „И никой няма да отиде при Отца, ако аз не му покажа пътя“. стр. 94

Човек има на разположение три ключа: ключ на вярата, ключ на надеждата и ключ на Любовта... Вярата, надеждата и Любовта са три ключа за раз-

криване тайните на природата, за разкриване на Божествените съкровища... стр. 104

Христос казва: „Ако се не родите изново от вода и Дух, няма да влезете в Царството Божие“, т.е. няма да се родите от водата, която иде по закона на вярата, и от Духа, Който иде по закона на Любовта. стр. 104

Апостол Павел казва: „...И ако имам всичката вяра, щото и гори да премествам, а Любов нямам, нищо не съм“. За да влезе в Царството Божие, човек трябва да придобие Любовта. стр. 111

Срещате някой съботянин, който иска да ви убеди да вярвате в съботата, като ден седми, в който Бог си починал. Какво ще каже този съботянин, ако отиде на северния полюс, дето има само един ден и една нощ? Ако живее там, в кой ден ще вярва?... Как ще вярвате тогава в един ден, в една събота, която нищо не ражда? Да се вярва в съботата, това е буквалното разбиране на нещата. стр. 121

Велико нещо е самоотричането! ...Ако се отрече от безверието, от съмнението, от подозрението, ...човек печели. стр. 122

Епохата, през която сегашните хора минават, се отличава с големи блага. Едно от тия блага е вярата на човека. Някой казва, че вярва в приятеля

си. Защо вярва в приятеля си? Защото му дал хиляда лева. Това не е вяра, това е знание. Защо не е вяра? Защото вярва във възможни работи. Ако приятел ти даде хиляда, две или три хиляди лева, това е възможно нещо. Щом е възможно, то е знание, а не вяра. Истинската вяра подразбира да вярваш в неща, които днес са невъзможни. Това, което днес е невъзможно да стане, в бъдеще ще стане. стр. 124

Мнозина не разбират Божиите закони и казват, че даден човек е безверник. В какво се заключава неговото безверие? Той живее добре, с никого не се кара, никого не обира. Друг някой минава за вярващ, а не живее добре, обира хората, прави им пакости. В какво се заключава неговата вяра? Вярата е нещо реално. Който има вяра, не лъже, не краде, не обира никого. стр. 126

Поради неразбиране и разногласие помежду си, хората не живеят добре. Едни вярват в един Бог, а други — в друг Бог. Едни вярват в една държава, а други — в друга някоя. Единство няма между хората. Те не знаят, че са излезли от един Източник, от един Баща, от един Бог... стр. 128

Вие сте готови да вярвате, но само след като видите, че нещо е станало. Докато не е станало, не вярвате. Когато параходът тръгне, вие вярвате вече.

Обаче тръгне ли веднъж, и да вярвате, и да не вярвате, той върви по своя път. стр. 139

Ако религиозният напуща убежденията си за някаква завидна служба, не върши ли престъпление? стр. 158

Един свещеник казал на един актьор: „Вие проповядвате на хората лъжата, и те вярват в нея. Като ви слушат, те плачат, страдат. Ние им проповядваме Истината, а те не вярват в нея. Каквото да им говорим, не можем да ги разчувстваме да заплачат. Коя е причината за това?“. Актьорът отговорил: „Причината седи в това, че ние представяме лъжата като Истина, а вие проповядвате Истината като лъжа“.
стр. 173

Какво печели човек, ако по цели дни работи нещо, а не вярва в това, което е изработил? Като работи нещо, човек трябва да вярва в това, което е изработил. стр. 173, 174

Човек е надарен с разумност, с доброта и със сила... Той трябва да вярва в онова, което Бог е вложил в него. стр. 197, 198

Дойдете ли до Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Сила, всякакво съмнение е изключено. Във всичко може да се съмнява човек, но не и

в тия три неща. Те са основата на човешкия живот, върху който той гради. стр. 203

Ако безверието, противоречията в човека не умрат, той никога няма да се изправи. стр. 229

Какво ще кажете за една мома, която продава или залага убежденията си за черните очи на един момък? Тази мома е изгубила една от своите добродетели. Ще дойде ден, когато момъкът с черните очи ще почерни и нея... стр. 231, 232

Ако някой допусне в ума си мисълта, че от него човек не може да стане, той започва да вярва в тази мисъл и никой вече не може да му помогне... Защо не допусне мисълта, че от него може да стане човек? стр. 245, 246

Обичайте Бога, както вие знаете да обичате; вярвайте в Бога, както вие знаете да вярвате, и няма да бъдете далеч от Истината. стр. 260

Ако не вярвате в това, което сега ви казвам, един ден ще повярвате и ще видите, че това, което ви говоря, е сто и едно на сто вярно... Дали думите ми са верни, това ще видят онези, които служат на Бога, но и онези, които не Му служат... стр. 261

...Човек трябва да промени храната, която днес употребява. За да промени храната си, човек трябва да има убеждение. стр. 268

Един знаменит виртуоз отишъл в Париж да дава концерт. Като започнал да свири, той се увлякъл в свиренето и забравил публиката — изгубил мярка на времето. Хората се уморили да слушат и един след друг започнали да напущат салона... И вярващите постъпват като този виртуоз. Срещнете ли някой вярващ, той ще говори продължително какво е проповядвал Христос, какво са говорили пророците и апостолите. И Христос, и пророците, и апостолите са говорили, но малко. Те повече са работили, а по-малко са говорили. стр. 273

Повярва ли в Любовта, човек ще се освободи от всичко старо, както змията съблича старата си кожа. Старото, от което човек трябва да се освободи, представя неговото недоволство и безверие. стр. 278

Имайте пълна вяра, надежда и любов в Бога, за да постигнете всички ваши желания и стремежи.
стр. 284

Човек крие в себе си големи дарби, способности и сили, но не ги съзнава. Щом не ги съзнава, той няма вяра в себе си. Като не вярва в себе си, човек живее в недействителен свят и мисли, че от него нищо не може да стане. То е все едно да наблюдавате земята през зимата и да мислите, че от нея нищо не може да излезе. стр. 294

Ако някой се осмели да каже, че е слязъл от слънцето, никой няма да му повярва. Защо? Защото хората имат особено понятие за слънцето...

стр. 295

Любовта не търпи никакво съмнение и колебание... стр. 300

Не се съмнявайте в Божията Любов. Не се давете в съмнението си, защото ще се намерите в дълбочините му, отдето мъчно ще излезете. Който не вярва в Бога, той сам се дави в съмнението си. стр. 301

Търсете Бога и уповавайте на Него, за да се запознаете с трите му дъщери — надеждата, вярата и Любовта. Запознаете ли се с надеждата, ще станете богат на физическия свят. Запознаете ли се с вярата, ще влезете в духовния свят, за да просветне ума ви и да придобиете знание. Запознаете ли се с Любовта, ще влезете в Божествения свят и ще придобиете вечния живот. стр. 301

Да се свържете с надеждата, с вярата и с Любовта, това е вечният живот, към който всяка душа се стреми. стр. 301

Ако изпълнявате Волята Божия по закона на надеждата, вие трябва да бъдете облечени с Божествена дреха. Ако изпълнявате Волята Божия по закона на вярата, от вас трябва да извира Божествена вода. Ако изпълнявате Волята Божия по закона на

Любовта, вие трябва да бъдете озарени от Божествената Светлина. стр. 104

Религиозните вярвания на хората се дължат на влиянието на луната. Възгледите на хората за живота се дължат на влиянието на слънцето. стр. 321

Които вярват в Любовта, чертаят своето бъдеще. стр. 323

„Любовта не се превъзнася, не се гордее; не дири своето си, не се раздражава...на всичко хваща вяра, на всичко се надее, всичко търпи.“ стр. 337

...Безверие, съмнение, недоволство са причина за прекъсване на връзката на човека с разумния живот. стр. 341

...Сегашните религиозни вярвания на хората се различават коренно от миналите. И бъдещите научни и религиозни възгледи на хората ще се различават коренно от сегашните. За пример, малките деца вярват, че като техните майки, бащи, братя и сестри няма в света. Вярно ли е това? Разбиранията им са такива. Понякога и възрастните хора правят подобни заключения... Когато не разбира нещата, човек си представя това, което не е. стр. 348

...Бог учи човека чрез всички блага и чрез всички нестигии. Следователно Бог иска от човека да има пълна вяра и пълно упование в Него. стр. 352

...Хората ще минат през известни изпитания, които могат да се преодолеят с вяра и разумност. Имайте вяра на житното зърно, което прекарва цяла зима под снега... Житното зърно благодари и за дъжда, и за мъглата, и за снега и с търпение очаква топлите слънчеви дни, когато ще подаде главичката си над земята и ще почне да расте. Следователно, ако житното зърно има такава вяра, колко повече човек трябва да има вяра в Онзи, Който е изтрил много сълзи, много страдания е премахнал, много неслоди е превърнал в блага. стр. 354, 355

Един от вавилонските царе заповядал да изваят един идол от злато, на който да се кланят всички хора. Трима млади момъци, които вярвали в Единния Бог, отказали да се поклонят на идола, направен от човешка ръка. За тяхното непослушание царят заповядал да ги хвърлят в огнена пещ. Те били хвърлени в пещта, но за чудо на всички, не изгорели. Наистина, който вярва в Бога, огън не го гори.
стр. 385

Днес всички хора минават за вярващи, въпреки това боледуват, страдат от сиромашия и т.н. Казвам: Който вярва в Бога, той не може да бъде болен, не може да бъде невежа, не може да бъде и сиромаш. Вярващият е силен, богат, здрав човек. Който има вяра, той се разбира с хората; който няма вяра, той с никого не може да се разбере. стр. 385, 386

Религията на човека трябва да бъде такава, че да го свърже с Божествения свят. стр. 387

Всяко богатство, което могат да ти отнемат, не е твое. Ние вярваме в онази собственост, която никой не може да отнеме. Единствената собственост на човека е неговият дух, неговата душа, неговият ум, неговото сърце и неговото тяло. стр. 388

Ще кажете, че вярвате в Бога. Вярата подразбира познаване на Бога. Да познаете Бога, това значи да влезете в Божественото училище и да прилагате Божията Любов, Мъдрост, Истина. стр. 389

Любовта на Бога се заключава в това, че при всичките несъобразности на човешкия живот, Той гледа благосклонно към човека. Като вижда всички криви постъпки на хората, Бог казва: „...Аз вярвам, че след време вие ще изоставите вашите слабости“.
стр. 394

из „Учителю благи“

„Учителю благи“ ... Тези силни думи именно произнася един големец за Христа, обаче в неговия ум те са обезсмислени... Христос му отговаря: „Ти знаеш законите. Защо ме наричаш „Учителю благи“, щом не вярваш в това, което казваш?“ ...Той нарече

Христа „Учителю благи“, но не беше в състояние да изпълни това, което Христос му каза. Ето един непоследователен човек в своите думи, в своето верую.

стр. 4

Когато някой казва, че вярва в Бога, това не е достатъчно само, за да наследи живот вечен... Не е достатъчно човек само да вярва, но той трябва и да изпълнява. стр. 4

На хора, прости и невежи като децата, може да се говори, че бабите носят малките деца от реките,... че камилата е излязла от кокоше яйце, ...че мостът на Дунава например е направен от косъма на някой учен. И детето вярва на думите на баща си, че мостът на Дунава е направен от косъма на някой учен. Опитайте след това да разубедите детето, че не е възможно да се направи мост от косъм, макар този косъм да е от някой учен. Не е лесно да разубедите човека в това, в което вярва. стр. 5

Думите „Учителю благи“ представят магическа формула, силата на която може да се изпита и провери. Вярата се иска за това! И наистина, ако отидете при някой ваш приятел за известна услуга, той ще ви се отзове дотолкова, доколкото вие го обичате и вярвате в него. стр. 17

Казано е в Писанието: „Проклет е онзи човек, който уповава на човека“. Това подразбира: Проклет

е онзи, който уповава на глупавия човек; проклет е онзи, който уповава на човека на безлюбието; проклет е онзи, който уповава на човека без свобода, без живот, без Истина в себе си. Следователно, не уповавайте на хора, които противодействат на Божиите блага! Уповавайте на Бога, на великото в света! Които уповават на Бога, те същевременно уповават на всички ония, които са проводници на Божиите идеи. стр. 21

Мнозина цитират стихове от Евангелието, но криво го тълкуват. За пример, те цитират стиха, че на хората не трябва да се уповава и го приемат буквално. На кои хора не трябва да се уповава? На глупавите. На хора с права мисъл, с благородни сърца можете да се уповавате, да разчитате като на себе си. Затова е казано: „Люби ближния си като себе си!“. Значи, уповавай се на ближния си като на себе си. Щом си дал на ближния си по-голямо нещо — своята любов, своята обич, защо да не очакваш помалкото — да уповаваш на него? Тъй щото, щом любиш ближния си като себе си, ще уповаваш на него като на себе си. И тогава, възложиш ли му някаква работа, ще уповаваш на него като на себе си. Затова именно Божествената школа изисква от учениците си да установят прави, истински отношения помежду си. стр. 21

Растенията на физическия свят са мисли на ангелите, а растенията на ангелския свят са човешките

мисли. Какво ще кажете за това? И вие като турците ще кажете: „И да видиш, и да чуеш, не вярвай!“. Това е аналогия на неща, които са верни. Христос казва: „Аз съм лозата, вие — пръчките, а Отец ми е земеделецът“. Питам: може ли Христос да е лоза, а Отец, Бог — земеделец? Това е аналогия, с която се изясняват известни истини. стр. 26

Опасно е, когато съмнението бушува в човека.
стр. 31

Всички съвременни проповеди, всички теории, всички философски системи, които внасят раздвояване в умовете и сърцата на хората, са също такава слама, която трябва да се запали, да изгори. стр. 42

Казвам: Пътят, по който сте тръгнали, е прав. Вървете по него без колебание. стр. 43

...Да живее човек във вечна хармония, в хармонията на Божествения живот... Лесно се постига това, но мъчно се задържа. Едва човек постигне това блаженство, дохожда съмнението и той започва да се смущава, да мисли, че е изпаднал в някакво заблуждение. Щом започне да мисли така, съзнанието му се помрачава и той отново слиза в обикновения живот.
стр. 46

Днес скърбите, страданията са повече, отколкото радостите. Векът е такъв. За да преодолее тия

неща, човек трябва да вложи повече вяра, повече упование в Бога. стр. 48

Когато Христос запитва учениците си, за кого го мислят, с това Той искаше да им обърне внимание на вярата, да имат вяра в Бога. Петър отговори: „Ти си Христос, Син на Бога живаго“. Значи, хората се нуждаят от абсолютна вяра, която от нищо да не се разколебава. стр. 48

Дойдете ли до някакво страдание, кажете си: „Аз зная, че всичко, което се случва в живота ми, е за мое добро. Щом е тъй, ни най-малко не се съмнявам в Онзи, Който ме обича и Когото аз обичам“. стр. 48

Любовта, обичта изключва всякакво съмнение. Тя почива на абсолютно доверие между хората. Щом някой човек ви говори, той вярва в Бога. Щом вярва в Бога, той вярва и във вас. Само по този начин може да се образува вътрешна връзка между хората. стр. 48

Едно малко, бедно момиченце седи на пътя, но никой не му обръща внимание... По едно време царският син минава покрай момиченцето, поглежда го, разбира положението му и го извиква при себе си. От този момент положението на момиченцето се подобрява. Всички хора започват да му обръщат внимание. Защо? Защото Любовта го е погледнала... Щом царският син минал покрай него, то си казало:

„Този е, който ще донесе щастието ми. Аз вярвам абсолютно в него“... Казвам: по същия начин като момиченцето, и човешката душа трябва да очаква идването на царския син, на Сина Божи... стр. 52

Сега, всички трябва да се стремите към онази абсолютна, положителна вяра, в която се съединяват надеждата и Любовта. Апостол Павел е поставил тия три добродетели да действат едновременно: дето е вярата, там са надеждата и Любовта; дето е надеждата, там са вярата и Любовта; дето е Любовта, там са вярата и надеждата. Те трябва да действат едновременно. В миналото те са действали отделно, но са нямали големи постижения. Днес те трябва да действат едновременно, ако искате да имате резултат. Вярата действа във физическия свят, надеждата — в духовния, а Любовта — в Божествения. стр. 52, 53

Съвременните хора страдат от вътрешно безверие, което не трябва да ги смущава, но да гледат да се освободят от него. То е хипнотическо състояние, което ги спъва, което пречи на развитието им. Ще дойде ден, когато хората ще се освободят от това безверие и ще заживеят в пълна вяра, с взаимна любов помежду си. стр. 53, 54

„И който падне на този камък, ще се строши; а на когото падне, ще го смаже.“ стр. 55

„На този камък.“ Идеята, която се съдържа в този стих, трябва да се постави като основа на вашия живот и върху нея да градите. стр. 59

Ако паднем върху своята основна идея и искаме да я изнесем пред света, ние ще се строшим... Който иска да изкаже своето верую пред света, той ще се строши. стр. 61

Никоя идея не може да се изрази нито с думи, нито с образи... стр. 60

Какво ще изказвате веруюто си пред света? Ако някой ме пита в какво вярвам, ще кажа: вярвам в хляба, във водата, във въздуха, в светлината и в топлината. — „Съществува ли някакъв Бог?“ — По този въпрос аз бих желал ти да ми отговориш. Аз говоря за неща, които положително зная, а оставям на тебе да ми отговориш за неща, които не зная... Казвам: Човек трябва да бъде умен, да знае какво да говори. стр. 61

Улиците на ада са постлани и украсени с хубави, скъпоценни камъни и надписи от... несбъдната вяра, надежда и любов. стр. 62

Аз не вярвам в смъртта. Когато старият дядо намери своята възлюбена, съблича старата си дреха, облича нова и отива при нея. Хората, близките му казват: „Господ да го прости!“ — Няма какво да го

прощава Господ. Той сега се разхожда със своята възлюбена подмладен, пременен, неузнаваем. Които не разберат дълбокия смисъл на моите думи, ще започнат да разискват дали са верни, или не. Само глупавите хора говорят за верни или за неверни неща, а умните всякога говорят за умни работи. стр. 64

Оставете вашите заблуждения, вашите изопачени вярвания настрана и живейте както Бог е определил. И религиозните хора се намират пред същата опасност, да изопачат своите възгледи и вярвания. Виждате един човек върви в правия път, но изведнъж минава някакво съмнение в ума му и той се запитва дали е в правия път, или не. Всички хора вървят в пътя, който Бог им е начертал. Този път е извън човешкото съзнание и самосъзнание. Докато живее само в съзнанието и самосъзнанието си, човек има възможност да се отклони от правия, от Божествения път. стр. 66

Илюзия е това, в което човек вярва, че е реално, а излиза, че не е реално. Ти вярваш, че някой те обича, а всъщност той не те обича; вярваш, че никой не те обича, а той те обича. В първия случай вярваш в това, което не е; във втория случай не вярваш в това, което е. стр. 70

Ако се намирате пред трудна задача и цяла година наред постоянствате в мисълта си, че тази задача

ще се разреши благополучно, ще видите, че наистина тя ще се реши. стр. 71

Казвам: Вярa, детска вяра се изисква от съвременните хора! Какво е донесло и какво може да донесе безверието? стр. 74

Съвременните хора се нуждаят от здрава, положителна основа в живота си. Затова, всеки трябва да знае каква е неговата основа, какво е неговото верую, каква е философията на неговия живот.
стр. 78

Хората не знаят нито отде са дошли, нито де ще отидат. Има едно общо верую, че човек излиза от Бога и се връща при Него... стр. 78

Казвате: „Ние вярваме в Бога“. — Оставете вашето вярване настрана. Ако с вашата вяра вие не можете да добиете безсмъртие, тази вяра е детинска. Ако вашата вяра не може да ви отвори вратата за невидимия свят, и ако не може да ви свърже с всички разумни и напреднали същества, тя е детинска вяра. стр. 84

Ангелите слизат на земята, за да видят как живеят хората, и се усмихват на тяхното богослужение, на тяхното безверие. Защо трябва хората да се съмняват в Бога, щом имат живот в себе си? Разумният живот в човека е проява на Бога. стр. 84

Право ли е, когато хората виждат различие в разните вярвания, а всъщност проповядват Любов и вяра в Бога? Можете ли да кажете, че братята и сестрите в един дом имат любов към родителите си, ако се карат помежду си? стр. 87

Съвременните хора... трябва да възприемат положителната наука и философия, да създадат в себе си прави убеждения, на които никога да не изменят. И тогава, като прости или учени, като богати или бедни, да си създадат такова верую, което пред нищо да не отстъпва. Който има такова верую, той ще разчита на него във всички трудни моменти на своя живот. Вашето верую трябва да има силата на онзи пътник, който разбойници хванали в гората и завързали, но скоро били принудени сами да го развържат. С вързани ръце макар, той се приближил към главатаря на разбойниците и казал: „Бог, на Когото служа, ви заповядва да ме развържете. Аз отивам по Негова работа и трябва непременно да я свърша. Аз мога сам да се развържа, но искам, както вие ме вързахте, така и да ме развържете“. Главатарят отказал да го освободи, но след няколко минути той паднал на земята и уплашен започнал да вика на другарите си: „Развържете този човек! С него шега не бива“ ...Подобна опитност са имали и тримата момци, които, хвърлени в огнената пещ, по чуден начин били запазени от изгаряне. Ще кажете, че това е ставало в онези времена, когато хората

са били праведни, но в днешните времена това не може да стане. Чудно нещо! Ако след две и повече хиляди години от онези времена, когато се пее и проповядва толкова много за Бога, не може да стане подобно нещо, ...защо ви е тази вяра в Бога?... Дойдат ли при вас гневът, страхът, съмнението, безверието, сиромашията, гладът, вие трябва да им кажете: „Бог, на Когото служа, каза да ме освободите!“. Щом кажете така, трябва да бъдете свободни. Ще запитате дали наистина тия неща могат да станат. Могат да станат, разбира се, но за това не се изискват празни думи, а вяра, непоколебима, положителна и устойчива. Имате ли вяра, вие ще бъдете щастливи.

стр. 89, 90

Всички хора ще умрат, ще влязат в гроба, но след това вече ще покажат силата на своята вяра, силата на Христовото учение. Силата на Христа се заключава именно в това, че три дена след като умря, Той възкръсна. стр. 91

Казвам: В очите на християнството, или в очите на новото учение, вие трябва да видите красивото, Божественото, да го обикнете и да тръгнете в пътя без страх, без съмнение. стр. 93

„А едно падна на добра почва.“ Добрата почва не се постига само с вяра. Казвате: „Достатъчно е човек да повярва в Господа Исуса Христа, за да бъде спасен“. Вярно е, че този човек трябва да повярва в

Господа, но и ти трябва да повярваш в Него, че ти казва да хвърлиш въжето на давящия, за да се спаси. Обаче, с избавянето си, той още не е спасен. Той излиза само от лошите условия, но няма да държи въжето постоянно в ръцете си. Да повярваш, това е специфично положение, а да живееш, в това седи същината на живота. Следователно, при известни мъчности, вярата е само подтик на мисълта да вървиш напред, да знаеш, че ще постигнеш това, което желаеш. Обаче вярата не може да се постави като основа на живота. С вяра всичко не се постига. Щом прилагате вярата в живота си, тя трябва да ви скачи с Бога. Скачи ли ви веднъж с Бога, тя престава да бъде вяра. С други думи казано, вярата е движение към Първичната Причина. Щом влезете в контакт с Първичната Причина, вярата престава да действа. Докато още не сте получили пари от приятеля си, вие вярвате, че той ще ги даде. Щом получите парите от приятеля си, има ли нужда да вярвате? Вярата има смисъл за човека дотогава, докато докосне съзнанието му; докосне ли съзнанието му, тя престава вече, а Любовта започва да действа. Който не разбира този закон, той мисли, че може да разреши всички въпроси само чрез вярата. Не, дето вярата престава, там Любовта започва. С мислене само нещата не се уреждат. Някой мисли, че при всички условия може да бъде добър, но като влезе в живота, вижда, че не може да издържи. Значи, нито

само вярата, нито само доброто са основни принципи, върху които живота ти може да се постави.

стр. 108

Старият живот, старата култура, старите вярвания не са нужни вече. С тях не може да се влезе в новите условия... Мислите ли, че знанието и вярата, които сега имате, са в сила да ви спасят? стр. 114

Ако е въпрос за вяра, за интелигентност, за сила, и ангелите, и херувимите, и серафимите имат вяра, интелигентност и сила, но грамадна е разликата между вярата, интелигентността и силата на хората и тази на високо напредналите светли същества.

стр. 114

„А едно падна на добра почва и даде плод стократно.“ ...Каква трябва да бъде тази почва? Тя трябва да бъде добра, за да може съзнанието на човека да се развива правилно и да даде плод стократно. Иначе той ще бъде постоянно в съмнение дали върви в правия път, не трябва ли да си поживее както всички хора и т.н. Човек с такова съзнание е без основа, без почва в живота си. стр. 115

Ако днес вярвате в Бога и сте готови всичко да жертвате за Него, а утре се откажете от веруюто си, реално ли е това верую? Истинско, положително верую е онова, с което, като добре устроен кораб, можете да преплавате океана. Истинско верую е

това, на което при всички условия в живота може да се разчита. стр. 123

От памтивека и до днес още, хората страдат от вътрешна илюзия, че тук или там някъде ще намерят реалното в живота, и продължават да го търсят. По този начин те се отдалечават от правия смисъл на живота и поставят всички неща в него на абсолютно нереална основа. Съвременните хора имат много вярвания, но няма да мине много време и те ще се разочароват в своите вярвания. Това не показва, че в техните вярвания няма нищо реално, но често тази реалност се помрачава от привидните, от преходните неща в живота. стр. 123

Понякога хората мислят, че ще станат гениални, но като дойдат до 45 — 50 годишна възраст и видят, че не са постигнали това, те се отчайват и казват: „От нас нищо не може да излезе“. Питам: Кое от двете вярвания е право? Едно е вярното: има нещо красиво написано в човешкото съзнание, но то трябва да се разработва. стр. 123

Хората трябва да знаят, че това, което природата върши, те по никой начин не могат да направят. Те нямат ония знания, с които природата разполага... Тяхната вяра не е абсолютна, не е положителна. Те вярват в себе си, но и тази вяра не е положителна.
стр. 127, 128

Вяра се изисква от хората. Вярата се заключава във веруюто, което хората имат. Например някой казва, че Господ му говорил. Господ му говорил, а той е последен сиромас и се оплаква от положението си. Господ му говорил, а боледува. Господ му говорил, а работите му не вървят добре. Каква е тази вяра? Господ му говорил, но той не слуша този глас. стр. 129

Онези врагове, за които Христос е казал, че трябва да ги любим, са наши добри приятели. Кой може да повярва в това? Едва ли ще се намери един човек, който може да повярва на думите ми. Ако се намери такъв, той непременно ще бъде Лазар. стр. 130

Кой и какъв беше Лазар? Защо Христос отиде именно при гроба на Лазаря, а не отиде на други гробове да вика мъртвите да излязат вън? По това време в Израил имаше само един човек, който, след като умря, още можеше да чува и да разбира какво му се говори отвън. Този човек беше Лазар. стр. 121

„Лазаре, излез вън!“ Когато Лазар чу Христовите думи, той веднага отговори: „Чувам, Господи!“... И тъй, първо човек трябва да повярва в себе си, в гласа, който отвътре му говори. Някой заболява и вика лекар да му помогне. Лекарят казва: „След 24 часа ти ще заминеш за онзи свят“. Ако повярва в думите на лекаря, той наистина ще замине. Но в такъв случай, в човека винаги заговаря вътрешният

глас, който казва: „Ти ще оздравееш“. — Повярвай-те на този глас! Казвате: „Какво трябва да правя?“. — Стани от леглото си и излез вън! Преди година в Америка е станало такова чудо. Една жена боledувала цели 12 години. Лекарите... се произнесли, че тя няма да оздравее и завинаги ще остане инвалид. Един ден в ръцете на тази жена попаднала една книга за силата на внушението и лекуване чрез внушение и тя внимателно я прочела. Скоро след това тя чула в себе си тих глас да ѝ говори: „Стани от леглото си!“. Тя веднага станала и се почувствала здрава. С тази жена станало същото, каквото и с Лазаря. С всички хора може да се случи същото, но те трябва да се освободят от ония съмнения, подозрения, недоверия, които днес пълнят умовете и сърцата им.

стр. 131, 132

Вярата на съвременните хора почива повече на материална почва. Ако един ден мъжът на някоя жена не укаже към нея това внимание, което всеки ден ѝ указва, тя веднага ще се усъмни, ще помисли, че той е харесал друга някоя. стр. 130

„Четвъртото посвещение“ не е нищо друго, освен задача на човека да намери начин за изправяне на своите лоши черти... И на светиите е дадена задачата не да спасят хората, но да ги освободят от лошите им наследствени черти и да ги направят щастливи и безсмъртни. Същият принцип поддържаше

и Христос, като казваше: „Който вярва в мене, той ще придобие живот вечен“. стр. 133

Какво ще бъде положението на вярващия, ако на края на живота си каже: „Дали съм спасен, или не?“. стр. 134

Една мисъл трябва да остане у вас: не се съмнявайте в Божественото, което работи в душите ви! Който не се съмнява в Божественото Начало в себе си, той е напълно нормален, здрав човек. стр. 137

Ще приведа един пример за един светия и за един богат човек. Светията живял в планината. Един ден богаташът, облечен в топли, здрави дрехи, а отгоре и с кожух, тръгнал за планината и се отбил при светията. Богаташът цял треперил от студ. Погледнал към светията, но какво било учудването му, когато го видял спокоен, стои изправен на едно място и държи пръчка в ръка. „Какво правиш?“ — „Топля се.“ — „Как се топлиш?“ — Богаташът се приближил до светията, хванал пръчката, която била в ръката на светията и веднага отскочил настрана, кожата му изгоряла. Светията спокойно държал в ръката си горещата пръчка, а богатият едва се докоснал до нея и ръката му изгоряла. Казвам: Това е веруюто, което проповядваме. И вие можете като светията да хванете тази пръчка в едната си ръка и да се топлите с нея. Огън има в тази пръчка! Силата на човека е

в това, в което той вярва. Това, в което човек вярва през целия си живот и не се разколебава, е Божественото в него. стр. 139

Съвременните религии, съвременните вярвания на хората са приготовления за Вечното, което ще дойде като наследство, на което всички ще бъдат Синове Божии. стр. 140

Старите идеи и вярвания умъртвяват Божественото в човека и го заравят в гроба. Най-после Божественото трябва да чуе гласа на Христа и да излезе от гроба. стр. 140

Като слушате да се говори за възкресението, казвате: „Дали това е вярно, или не?“. — Ако вярвате, вярно е; ако не вярвате, не е вярно. стр. 140

„Лазаре, излез вѣн!“ стр. 141

из „Великото и красивото“

Религиозните хора... вярват в някакъв Господ, кланят Му се, молят се, но щом ги сполети нещастие, мнозина от тях се разколебават и казват: „Защо дойдоха тези нещастия до главата ни? Защо ни сполетяха тия страдания? Нали Бог е всемогъщ, не може ли да ни предпази от тях?“. Тази е слабостта на религиозните хора. Щом се разколе-

бае в Бога, човек има възможност да се разколебае в своите близни, в своите приятели, а най-после и в себе си. И наистина, в кого ще вярва човек, ако се разколебае в Бога, в ближния си и в себе си? стр. 4, 5

Докато човек живее в света на промените, в преходния свят, не може да му се вярва. Как ще вярвате на човек, който мисли, че се е родил, за да умре? Как ще вярвате на човек, който представя тънко въже, с което не можете да извадите нито една кофа вода от кладенеца? Ако се опитате с това въже да извадите вода от кладенеца, то непременно ще се скъса. Колкото да настоява този човек да му вярвате, колкото да ви убеждава, вие не можете да му вярвате... Ама въжето настоявало да му се вярва. То обещавало, че един ден ще стане силно, здраво; ще издържа големи тежести. Възможно е, но днес това въже е слабо и не може да се разчита на него. Днес положението на съвременния човек е подобно на положението на тънкото въже. стр. 5,6

Човек може да стане добър, но ако има за това условия в себе си... Разумният човек може да създаде в себе си характер, може да си изработи такова верую, което да почива на принципите на великата Истина. стр. 6

Като вярва в Бога, религиозният мисли, че ще отиде на Небето, а светският, невярващият — в ада...

Обаче адът и раят не са нищо друго, освен състояния на човешкия ум, на човешкото сърце... Когато сърцето му от нищо не се смущава, а умът му е просветен, човек е в рая... Смутено ли е сърцето му, помрачен ли е умът му, човек е в ада. стр. 10

Като говоря за развитието на човека, имам предвид неговата вяра... стр. 16

Вярата на човека се изпитва при най-големите противоречия. Здравият параход не се изпитва на брега на океана, на пристанището, но сред големите вълни, сред бурите и ураганите... стр. 23

От всички се изисква едно солидно верую, а не суеверие. Всички трябва да имате такова верую, което да почива на основата на светъл ум, на благородно сърце, на вътрешни красиви стремежи. стр. 24

Много от учениците се съмняват дали са в правия път, или не. — Това лесно може да се опита. Ако сте в правия път, той ще ви изведе на спасителния бряг. стр. 57

Съвременните християни минават за правоверни... Ананий беше правоверен, но когато Бог го изпрати при един езичник да проповядва, той се усъмни, отказа да послуша Бога... стр. 73

...Как стана тази промяна с момата? — Господ я срещнал на пътя и я поканил да тръгне след Него.

Тя веднага се съгласила... Сега... ще знаете, че Господ ви е срещнал на пътя. Дали вярвате в това, или не, оставям на вашата добра воля. стр. 92

Съмнението действа върху волята, вследствие на което човек се колебае, не знае как да постъпи. В съмнението, макар и отрицателен елемент, се крие духовна сила извън човешкия живот. стр. 99

Съмнението се явява повече в старите хора.
стр. 102

Веднъж влязъл в Божиата Любов, човек не трябва да се страхува, нито да се съмнява... Ние трябва да бъдем внимателни да не спрем Божието благословение, да не запушим онези места, през които се втича.
стр. 105

За да не изпаднете в заблуждение, в тъмнина, пазете се от отрицателните сили като завист, омраза, съмнение... Те действат разрушително върху ума, сърцето и волята. Ако съмнението, за пример, попадне в ума на човека, той престава да учи и казва: „И без знания може“. стр. 105

Обезсърчението, страхът у човека показват, че той знае малко, не вярва във великите закони на живота и на природата — с една дума, вярата му е относителна, а не абсолютна. Един пророк като Илия, и той се поколеба в своята вяра... стр. 109

Бог не е в омразата, в съмнението... стр. 111

Както трескавият взима хинин и се лекува с него, така и ученикът, когато страда от треска, ще влезе в своята невидима лаборатория, мислено ще вземе хинин и ще оздравее... За това се изисква вяра. Който има вяра, той ще си служи с алхимията, ще превръща елементите. стр. 113

Че днес вярвате в Христа, а утре вярата ви се колебава, вчерашният ден не може да ви спаси. Ако верујото ви всеки ден се закрепва и ако светлината на съзнанието ви всеки ден се увеличава и не гасне в бурите на живота, вие се повдигате. Всеки ден трябва да анализирате своето верую, своето знание... да знаете с какво разполагате. стр. 128

За да бъде силен на физическия свят, човек трябва да бъде пълен с Любов и вяра. стр. 135

Трябва да знаете, че законът на съвършенството е безграничен, вечен. Същото може да се каже и за вярата. Тя има много степени, а не само една степен. стр. 139

Хората, у които умът не е развит, не вярват в никакви вероятности и възможности. Те казват: „Ако има пари, ще вярваме. Щом няма пари, в нищо не вярваме“. стр. 151

Мнозина се съмняват дали са спасени, дали ще влязат в Царството Божие. И като се съмняват, те казват: „Тази работа е празна, вятър работа е тя, нищо няма да излезе от нея“. стр. 155

Несгодите, съмненията... в живота, това е миналото на човека. стр. 157

Стремежът на хората да бъдат добри, да обичат и да бъдат обичани, да развиват вярата си и в тях да вярват, се обуславя именно от този закон — да създадат условия за бъдещия живот. стр. 160

Първата работа на ученика е да развива своята вяра. Вярата се занимава с вероятностите, а не с възможностите. С възможностите пък се занимава Любовта. Следователно, който иска да развива вярата си, той трябва да работи с вероятностите.
стр. 161

...Някои от учениците на Христа не повярваха във възкресението и се усъмниха. Причината за съблазните, за съмненията се крие във вътрешните ограничения на човека. стр. 197

Съвременните хора са толкова наплашени, че са изгубили доверие едни на други. Защо хората са изгубили вяра едни на други? — Защото турят за мостове сламки вместо греди, и след това искат да убедят хората, че ако минат по сламките, никаква

опасност не ги чака. Всеки, който е повярвал на техните думи, той дълго време е носил последствията на своето лековерие. И днес, когато някой човек не се поддава на философиите на хората, има право. Питат го после: „Ами ти не вярваш ли в Господа?“. — „В Господа вярвам, но в твоята философия, подобна на мост от сламки, не вярвам“. — „Ама нали Господ е създал сламката, защо не вярваш в нейната здравина?“. — „По-скоро вярвам, че крила могат да ми израстнат, отколкото да вярвам, че мога да мина през мост от сламки“. ...Казвате: „За Бога, всичко е възможно“... За Бога е възможно всичко разумно, но не и неразумно. Бог никога няма да застави човека да мине през мост от сламки. стр. 197

Мнозина искат първо да получат блага от Господа, а после да повярват в Него. Всъщност законът е обратен: първо трябва да повярвате, а след това ще получите блага. стр. 205

Всеки Божествен закон, приложен в живота на човека, произвежда буря, която или ще го повдигне, или ще го разруши... Когато влиза в гъста материя, каквато е човешкият живот, Божественото среща голямо съпротивление, вследствие на което частиците на тази материя се раздвижват силно, сгорещават се и се образува голяма топлина, от която тялото ще се стопли, или трябва да направи усилие да си пробие път. Ето защо, когато тръгне в Божест-

вения път, човек не трябва да спира, да се колебае, да се съмнява... стр. 212

Животът на хората не върви добре, понеже са попаднали в една област на вечно съмнение, дето живеят всички фалирали души... Мнозина от вас са навлезли в същата област — в областта на съмнението. Те виждат всичко наопаки. Каквото добро им се направи, те виждат в него само лошото. Дето отидат, все ще се натъкнат на някакви противоречия. Опасна зона е съмнението! Който се съмнява, той мяза на човек, болен от треска. Каквото дадете на трескавия да яде, той все ще каже, че е горчиво. Щом треската премине, той приема същото ядене с удоволствие, с голям апетит... Като ви наблюдавам, виждам, че и някои от напредналите ученици са нагазили в тази опасна зона до пояс и се мъчат, не могат да излязат от там. Казвам: Излезте час по-скоро от тази кал! — „Как да излезем от тази кал?“ — Хванете са за въжето, което ви се подава. Въжето представя вярата, която може да ви спаси. Единственото спасение е в това въже. Докато излизате на повърхността, ще се кривите на една, на друга страна. Не се излиза лесно от областта на съмнението. Колко светии са плакали от тази кал! стр. 228

...Бъдете внимателни едни към други, не се присмивайте на онзи, който е попаднал в калта на съмнението. Всеки ще мине през съмнението. стр. 231

Когато се намирате пред голямо затруднение, знайте, че не сте сами. От вас се изисква да издържите докрай. Щом издържите, помощта ще дойде... Ако се усъмните и започнете да казвате, че Бог ви е забравил, че хората не ви обичат, вие сте на крив път.

стр. 231

Изкушения и съблазни ще дойдат, но ако имате вяра, ще издържите. стр. 231

Съмнението неизбежно ще дойде, но вие не трябва да го държите дълго време в себе си. Един ваш приятел ви обещава, че ще дойде при вас да ви донесе една книга. Вие го чакате да дойде... но той все още не дохожда. Започвате да се съмнявате в него... Казвате: „Излъга ме този човек“... Така ще разсъждавате, ако не обичате приятеля си. Обаче, ако го обичате, вие ще си кажете: „Случило се е нещо на приятеля ми. Утре ще дойде, ще ми донесе книгата и ще ми обясни причината, задето не е могъл да изпълни обещанието си“... Щом разсъждавате така, съмнението ще ви напусне. На другия ден приятеля ви ще дойде при вас и ще ви каже истинската причина за закъсняване на книгата. стр. 232, 233

Като ученици, вие трябва да имате любов към учението, за да се справите със съмнението. И ученикът се излага на съмнения, и ученият човек се излага на съмнения, но и единият, и другият трябва

да се оправят разумно с него. Затова от всички хора се изисква вяра. стр. 235

Като четете Евангелието, ще срещнете ред принципи, които и на времето си, и сега, и в бъдеще имат и са имали еднаква стойност. Приложението на тези принципи усилва вярата на човека. стр. 235

Когато предприеме някаква работа, човек трябва да бъде тих и спокоен. Това показва, че вярата му е силна. Щом се безпокои, вярата му е слаба... Човек трябва да потърси причината за своята слаба вяра. Ако причината за неговата слаба вяра се крие в ума, в сърцето или във волята му, той трябва да вземе мерки да се засили в това направление. Една от причините на неустойчивостта на сърцето е страхът, а на ума — съмнението. стр. 235

Какво представя съмнението? — Съмнението, безверието представят утайки, които пълнят полето на етерното тяло на човека, както и неговия мозък. Отрицателните мисли на съмнението, на безверието се отразяват вредно върху целия организъм на човека — върху мозъка, върху белия и черния дроб, върху сърцето, върху общата му жизненост, вследствие на което нервната му система напълно се изтощава и отслабва... Ученикът трябва напълно да се освободи от ненужния товар на съмнението. Как ще се освободи? — Чрез Любовта. стр. 235

През каквито изпитания да минавате, важно е да създадете в себе си положителна вяра. стр. 236

Кое е по-хубаво: ...да бъдете богати с вяра и Любов или да сте сиромаси? стр. 240

И тъй, от всички се изисква положителна вяра, без колебание, без съмнение, без страх. От всички се изисква такава вяра, каквато детето има в майка си, каквато ученикът има в учителя си. Ученикът отива на училище, защото вярва, че учителят му ще го научи да чете и да пише, ще отвори очите му. Аз говоря за онази вяра, която има морален характер, а не за вярата, която има характер на физическо подчинение, на физическа преданост. стр. 242

...Не сте дишали правилно, вследствие на което е станало свиване на кръвоносните ви съдове. Затова мозъчната ви енергия не тече правилно; етерното ви тяло не е в хармония с физическото. Тези състояния предизвикват вътрешно подпушване в човека и той започва да се съмнява, да вижда всичко наопаки.
стр. 246, 247

Казвате: „Аз не вярвам в Бога“. — Ти риташ против остен. — „Аз не вярвам в ангелите“. — Ти риташ против остен. — „Аз не вярвам в светиите и гениевите“. — Ти риташ против остен. Светиите, ангелите, гениеите... стоят над твоето съзнание. Ти можеш да

виждаш само това, което е под тебе, но не можеш да виждаш онова, което е над тебе. стр. 252

Когато обичате някого, не трябва да имате абсолютно никакво съмнение, никакво подозрение. Щом дойдете до Любовта, новото учение изключва абсолютно всякакво съмнение. стр. 275

Какви трябва да бъдат отношенията между учители и ученици в новото учение? — Те трябва да почиват на пълно доверие, на взаимна любов. стр. 276

Съмнението неизбежно ще дойде, но човек трябва да се справи с него. Затова се изисква съзнателна работа. Има цяр са съмнението; също така има цяр за малодушието, за безверието и т.н. стр. 276

Казвам: Голяма е разликата между нещата на физическия свят и тези на Божествения. За пример, човек може да вярва, но неговата вяра да се отнася само до една от областите на физическия свят: до сърцето, до ума и до волята на човека. Вярата на човека може да се отнася и до причинния свят. Най-после вярата на човека може да се отнася до абсолютния свят. Оттук виждаме, че има физическа, сърдечна, умствена, причинна и абсолютна вяра. стр. 291

Природата си служи със съвсем други правила и закони, с друг морал, свършено различен от този,

според който вие живеете. И методите, с които природата работи, са различни от вашите. Методите, правилата и законите на човешкия живот не са абсолютни, вследствие на което хората се колебаят, съмняват се едни в други... стр. 300

Сега вие имате много знания, но ако не ги прилагате, ще дойдете до положението да опитате отрицателната страна на вашето знание... При това положение у вас ще се яви съмнение, ще загубите правата посока на движение. Не е лошо, че сте изпаднали в съмнение, но трябва да правите научни изследвания, да видите доколко това съмнение е вярно. стр. 305

Едно се изисква от вас: да се пазите от съмнението. То е наука, която трябва да изучавате. Ако съмнението обхване целия ви мозък, ще изпаднете в анормално състояние. То ще усили дейността на чувствата ви и ще събуди страха у вас. стр. 306

из „Светлина на мисълта“

Вие мислите, че като отидете на небето, ще бъдете като царски дъщери... Ти не знаеш да пееш и да свириш на земята, а си въобразяваш, че на небето ще пееш и ще свириш. Това е суеверие! стр. 5

... недоволният човек е винаги суеверен. Недоволният човек все вярва, че по някакъв магически начин може да стане богат. Богатият и грешният човек се надяват, че могат по някакво чудо да влязат в Царството Божие. Обаче окултният ученик не трябва да ходи нито със суеверия, нито с вярвания, но с вяра и доволство. стр. 9, 10

В духовния свят съществува следният закон: взимай толкова, колкото можеш да носиш! ...Любовта, вярата с торба се дават, но взимайте от тях толкова, колкото можете да носите. стр. 11

Подозрението изпъква по единствената причина, че вълк във вълк всякога се съмнява... Никога една овца не може да се съмнява в друга, че тя е яла месо. Защо не може да се съмнява? — Защото, според устройството на овцата, невъзможно е тя да яде месо. В заключение ние казваме: хора, които са от рода на овцата, никога не се съмняват; хора, които са от рода на вълците, всякога се съмняват. стр. 24

Вълк във вълк се съмнява, че ял месо. Овца в овца никога не се съмнява, че е яла месо. Обаче вълк във вълк може да се съмнява, че е ял корени. Защо? — Защото вълкът, след като не намери месо, и корени яде. Значи, вълкът подозира и в лошото, и в доброто. И затова, на хората, които имат вълчи характер, и лошо да им направиш, и добро да им направиш,

все подозират. Забележи ли човек в себе си такива прояви, той трябва усилено да работи върху тях.

стр. 25

Човек трябва да се освободи от подозрението, от съмнението. Те съществуват и между учениците на окултната школа. Обаче в подозрението, в съмнението няма никаква философия. Благородство се изисква от човека! Съмнението е стара наука, която се е изучавала преди милиарди години. Ако и днес вървите по пътищата на тази стара наука, ще имате същите резултати. Съмнението е признак на това, че човек не разбира дълбоките причини на нещата.

стр. 27

Когато човек се съмнява в другите хора, той започва да се съмнява и в себе си, в своята сила, в своята вяра, в своята любов. Какво остава в човека, като отрече своята сила, своята вяра, своята любов и своето благородство? Де е истинската наука? Съмнението в човека представлява накупление от чужди мисли, които смушават неговото сърце и неговия ум. Човек никога не трябва да се съмнява в своята вяра, в своята любов, нито в силата на своя ум и на своето сърце. Това са известни величини, с които той трябва да работи. Ти можеш да изпиташ своята вяра, своята любов, както и силата на своя ум, като го проявиш. Веднъж си ги изпитал, има ли защо да се съмняваш? Проверявате ли се, изпитвате ли се,

по този начин у вас ще се зароди красивият живот. Красивият живот в човека е в сила да се справи със съмнението. стр. 27

Ставате сутрин, речете да се помолите, изведнъж иде съмнението при вас, казва: „Какво си се изправил като кукла? Бог с тебе ли ще се занимава?“. И вие казвате: „Няма да се моля!“. Вземате някаква книга да четете, изведнъж съмнението иде и ви казва: „Мислиш ли, че по този начин ще разрешиш важните въпроси на живота?“. Вие захвърляте книгата настрана, казвате: „Какво съм се зачел? Нищо не мога да направя“. Започвате да пеете, съмнението пак иде: „Какво си се разпял? Младите нека пеят!“. Каквото и да започвате, съмнението всякога иде след вас. Какво трябва да направите тогава? Ако слушате съмнението, трябва да сгънете ръце, да седнете на едно място и да чакате всичко да се разреши наготово. Съмнението е мъжът, който ви връзва с верига и казва: „Никъде няма да ходиш!“. Няма пострашно нещо за душата, която е излязла от Бога, да бъде свързана с веригите на съмнението! Герой е само този човек, който е могъл да скъса тия вериги и да се освободи от тях. Този човек има характер. стр. 28

Време е вече всички хора да скъсат тия вериги на съмнението и да кажат: „Ние можем и без вериги на краката!“. Жената трябва да каже на мъжа

си: „Ако ми вярваш, добре; ако не ми вярваш, сбогом!“. И мъжът трябва да каже същото на жена си. Съвременните жени са готови да напуснат мъжете си, но не и съмнението. Не, съмнението напуснете! Жена напуска мъжа си, а съмнението не напуска; приятел напуска приятеля си, а съмнението не напуска. Съмнението напуснете, не мислете повече за него. Има нещо идейно в човека, което никога не допуска съмнението в себе си. стр. 29

Мислите ли, че като отидете на онзи свят, ще бъдете същите, каквито сте били тук? Там няма да остане помен от вашата външна форма. Как ще се познавате тогава? Има един начин по който хората се познават. Да познаваш един човек и той да те познава, непременно трябва да имате вяра един в друг. Нямате ли вяра помежду си, вие не се познавате.

стр. 30

Съвременните хора не си вярват. Похвалиш някого, кажеш му, че е добър, той не хваща вяра в думите ти, казва: „Не говориш от сърце“. Кажеш му: „Ти си малко сприхав човек“. — „Защо ме нападаш?“ И като хвалиш човека, и като го кориш, той е все недоволен. Кажете ми една дума в българския език, която да не предизвиква съмнение в човека. стр. 30

Едно е важно за вас: да намерите начин, по който сами да трансформирате съмнението си, и да не чакате Бог да го отнеме от вас. Ако чакате Бог да

отнеме съмнението от вас, нищо няма да постигнете. Съмнението трябва да се замести с нещо друго. Този е пътът, по който можете да се освободите от него. То представлява трън в човека и човекът може или да го изкорени и вместо него да се постави друго растение, или пък може да се присади. стр. 30, 31

Доброто ще дойде, но преди всичко човек трябва да се справи с ред отрицателни качества в себе си: със съмнението, с ревността, с малодушието, със злобата, с отмъщението... С тези неща трябва да се борите, преди да влезете в Царството Божие. стр. 33

И тъй, говорите ли за погрешките на хората, трябва да бъдете много внимателни, защото те са крайно чувствителни. Ако речеш да изправиш една погрешка на човека, той няма да разбере право и ще започне да се съмнява в тебе. стр. 34

Първата задача, която ви предстои като на ученици, е да изкорените от себе си съмнението. То е най-малката погрешка, с която започват всички по-големи грехове. Съмнението е неуловимо, и с микроскоп не се вижда, но влезе ли веднъж в ума на човека, то влече след себе си ред погрешки. Не се ли освободите от съмнението, дарбите на вашия ум, на вашето сърце и на вашата душа не могат да се развиват правилно. Съмнението дава условия за развитието на всички паразити, които разрушават доброто в човека. стр. 36

Всички вие сте герои. Щом сте герои, започнете да изкоренявате най-малкото зло от себе си — съмнението. Щом го изкорените, на негово място ще поставите нещо хубаво. стр. 36

...Опасността седи в туй, да не изпада човек в бездействие и да очаква всичко наготово. стр. 41

Добре е човек да вярва, че Господ промисля за всичко. Животът ще го научи да разбира тази мисъл добре. стр. 42

Ако можете да погледнете мозъка на скърбящия човек, ще видите, че той прилича на развълнувано море... Всички предмети, които вълнуват ума и сърцето на човека, трябва да се премахнат, да се отстранят, а вместо тях да се турят нови елементи — надежда, вяра и Любов. стр. 46, 47

Съвременните хора носят бастуни, но с това те стават инвалиди. Вземете например някой стар човек, който носи тояга и се подпира на нея. Докато той не е започнал да носи тояга, все още уповава на краката си, на силите си. В който ден той вземе тояга в ръка, силите му го напуцат. И ще видите, че този човек от ден на ден отпада, защото вече няма вяра в себе си. Той си самовнушава, че старостта го е налегнала, вследствие на което губи и последните си сили. Според модата и младите носят бастуни. Нека носят, но да не се подпират, да не уповават на

тях... Уповавайте на ръцете, на краката си, а бастуните носете като забавления, като мода. стр. 61, 62

Казвам: Преди всичко човек трябва да уповава на своя ум, на своето сърце, на своята воля. стр. 62

Много от окултните ученици са лековерни, както и светските хора. Те четат писаното по вестниците върху разни въпроси, слушат какво се говори в школата и от всичко това образуват каша. стр. 74, 75

Колкото по-интензивна е енергията, която нашият организъм съдържа, толкова по-благотворна е тя. Колкото по-малко интензивна е енергията, толкова по-вредна е тя. Следователно, когато в човека се повдигат бури, смущения, съмнения, това показва, че в неговия организъм има сили с по-малка интензивност. стр. 82

Сега ще напишем числата от 1 до 10, но така, че да образуват само едно число, а именно числото 1 234 567 890. стр. 80

...Ако човек не вярва в Бога и не изпълнява Неговата Воля, той може с дигането на двете си ръце да направи 1 234 567 890 злини и глупости; ако вярва в Бога и изпълнява Волята Му, с дигането на двете си ръце той може да направи 1 234 567 890 добрини. Дигнеш ли единия си пръст, ще кажеш: „Аз, който вярвам в Бога, мога да направя това и това“. Дигнеш

ли двата си пръста, ще кажеш: „Аз, който съм свързан с Бога, не мога да изневеря на себе си“. Дигнеш ли трите си пръста, ще кажеш: „Аз, който вярвам в Бога, няма да изменя на себе си и на идеите, които Бог е вложил в мене“. Дигнеш ли четирите пръста, ще кажеш: „Аз, който вярвам в Бога, ще мисля и действам като Него“. И най-после, като дигнеш и петте си пръста, ще кажеш: „Аз и всичко в мене, съвкупността на всички атоми в моя организъм, ще служим на Бога“. Това значи да напише човек последователно числата от 1 до 10. стр. 84

Когато човек има вяра в Бога, енергиите в него се трансформират правилно. Няма ли вяра в Бога, а разчита само на себе си, в него ще се явят известни неправилности. Когато казвате, че нищо не можете да направите, вие разчитате на себе си. Когато кажете, че всичко можете да направите, вие разчитате на Божественото у вас, в чиито ръце са всички възможности. стр. 86, 87

В Бога, в Когото вярваме, се крие всичкото благо, всичкото блаженство за нашите души. В Него няма противоречия, няма и скърби. Следователно, ако още този момент повярваме в Бога и изпълним Волята Му, и душите ни ще се облагородят, ще се изпълнят със стремеж към възвишеното. Тогава и знания, и изкуства, и музика — всичко това ще бъде достъпно за нас. стр. 87, 88

Уповавате ли на Божественото, всяка ваша мисъл, всяко ваше желание ще се реализира; каквито и препятствия да срещате по пътя си, ще ги преодолявате. стр. 93

Съмнението има далечен произход. Съмнението е съществувало от най-старите времена в низшите растения и животни, но и до днес се среща във всички растения и животни, както и в човека. Съмнението, страхът, гневът, омразата и ред отрицателни чувства носят началото си още от времето, когато човек е бил в животинско състояние. стр. 108

Когато у човека се появява известно чувство на гняв, на съмнение, то не е само негово. Това чувство едновременно се появява и в ред други същества, които са тясно свързани с него. Колкото повече човек се поддава на това чувство, толкова повече той се свързва с всички ония същества, които в това време преживяват същото чувство. При тези условия това чувство може да се усили толкова много, че да вземе заплашителни размери. стр. 108

Велико и красиво нещо е човек да има всякога будно съзнание, та каквито и изпитания да му дойдат, той да не се подхлъзне, да не се поддаде... Паднеш ли няколко пъти в живота, ти губиш вече вяра в себе си, обезсърчаваш се и започваш да се плашиш от новите изпитания на живота. При това по-

ложение на душата, човек казва: „Аз нищо не мога да направя“. Кажеш ли така, това показва, че ти се считаш като отделен индивид, а не като част от цялото. Ако човек се убеди, че е във връзка с Великото, със съзнанието на Бога, тогава в границите, в които той живее, много неща ще бъдат възможни за него.

стр. 111

Щом влезете в живота, вън и вътре във вас ще се повдигнат известни бури и ветрове като съмнения, безверие, подозрение, обезсърчаване и т.н. Тези неща са много естествени. Като влезете в океана, вие не можете да очаквате само тихо време. стр. 131

Всички отрицателни положения, които съществуват в живота, трябва да се преработят. Преди всичко, има ли някакъв живот в безверието, в съмнението, в омразата? стр. 136

Често вие искате да накарате хората да вярват като вас. Вие в какво вярвате? Някога вярата ви е силна, но някога не издържате. Защо? — Защото търпение ви липсва... стр. 141

Пазете се от съмнението. Не давайте ухо на него, за да не ви измъчва. стр. 146

...Човек може сам да си помага. Обаче той трябва да знае методи, начини за лекуването си... Знае ли

тези методи за лекуване, той ще си служи с тях, като приложи вяра, но не вярвания и суеверия.

стр. 183, 184

из „Козативни сили“

Съмнението е съществувало от преди хиляди години... Не мислете, че то сега се заражда. Сега човек трябва само да работи върху себе си, за да се справи с него. Съмнението се насажда в мозъка на човека, както семената се посадят в почвата. Значи, човек днес не посажда съмнението в себе си, но му дава само благоприятни условия да работи и да се развива. Същото може да се каже и за безверието, и за подозрението, и за ред още отрицателни прояви в човека. Някой човек казва: „Аз не вярвам нито в Бога, нито в хората“. Това не е нещо ново. Безверието е съществувало от паметивека както в хората, така и в животните. Даваш хляб на едно животно, но то те поглежда в очите, ту се приближава, ту се отдалечава от тебе, не смее да вземе хляба и казва: „Нямам вяра в никого“. стр. 5, 6

Ако човек не се натъква на неразрешени задачи, как ще развива способностите си? Ако той не се обезвери, как ще придобие истинска вяра? стр. 7

Христос казва: „В Бога вярвайте, и в мене вярвайте!“. Когато човек вярва в Бога, духът му се повдига,

душата му се разширява и той разрешава правилно задачите на своя живот. стр. 26

Пей за себе си, за да задоволиш своето музикално чувство... Пеете ли първо за хората, те ще окажат известно влияние върху вас и вие ще почнете да се съмнявате. Съмнява ли се човек, той не може да пее хубаво; гласът му е груб, неточен. стр. 52

Ако ние се съмняваме в Бога, какво печелим? Нищо не печелим, но постоянно губим и спъваме своя прогрес. стр. 64

Външните условия са лоши — това нищо не значи... Който уповава на Бога, ще отиде на някой висок връх при най-голяма буря и вятър, и благополучно ще се върне. стр. 71, 72

Съмнява ли се ученикът, той е слаб. В какво може да се съмнява човек? Ако вярвате, че Бог е създател на цялата вселена, трябва ли да се съмнявате в нещо? Човек, който вярва в Абсолютното, във Великото Начало на живота, трябва ли да се страхува от нещо? Сега и най-големият герой се страхува като минава вечерно време през някоя гъста гора. Защо се страхува? — Защото се съмнява. Който се съмнява, той е слаб. стр. 128

Меним ли убежденията си от най-слабия ветец, ние не можем да излезем на добър край. стр. 147

Потребно е понякога човек да изпита своите убеждения... стр. 149

Представете си, че вие сте посветили цели 15 години от живота си в служене на Бога, учили сте хората как да вярват в Бога и как да Му служат. След тези 15 години у вас се явява съмнение дали сте в правия път, или не. Питам: Какво сте спечелили от вашето 15-годишно служене на Бога? Цели 15 години сте вървели напред, имате плюс в живота си и след това се връщате назад; значи, имате минус. Де остава вашата вяра? Само онзи човек е разбрал живота и е познал Бога, който в своя стогодишен живот не е допуснал в душата си нито едно съмнение.
стр. 168, 169

...Защо се е усъмнил този човек? — Понеже много от хората не вървели по Бога. Няма защо да съдим тези хора, толкова е тяхната сила. Значи, тези хора, които са те разколебали, са по-силни от тебе.
стр. 169

Аз ще ви дам един пример да видите как може човек да изрази любовта си към Бога. За пример, вие вървите по пътя с един отчаян, скръбен човек и му казвате: „Ти трябва да разбираш Великия Закон, който движи човешките съзнания!“. Този човек ще разбере ли нещо от вашите думи? — Нищо няма да разбере. — Ще се утеши ли? — Няма да се утеши. Обаче, ако вие, като вървите с този човек, се обър-

нете към Бога, с молба да му помогне и да кажете няколко сладки думи, той... ще ви изслуша и ще се раздели с вас малко успокоен и насърчен. При раздялата си с него, вие му казвате: „Вяра, абсолютна вяра в Бога!“ и си заминавате. Думата „вяра в Бога“ е семето, което вие насаждате в неговата душа. Няма да минат и 15 години, това семе ще порастне и ще даде своите добри плодове. Ако попадне на добра почва, вярата съдържа в себе си голяма сила. Един ден, като срещнете този човек, той ще се зарадва и ще ви каже: „Заповядайте в моята градина, да си откъснете от хубавите плодове на вярата.“... Следователно добрите мисли, които сме посяли в човешките умове, сърца и души, са истинските придобивки на живота... И аз искам тази вечер да ви кажа само една съществена дума: вяра! ...Писанието казва: „Без вяра не може да се угоди на Бога“. И аз казвам: Без вяра не може да се придобие Любовта; без вяра не може да се придобие Мъдростта, знанието; без вяра не може да се придобие Истината. Без вяра няма растене. Без вяра не може да се постигне нищо в света. Вярата е единствената сила, която движи света. Тя е първата стъпка в живота на човека. Имаш ли вяра, ще придобиеш търпение. Вярата... ще ти каже: „Влез, дете искаш. Всички врати са отворени за тебе“. Тя сама ще ти показва в коя врата можеш да влизаш и през коя — да излизаш. стр. 171, 172, 173

И сега като задача за цялата година ви давам думата „вяра“. Вие искате да ви се даде един ключ,

с който трябва да работите. Обезсърчите ли се, кажете: вяра! Срещнете някоя мечка на пътя си, кажете: вяра! Мечката ще мине и замине покрай вас, без да ви причини някаква пакост. Нямате пет пари в джоба си, кажете: вяра! Нямате приятели, кажете: вяра! Няма да мине много време и приятелите ви един след друг ще дойдат при вас. Вяра трябва на хората, а не вярвания! Да вярваме в Бога без никакво колебание и съмнение, да знаем, че живеем в разумен свят, това е великото, славното в живота. И тогава всички, които са около нас, ще разберат, че ние имаме вяра в себе си. Ако учителят има тази жива вяра, като влезе между учениците си, и той ще ги разбира, и те ще го разбират. Ако и Учителите, и учениците живеят в живата вяра, те ще работят с въодушевление. Интелигентният човек има вяра. Той разбира нещата изведнъж, няма защо да му се доказват. стр. 173

Казвам: Дръжте в себе си ключа на вярата! Никаква друга философия не ви трябва. Имате ли вяра, ще имате и знания. Навсякъде ходете, но вярата си дръжте! ...Винаги носете със себе си ключа на вярата! Дръжте го на чисто място! Във вода не го туряйте! На хора не го давайте! Носете го на лявата страна, до сърцето си, и по десет пъти на ден проверявайте, седи ли този ключ на мястото си. От сутрин до вечер дръжте ключа на вярата в себе си, да не би някой да го открадне. Отиваш на работа, провери

в тебе ли е ключът. Ако е в тебе, не бой се; не е ли в тебе, много нещастия могат да те сполетят. Така е било от паметивека, така ще бъде и до скончанието на света. Без вяра не може да се угоди на Бога. Без вяра няма живот. стр. 173, 174

И тъй, тази вечер ви се даде светлата и мощна дума „вяра“, с която всички недоразумения ще прес-танат и всичко ще тръгне по мед и масло. Служете си през цялата година с ключа на вярата и догоди-на ще проверим как сте го употребявали. Ние ще проверим дали този ключ седи още във вътрешния джоб, до сърцето ви. Този ключ не е нито железен, нито златен. Той е от диамант; изработен е в една от първите фабрики на Божествения свят. Когато ангелите проверяват сърцата на хората, те гледат дали този ключ е на мястото си, дали е употребяван, или не. Бог казва: „Сине мой, дай ми сърцето си!“. Защо Бог иска именно сърцето на човека? — Защото там е ключът на вярата. Когато този ключ отваря и затваря сърцето на човека, Любовта влиза и излиза свободно през него. Когато този ключ не отваря и не затваря сърцето на човека, Любовта не влиза и не излиза свободно. Какво става с такова сърце? — То се покваря. И тъй, ще знаете, че сърцето носи ключа на вярата. стр. 174

Носете със себе си ключа на вярата и каквото желаете, ще постигнете! стр. 175

...Ти си богат човек, но имаш един добър приятел, беден човек. Един ден... отвътре нещо ти казва: дай половината от имането си на своя приятел! Ти започваш да мислиш: дали Господ ми каза това, или то произтича от мене? Усъмните ли се във този вътрешен глас, вие разсъждавате вече като светските хора.

стр. 180

Всичката философия на живота седи в следното: дръжте връзката си с Господа! ...Силата на човешката душа се крие в живата, в положителната вяра. Има ли човек тази жива вяра, той ще бъде в постоянна, непреривна връзка с Бога, през всички състояния на своя живот.

стр. 182

...Каквото и да ви се случи, трябва да го понасяте със съзнанието, че то е от Бога изпратено.

стр. 184

Усъмните ли се в нещо, кажете си: всичко е от Бога! Не е достатъчно само на думи да кажете това, но тези думи трябва да станат плът и кръв за вас.

стр. 186

Кой каквото каже за вас, добро или зло, да знаете, че то е от Бога. Ако човек повярва в тази мисъл, той цял ще свети.

стр. 192

Тази вечер се прекъсна токът, нямате светлина. Какво показва това? Бог ви оставя за известно време в тъмнина, защото не вярвате в Него. Той казва:

светлината трябва да иде отгоре, от умовете на хората. стр. 192

Добре е Духът да се проявява чрез хората, но зависи какъв дух се е проявил. Има дух на страдание, дух на послушание и дух на вяра. Проявят ли се тия качества на Духа чрез човека, той има вече синовни отношения към Бога... Имате ли тия качества на Духа в себе си, вие ще носите всичко с радост.

стр. 192

Сега ще ви дам за 20 дена една задача за приложение. В продължение на тези 20 дена, ако се натъкнете на някаква несгода в живота си, всяка сутрин и вечер размишлявайте върху нея, по кой начин да я разрешите. Обърнете се към Бога и кажете: „Господи, покажи ми по кой начин да реша тази задача...?“. Дойде ли ви някаква идея по този въпрос, веднага я приложете, тихо и спокойно, с вяра в себе си.

стр. 210

Събуди ли се у вас вяра, ще се събуди и стремеж към Вечното, Безконечното, Неизменното Начало.

стр. 210

Представете си един млад момък, много набожен, който по цели часове се моли на Бога... По едно време младият момък се влюбва в една светска мома и забелязва в себе си духовно отпадане. Той престава вече да се моли и казва: „Не искам да се моля,

не вярвам в такива глупости“ ...Той не се моли, не вярва в Бога, защото и тя не вярва. Обаче в живота може да се случи и обратното явление. Срещате един безверник, който не признава нищо друго, освен материята. Той не се моли, не вярва в Бога, отрича всичко духовно. По едно време той се влюбва в една много набожна мома и под нейно влияние става религиозен, започва като нея да се моли по три пъти на ден... Причините, които влияят върху религиозния момък и го правят безверник, както и тези, които влияят върху безверника да стане религиозен, са почти едни и същи. Коя е главната причина за промяната на тия двама души? — Користолобие-то. Следователно, ако сте безверник, вие трябва да знаете коя е причината за това; ако сте религиозен, пак трябва да знаете причината. стр. 218, 219

Човешката душа има ред красиви и възвишени стремежи, но докато ги постигне, тя ще се натъква на съмнения, на противоречиви мисли и чувства. Който знае законите, ще разбере защо става всичко това и няма да се самоосъжда, но ще употреби всички разумни мерки, за да ги предотврати или да ги разреши правилно. стр. 222, 223

Съвременните хора са много суеверни, но трябва да се прави разлика между вяра, вярвания и суеверия. Човекът на вярата е дълбоко убеден в това, което предприема. Той казва: „Аз ще се кача на Хи-

малаите“. Той не допуска в ума си никаква отрицателна мисъл: дали ще мога да се кача, или няма да мога. Той казва: „Когато и да е през живота си, аз ще се кача на Хималаите“. Човекът на вярванията казва: „Аз имам силно желание да се кача на Мусала, но ще чакам благоприятни условия“. Суеверният казва: „Имам желание да се кача на Мусала и на Хималаите, но съм човек с деликатно здраве, не мога да предприема такъв път. Ще почакам малко, може да се нареди някак с аероплан да отида“. Той очаква нещата да станат като в хиляда и една нощ. Обаче такова нещо може да се случи едва един път през хиляда години. Суеверният очаква всичко да се нареди по магически начин, без труд, без усилие, и като не успее, казва: „Свърши се животът, нищо не направих“. При суеверията нещата се реализират в отношение 1:1000. стр. 225

Дяволът е много суеверен, защото той обича лъжата, а самата лъжа е суеверие. Като лъже, той сам започва да вярва в това, което говори и казва: „Възможно е да е така“. Човекът на вярванията пък казва: „Съдбата е такава. Каквото да прави човек, той не може да измени съдбата си“. Човекът на положителната вяра знае, че той сам създава съдбата си и затова никога не се разочарова. стр. 226

Окултният ученик трябва сам да решава задачите си, да има ясна представа за себе си. Напри-

мер, ако е нетърпелив, ако се съмнява... или ако има силно развита вяра, той трябва да знае произхода на своето нетърпение, на своето съмнение или пък произхода на своята вяра. Всичко това той трябва да разбира правилно, по закона на положителната вяра, а не по законите на суеверието и на вярванията. стр. 227

из „Наука и възпитание“

Живата виделина, за която Христос говори, е онази „фосфорна сила“, която ни помага да мислим за велики и възвишени неща... Когато човек изгуби тази фосфорна сила, той изгубва своите най-възвишени чувства. Неговата душа става тъпа и нечувствителна — вярата и надеждата угасват постепенно в нея. стр. 45

Ние живеем така, като че ли утре ще умрем и с това всичко ще се свърши. Причината за това наше вярване е недоверието, което ни е лишило от истинското знание за законите на разумния живот. стр. 45

Повдигането на човечеството и на човешката душа се извършва по един много сложен начин. Ние не забелязваме това, но чуваме гласа на вярата и надеждата да шепне дълбоко в нашата душа и да ни призовава към онова светло бъдеще, дето условията

коренно се различават от сегашните... дето радост, мир и блаженство царят. стр. 56

Съмнението е характерно за човешкия ум, който се колебае между вярата и недоверието. Обзет от съмнение, човек често размишлява: дали се е родил за нещо, или раждането му няма никаква цел; дали светът действително има някакъв смисъл, или човек така си въобразява; дали се управлява от някого, или в него царува случайността; как се е създал, кой го е създал и устроил?... По всички тия тъмни въпроси човешкият ум иска да има светлина. Защото такава е естеството на човешката душа, че тя не може да напредва и да се повдига в своето духовно развитие без тази вътрешна умствена светлина. стр. 57

из „Синове на възкресението“

Бракът в смъртния живот се замества с възкресението във Вечния живот... Докато се намира в първата фаза на живота, човек непременно ще се жени; той не може да бъде свободен от този закон. Докато в сърцето на човека се ражда съмнение, безверие и ревност, той, ще не ще, се жени. стр. 7

Смел човек е онзи, който влиза в парахода и преминава океана в най-голямата буря... В такова положение беше апостол Павел, когато пътуваше с параход по морето. Параходът се разрушаваше, а

той даваше храна на пътниците, като ги заставяше да си хапнат, да подкрепят силите си, защото ще стигнат до брега. И вие трябва да вярвате, че параходът, с който пътувате по Божествения океан, ще стигне благополучно до брега. стр. 8

Да възкръсне човек, това значи да се върне у дома си... Днес хората са нещастни по причина на това, че са далеч от своя дом. Затова именно те се съмняват в Бога и се запитват обича ли ги Бог, или не. Щом се съмняват в Първата Причина, те се съмняват и в своите ближни... стр. 16

„Дерзай, дъще! Вярата твоя изцели те.“ С тези думи се обърнал Христос към жената, която страдала цели 12 години от кръвотечение... Заради вярата, която имаше, тази жена трябваше да бъде здрава. стр. 22

Христос каза на страдащата: „Дерзай, дъще! Вярата твоя изцели те“. Това значи: ти криеш в себе си велика сила — вяра, която е благоугодна на Бога. Заради тази сила ти се задоволи с най-малкото, да се допреш до дрехата ми. Ти не поиска никакво голямо благоволение, но се задоволи с най-малкото. За тази твоя вяра и за твоето смирение, бъди благословена! И от този час жената оздравя. стр. 24

...Като говоря за слънцето, за звездите, вие ще се чудите каква връзка съществува между тях и думите

„Дерзай, дъще!“ Като погледнете към Небето, вие няма да казвате, че то не е за вас, но ще бъдете смели като тази страдаща жена. Ако тази жена имаше смелост да се докосне до дрехата на Христа, когото не познаваше, и повярва, че ще оздравее, защо и вие да нямате смелост да се докоснете до дрехата на Божественото знание, и да вярвате, че ще можете да го придобиете? стр. 26

Христос казва; „Дерзай, дъще! Твоята вяра те изцели“. Това значи: твоята вяра, в която има стремеж, любов към Бога, е в сила да те изцели. стр. 29

Ще кажете, че Христос, че разумните същества трябва да ви обичат. На какво отгоре? Имате ли нужната вяра? Аз говоря за онази положителна, абсолютна вяра, която пред нищо не се разколебава. Тъй щото, докато придобие тази вяра, човек непрекъснато ще бъде изпитван. За тази цел той трябва да пази равновесието си. Това се постига само с беззаветна Любов. стр. 30

Само при трудните условия на живота си човек може да се докосне до дрехата на своя Учител и всички несподи моментално ще изчезнат. Тогава той ще чуе гласа на своя Учител, който му казва: „Дерзай, твоята вяра те спаси!“. Ако се съмнява, човек ще си каже: „Този ли е Учителят, или не? Дали се докосвам до неговата дреха, или до някоя друга?“. Това е човешкото честолюбие. Нали е въпрос да се спасиш,

да се излекуваш, какво от това, че си се докоснал до чужда дреха? Малко пъти ли си бутал ту на тази, ту на онази врата? Малко пъти ли си взимал пари на заем отгук — оттам? Сега ще се съмняваш, ще се въздържаш да не падне достойнството ти... Твоето достойнство отдавна е паднало. Значи, да тропаш на вратите на банкера, това не уронва твоето достойнство, а да се докоснеш до връхната дреха на някой човек, това уронва достойнството ти. Докосни се до дрехата и не мисли, поне опит ще направиш. Представи си, че като се докоснеш до дрехата на този човек, всичките ти страдания, недоразумения, болести изчезнат. Какво показва това? Това показва, че дрехата, до която си се докоснал, е дрехата на твоя Учител. Следователно, ако ти вярваш, че първите лъчи на изгряващото слънце идат от Бога, в живота ти непременно ще стане някаква промяна. Ако не вярваш, че тези лъчи идват от Бога, ти ще се лишиш от тяхното благословение. Значи, ако вярваш и се докоснеш до първите слънчеви лъчи, ти ще получиш Божието благословение и ще оздравееш. В това седи тайната на живота. стр. 34

Човек не трябва да се съмнява дали е на правия път, или не. За всеки даден случай човек трябва да знае в каква посока върви. стр. 35

От вас се изисква само едно: при всички работи, които занимават ума и сърцето ви, да обърнете внимание на онзи, който се нуждае от нещо, и да му

кажете само две думи: „Дерзай, братко!“... В думите „дерзай, братко“ се съдържа идеята, че Бог, Който живее във всички души, грижи се и промисля за тях. Който вярва в това, той ще изпита силата на своята вяра. Христос вярваше в Божия Промисъл и в силата на този Принцип. Той нахрани няколко хиляден народ с пет хляба и две риби. Който вярва в този Принцип, той може да направи опит, какъвто Христос направи. Отиваш в едно бедно семейство и в джоба си носиш един малък хляб. Разчупваш хляба и всички присъстващи сядат около масата, ядат и после събират остатъците от хляба. Това значи благословен от Бога хляб! стр. 39

Всеки човек има сили на разположение, с които може да изправи своя живот, без да очаква на другите хора... Хората трябва да се обичат, да си помагат, но не да очакват един на друг. Докато уповават един на друг, те всякога ще се разочароват,... ще се обезверяват. Следователно страданията на съвременните хора се дължат на факта, че те живеят в греха, в безверието. Когато повярват в Бога и Го поставят за основа на своя живот, те ще имат помощта на всички добри, разумни хора. Законът е такъв... стр. 39

Щом вярвате в Бога, вие ще можете да превърнете противоречията в благословения. стр. 40

Един българин, религиозен човек, ми казваше: „Аз мога да направя всичко“. Като минал край

едно село, срещнал един бик, който тичал силно. Той стигнал бика и започнал да му вика: „В името на Господа Исуса Христа, заповядвам ти да спреш!“. Бикът се обърнал към него, повалил го на земята и започнал да го натиска, да го тъпче... Едва го спасили. Казвам му: ти трябваше първо да се бориш с малки бикчета, а после с голям. Освен това, като видя, че вярата ти е слаба, трябваше да бягащ, да не се залавяш с такъв бик... Човек трябва да прави опити, но разумни, по силите си. стр. 40, 41

Христос казва: „Всяка пръчка, която пребъдва на лозата, дава плод много. Всяка пръчка, която не пребъдва на лозата, отсича се и в огъня се хвърля“. Всеки трябва да вярва, че е пръчка от лозата и трябва да седи на нея, ако иска правилно да расте и да се развива. стр. 41, 42

Съвременните религиозни и вярващи лесно отстъпват от своите убеждения. Каквото им се каже, те на всичко вярват и лесно се залъгват. Минаха времената на залъгванията! ...Истината не търпи вече никакви залъгвания. стр. 48

...Всеки трябва да има вяра в Бога, да знае, че е изпратен на земята да изпълни известна мисия. Кога и да е, той трябва да завърши тази мисия. стр. 49

...Съмнение, омраза... са паразити, които се прилепват към същинския живот и всеки момент мо-

гат да се отстранят от него. Ако се оставят за дълго време в живота на човека, тия паразити ще внесат в него особено разлагане. Когато човек допусне в себе си тези паразити — неверието, злобата, съмнението — достатъчно е само да помирише ръката си, за да усети неприятната миризма на гниене, предизвикана от тия паразити. Щом се освободи от тях, ръката му вече започва да мирише приятно... стр. 49, 50

Сега, когато говоря за вяра, за търпение, за знание, това не значи, че е достатъчно за човека да ги има само, но той трябва да знае как да ги използва в живота си, как да ги приложи за свое благо, както и за благо на своите ближни. стр. 51

Човек... Ще дойдат дни на скърби и страдания в неговия живот, когато нито майка, нито баща, нито приятели ще могат да му помогнат. Ако в дадения момент той може да повярва, че в света съществува едно Висше съзнание, което прониква през умовете на хората и ги озарява, и отправи своята мисъл към това съзнание, всичките му мъчности и страдания ще изчезнат. стр. 53

И тъй, когато изпаднете в някакво трудно положение, обърнете се към Бога и кажете: „Господи, Ти си ме изпратил на земята, Ти ще ме извадиш от това трудно положение, в което се намирам“. И в ада да изпадне, той трябва да има вяра в Бога, че и оттам може да излезе. стр. 61

Хората постоянно изпадат в съмнения дали съществува Бог, или не. Едно трябва да знаете: Бог във вас съществува, но малък, а не голям някакъв, и Той тихо ви говори... стр. 61

Казвам: Ние трябва да имаме взаимно доверие помежду си, да не се съмняваме едни в други... На вас сега се дава нова задача — да имате добро мнение за всички хора. Да гледате на тях като на добри, разумни същества, каквито Бог някога е създал.
стр. 64

Който иска да бъде спасен, той трябва да е търпелив, чист, да има непоколебима вяра... стр. 64, 65

За да се създаде положителна философия на живота... човек трябва да дойде в положението на дете, с детска чистота и вяра. стр. 66

Животът, знанието са дадени на човека даром, но той трябва да ги придобие... Когато някой казва, че вярва в Бога, че Духът Божи пребивава в него, това значи, че в жилите му тече царска кръв. Въпреки това той трябва да работи, да придобие живота, да придобие знания. стр. 66, 67

Ако някой вярва, че може да живее хиляда години, и това може да бъде, но с условие да не злоупотребява със силите на живота. Щом се усъмни, той внася в своя живот безсилието. стр. 68

Божественото в човека е в сила да пресъздаде неговия вътрешен свят. Затова обаче, човек не трябва да поддържа в себе си песимистичната философия, но да гледа с вяра, с надежда на великите закони, които работят в целокупния живот. стр. 72

В Божествения речник думата „невъзможно“ не съществува. Кога нещата са невъзможни? Когато скъсате въжето на кладенеца, невъзможно е да извадите от него вода. Когато въжето е здраво, можете да извадите вода от кладенеца... Това въже символизира вярата. Приложете вярата в живота си. — „В какво да вярваме?“ — Вярвайте в живота, а не в смъртта. Вярвайте в доброто, а не в злото. Вярвайте в милосърдието, а не в жестокостта. Вярвайте в благородството, а не в грубостта. Вярвайте във всичко положително! Вярата е велика сила, с която човек трябва да работи. Тя е условие за развиване на човешкия ум. Без вяра не може да се създаде никаква наука. Без вяра физическият живот не може да се закрепи. И в Писанието е казано: „Без вяра не може да се угоди на Бога“. Както виждате, вярата се взима като необходим елемент в живота. Ако човек не вярва на майка си и на баща си, на брата си и на сестра си, на приятелите си, на своите учители и професори, на религията, на държавата, в която живее, какъв е този живот? Вярата е важен фактор в живота. Следователно тя трябва да се приложи на опит. стр. 72, 73

И тъй съвременните хора трябва да възстановят своята вяра, не външно, каквато е вярата на някои религиозни хора. Положителна, непоколебима вяра се изисква от хората. Някой казва, че е вярващ, че е православен, но сам не знае съществува ли Бог, или не. Това показва, че неговата вяра не почива на Божествена основа. Той е православен, а не вярва в Бога, не вярва в безсмъртието. Кое е по-добре: да бъдеш православен или да бъдеш безсмъртен?

стр. 73

Любов без вяра не може. Значи, Любовта ще се постави като основа на живота, а вярата ще бъде един от основните елементи на тази основа. стр. 74

Дойдете ли пред някаква мъчнотия или пред някакво страдание, впрегнете въображението си на работа. При тези трудни моменти въображението е в сила да създаде рай за човешката мисъл. Представете си, че някой има да дава сто хиляди лева, но няма възможност скоро да ги плати. Нека започне да си въобразява, че е милионер... Ще кажете, че това са илюзии... Едно трябва да знаете: Това, в което човек вярва, всякога става. Всичко, каквото човек желае, става... но всяко нещо на своето време.

стр. 78

Ако някой боледува... той ще се лекува с вяра. Как? Ще употреби водата, светлината и храната като елементи за своето лекуване. стр. 82

В Бога всичко е възможно. Всички ще опитате този закон, ще видите, че Бог работи навсякъде. Не се съмнявайте, не унижавайте Бога в себе си и вярвайте, че всичко, каквото душата ви желае, можете да постигнете. стр. 90

Сега, пред вас се разкрива широко поле за работа. Които вярват, те ще се ползват; които не вярват, те трябва да работят, да развиват вярата си, за да могат чрез нея, като необходим елемент, да постигнат Божествения живот, който иде вече в света. стр. 93

Мярката на реалността е правата линия. Правата линия се ограничава от две точки... Едната точка представлява Първичната Причина, а втората — човека. Правата линия определя отношението между Първичната Причина и човека... Когато човек изгуби правата линия, т.е. правия път в живота си, той нарушава отношенията си към Първата Причина и в ума му влиза съмнението като трета точка на правата линия. Щом се яви тази точка, правата взима друго направление, изкривява се и ние имаме вече нова линия, която наричаме крива... Вие трябва да имате строго определена мярка какво нещо е правото. Правото се определя само от две точки... Как е възможно да се роди от вас това незаконнородено дете, съмнението? Всеки трябва да си зададе този въпрос и да се помъчи да си отговори. Част от енергията на желанията, които не могат да се изпълнят,

произвеждат в ума на човека някаква отрицателна мисъл. Тази отрицателна мисъл впоследствие произвежда съмнение в човека... Съмнението, недоверието е довело човека до положение толкова много да опорочи своя живот... стр. 95, 96, 98, 101, 102

..., „Ама ти не вярваш ли в държавата?“ — „Аз не вярвам в държавата, която се крепи на насилие и неправда“. — „В каква държава вярваш?“ — „Аз вярвам в държава, в която съществува правда; аз вярвам в държава, в която съществува Любов“. стр. 104

Ако синът или детето не може да отвори душата си пред своя велик Баща, да Му каже, че е изпаднал в тъмнина, в съмнения, в подозрения, пред кого ще отиде? Нека иска светлина от своя Баща... и ще получи. стр. 106

Когато слънцето изгрява, знайте, че то изгрява за всеки едного отделно... Човек трябва да съзнава, че един от слънчевите лъчи е определен за него. Всяка сутрин човек трябва да излиза да посреща изгряването на слънцето с вяра, с интелигентност и с разумност, че този момент именно, той ще приеме определената за него енергия. Сегашните хора са подложени на вътрешен тормоз, вследствие на съмненията, на подозренията, на които често се натъкват. Те казват: „Възможно ли е слънцето да има предвид всеки човек отделно?“. — Възможно е. стр. 111

Първото нещо: от вас се изисква постоянство и вяра, която не се огъва. Казвате: „Все трябва да се огъне човек“. — Правата линия не търпи никакво огъване... стр.112

В стария живот хората искаха първо да видят Бога, а после да Го любят. Новият живот изисква от хората да любят Бога, без да Го видят. Някой казва на приятеля си: „Вярвай в мене! Аз съм честен човек, ще ти дам десет хиляди лева“. — „Я дадеш, я не“. Друг обаче, без да му е приятел, вярва, че ще му даде десет хиляди лева. Кой от двамата седи по-високо? Вторият. Той вярва, без да е видял нещо. На такъв човек може да се разчита. Тъй щото, и вие трябва да вярвате на Бога абсолютно, преди още да са дошли до вас Божиите блага. Дълбоко в себе си всеки трябва да си каже: „Аз вярвам във всичко, което Бог е казал!“. стр. 113

Не е въпрос дали съществува Бог, или не, но кардиналният въпрос е да живеем съобразно Неговите закони, ако искаме да бъдем здрави по ум, по сърце, по тяло. Тъй щото, дали вярвате, или не вярвате в Бога, не е важно. Как живеете, това е важно. Ако вярвате пък, вярата ви трябва да има съзнателен израз. стр. 122

Някой преживява голяма буря, голямо отчаяние... Ако познава себе си, той ще разбере, че произходът на тази стихия е вън от него и ще може

лесно да се справи с нея. Понякога човек изпитва в себе си чувството на омраза, на завист, на съмнение, а понякога изпитва и положителни чувства — любов, пълна вяра и т.н. И в единия, и в другия случай той трябва да знае причините как са се родили тия чувства в него... стр. 123

Сега, аз не искам да възприемате нещата на вяра, но направете поне един малък опит върху това, което ви говоря, и ще видите дали съм прав, или не.
стр. 134

Онези, които не вярват в душата, нека вярват в своя ум и него да следват. Онези пък, които не вярват и в ума, нека следват пътя на своето сърце. Безразлично е в какво вярва човек, но той все вярва в нещо. Какво е веруюто например на водата, която се спуска от някой планински връх? И с вяра, и без вяра водата слиза по един наклон надолу. Когато говорим за стремежа на някой човек, ние знаем, че и с вяра, и без вяра той все ще постигне нещо, но по два различни начина: когато постига своя стремеж с вяра, човек олеква и казва на земята; когато постига своя стремеж без вяра, той се разбива на хиляди парчета като бъчва. стр. 138

Хората казват, че ще остареят. Как ще остареят? Кожата им щяла да се набръчка, веждите, косите им щели да побелеят, от живота щели да бъдат недоволни, в себе си щели да се усъмнят... Старостта е

най-опасната болест в живота. Най-ужасните микроби са тия на старостта... Тия микроби изяждат всичко свещено в човека, като оставят от него само сухи кости. стр. 139

...Истинската религия е онази, която дава методи за освобождение на човека от съмнението, от злобата, от неверието, от разногласието в живота му. стр. 141, 142

„Духът на Господа Иеова е върх мене, защото Господ ме помаза.“ Първото нещо, което се иска от човек, е да повярва, че е помазан. Той трябва да повярва, а не да чака да му доказват. И с доказване може, но да чакате да ви се доказват нещата, изисква се дълго време. При доказването и вярването резултатите са едни и същи; разликата е само във времето. При доказване на нещата се губи много време, а при вярването всичко става веднага. стр. 151

Един познат господин ми разправяше как се убедил, че трябва да вярва. По едно време той си направил хубава двуетажна къща и търсил наематели за един от етажите. Явил се един господин като наемател, но нещо отвъртре му казвало: „Не давай къщата си на този човек, той не обича да плаща“. Обаче външно този човек бил добре облечен, благовиден, внушавал доверие, и затова той не послушал гласа си и дал под наем етажка си именно на него. Гласът отвъртре пак му нашепвал: „Този човек в пър-

во време плаща, но после не плаща“. — „Не, аз ще го заставя да плаща редовно“. Както и да е, влязъл този господин в къщата му и платил само два-три месеца. Останалото време вече не плащал. Какво не правил той, докато най-после го извадил от къщата си. Така се научил той да вярва на Божественото в себе си. Така проверил той, че този господин не бил за неговата къща. стр. 151, 152

Силата в света иде от помазаните. Повярвайте и вие, че сте помазани, но след като повярвате, гледайте да не се измените. Има една опасност за помазаните, че след като повярват, че са помазани, възгордяват се, а с това заедно се изсушават. стр. 153

„Защо ме помаза Господ?“ Първото нещо: повярвайте, че сте помазани! Щом повярвате, значи това, което имате, ще вземе друг обрат у вас. Душата ви ще се разшири, в нея ще влезе новият мир, новата радост. стр. 155

Съвременните хора... мязат на ония хора, които обичат да разиграват лотария, да спечелят нещо. Това говори за голямо суеверие на съвременните хора... Аз познавам един господин, който от 15 години насам постоянно купува лотарийни билети, но и до днес нищо не е спечелил. Той все вярва, че ще спечели първата премия... Интересно е, на какво именно се съгражда тази вяра, че човек може да

спечели... Един мой познат твърдеше, че ще живее 120 години. Не се минаха 1 – 2 години и той замина за онзи свят... Казвам: изчисленията на този човек не са били верни... стр. 161

...Ама обществото, условията са лоши. Човешкият дух е по-силен от обществото и от условията. Ако вярвате, че човек е произлязъл от Бога, Който е Великото Начало на живота, тогава трябва ли да се влияете от обществото? стр. 164

Един ден хората ще разберат, че всичко, което се случва в живота им, е за тяхно добро. Ако човек вярва в това, няма да минат много години и ще се убеди в този закон. Ако не вярва, той ще опита обратното. стр. 167

Човек... дали вярва, или не вярва, законът работи. Който се храни съобразно законите на своето тяло, той се ползва; който не се храни съобразно законите на своето тяло, той не може да се ползва от тия закони, той се осакатява, безразлично дали вярва, или не вярва. Изобщо, който работи разумно, той вярва в законите. стр. 167

В природата съществуват три важни неща: права мисъл, прави чувства и прави действия. Без тези три неща няма вяра. Когато в ума ви проникне една права мисъл, ще я приемете без никакво съмнение. Ще правите ред опити, ще проверявате нещата, без

да падате духом. Щом се убедите в правотата на нещото, ще издържите докрай. стр. 168

От Божествено гледище Бог така е наредил света, че каквото и да се случи на онези, които вярват в Него и Го любят, всичко ще се превърне в добро. стр. 168

...Божествената Любов не може да се мени. Тя изключва всички съмнения, всички противоречия. стр. 170

В кого можете да се съмнявате? В слабите хора, а не в силните. В силните хора никога не можете да се съмнявате. Следователно, когато хората се съмняват в Бога, това показва, че и Той е като тях. Понеже те са пълни с недъзи, със слабости, казват, че и Бог се е объркал като тях. Значи, както петелът се обърква в кълчища, така и хората могат да се объркат. Не е така. стр. 170

Да работим за Бога — това е веруюто, което всички трябва да носим в себе си. стр. 171

Съмнението, подозрението е недъг в човека, който се дължи на аномални образи в неговия мозък. стр. 182

...Ангелите развиват своето милосърдие, благост и търпение, а хората — вяра, кротост и въздържание. стр. 188

По отношение на храната в Божествения свят, човешкият мозък се нуждае първо от Любов. Сърцето пък се нуждае от търпение... За човека на физическия свят е нужна вяра. Вярата се нуждае от Любов и от търпение. Тези три качества са необходими за правилното развитие на човешкия ум. Който няма вяра, Любов и търпение, той спъва своето умствено развитие. стр. 195

Крайъгълният камък на живота е доброто, добродетелта. Човек трябва да вярва в доброто и да не се страхува от хората. Вяра се изисква от всички хора. стр. 207

Казвате някому: „Откажи се от своята наука, или от своята вяра, или от своите убеждения“. — „Как мога да се откажа от неща, с които съм роден?“ стр. 211

Богатите хора, които природата е създала такива, ние наричаме благородни, възвишени души. За онези богати, които сами са станали такива, е казано в Писанието: „По-лесно е камила да влезе през иглени уши, нежели богат — в Царството Божие“... Казвате: „Аз накарах еди-кого си да вярва“. — Ако вие можете да накарате някого да вярва, той е човек от втората категория. Човек трябва да е роден с вяра, а не отпосле да става вярващ. стр. 210, 211

Кое е вложено в човека? Любовната връзка. При тази връзка той изпитва разширяване в душата си и вяра, че може да направи всичко, каквото желае.
стр. 213

Щастието, което хората желаят, може да се придобие от всички разумни същества, от всички вярващи. Онези, които търсят Бога, трябва да знаят, че те не могат да Го намерят, докато са смъртни... Та сега и вие, с вашата вяра, се самозаблуждавате, че можете да постигнете щастието. С вярата, която съвременните хора имат, трябва ден и нощ да разсъждават, за да разрешат въпроса за щастието. За да разрешат този въпрос, те трябва да направят поне в най-малък размер връзка с Любовта. стр. 206, 213

Всеки трябва да се заеме да култивира живота си, да вярва, че в него се крият всички възможности за реализиране на доброто. стр. 219

Не е достатъчно човек само веднъж да повярва или само веднъж да пие вода от Великия Извор на живота. Той трябва непрекъснато да черпи вода от Него... стр. 230

...Срам е за тия хора да се гонят помежду си, че този вярва в Бога, а онзи не вярва. Кой вярва днес в Бога? Всички хора са безверници. Вярата изключва безверието. Някой казва, че вярва в Бога. Който вярва в Бога, той ще бъде подложен на изпит. Как?

Ще му кажат да продаде имането си, да го раздаде на сиромаси и да тръгне да проповядва. Този е един от начините за изпитване на вярата на човека. Питам: колко души в България са готови да изпълнят тази заповед? стр. 232

Освен работата, нищо друго не може да ви спаси. Освен вярата ви в Божия Дух и в Божествената наука, нищо друго не може да ви спаси. стр. 235

из „Влизане“

Мислиш да пътуваш през някоя гъста гора и си казваш: „Не ме е страх, аз вярвам в Бога“. Щом вярваш в Бога, ще тръгнеш през гората без нож, без какво и да е оръжие. По-силно оръжие от вярата има ли? И мечка да срещнеш, ще я погледнеш само и тя ще си замине. Вие не сте опитвали още какво може да направи човек с вярата. стр. 17, 18

Всички вярвания, с които досега сме били облечени, ще останат настрана. Казано е в Писанието: „Ние няма да умрем, но ще се изменим“. Това подразбира, че като влезем в космическото съзнание, ще се облечем с нови дрехи, ще се изменим. Новите дрехи представляват новите разбирания, новите вярвания, с които нашето сърце, нашият ум и нашият дух ще се облекат. стр. 26

Сега седите без работа, без импулс в живота и казвате: „Остаряхме вече“. — Защо сте остарели? От много грижи, от безверие. Вие не вярвате в настоящето, а вярвате в бъдещето, което носи смърт. Не, в настоящето вярвайте! стр. 27

Ще вярвате в Отца си, както Синът вярва в Него и приема Неговия живот. Щом вярвате в Отца си, и Той ще живее във вас. стр. 27

Много от съвременните хора вярват, че употребата на скъпоценни камъни ще донесе някакво щастие. В това има известна доза истина, но има и малко суеверие, на което се поддават както някои учени и философи, така и хора от висок произход като царе, князе, дипломати и др. Мнозина могат да възразят, че между учените и философите не съществуват суеверия. И между тях има суеверия. Вземете например френския романист — натуралист Зола; когато замислял да напише ново съчинение, предварително бръквал в една кутия с различни номера, изваждал си един номер и по него съдел за успеха на своето произведение. Той се изповядал пред свои близки, че това се дължи на някакво атавистическо чувство на суеверие, останало в него от деди и прадеди. И съвременните хора не са свободни още от суеверията в живота. стр. 33

...Питам: Ами отде е дошла вярата на хората в старите времена да се кланят, да се молят, да кадят

тамян на идоли, направени от човешки ръце? Няма нищо смешно във вратата на тия хора, защото все-таки, те са имали някакво основание да вярват.

стр. 36

Кажа ли някому, че може да стане пръв министър в България, той веднага запитва: „Кога ще стане това?“ — След 400 години. На друг казвам: ти ще станеш пръв министър след 2500 години... На трети казвам, че той ще стане пръв министър след девет години; на четвърти казвам, че след една година ще бъде избран за пръв министър на България. Питам: всички тия твърдения верни ли са?... Може да се повярва за онзи, който ще стане пръв министър след девет години, както и за онзи, който след една година ще бъде избран за пръв министър, но що се отнася за другите двама, не може да се вярва. За първите двама всеки може да бъде свидетел, всеки може да провери това нещо. стр. 39,40

В Писанието е казано: „Бог създава нова земя, ново небе“. Всичко, което сега виждаме на земята, ще изгори, ще се претопи и от него ще се създаде нов свят. Павел казва какви трябва да бъдем ние, когато трябва да се претопи. Затова обаче, от съвременните хора се изисква едно верую, основано на великата Божия Любов, Мъдрост и Истина, които действат сега в света. стр. 58

Какво е това богатство или каква е тази вяра, любов, които могат да се изгубят? Това не е нито богатство, нито вяра, нито любов. Това са останки от архаическата епоха, а хората мислят, че имат любов, че имат вяра или пък, че разполагат с някакво богатство. стр. 66

Дойде ли едно малко препятствие в живота на човека, то предизвиква веднага прекъсване на неговите мисли; те пък произвеждат прекъсване в чувствата и той започва да страда. Най-малкото съмнение също така създава страдания. Казвате: „Ние вярваме в Бога“. Питам: Истинска, положителна вяра ли е тази, която се прекъсва от най-малкото съмнение? стр. 66, 67

Ние не трябва да се безпокоим от това, че някой може да вземе вярата или любовта ни, или друго нещо. Всяко нещо, което се взима от нас, то е заблуждение. Радвайте се, че сте се освободили от едно заблуждение! Защо ви е това заблуждение? Съвременният свят е пълен със заблуждения. Има хора, които след десет годишен религиозен живот стават безверници и казват: „Ние сме били заблудени досега. Добре, че се освободихме от тези заблуждения“. Има случаи пък, когато хора, които са прекарвали десет години в голямо безверие, стават религиозни и казват: „Добре, че намерихме правия път“. Питам: кои от двете категории хора са действително

на правия път? — Нито едните, нито другите. Защо? — Защото религиозните хора са попаднали точно на мястото на безверието, а безверниците са попаднали на мястото на религиозните, но и едните, и другите не са убедени в своите възгледи. Утре те пак ще се изменят... стр. 67

Казвам: Всеки от вас трябва да има такова верую, което да го изведе на спасителния бряг. В какво вярвате, това е безразлично, стига вашето верую да ви изведе на спасителния бряг и да ви крепи в живота. Ние взимаме думата „верую“ в най-широк смисъл.
стр. 73

Днес хората умират, защото ядат по физически начин. Ако приемаха храната си по духовен начин, те щяха да живеят в закона на безсмъртието. Човек, който пие вода по духовен начин, той никога не ожаднява. Така приета водата от организма, тя представлява жива вода, която иде от извора на Вечния Живот. — Как ще се постигне това? — Чрез положителна, силна вяра. стр. 75

...Казвате: „Тогава в какво трябва да вярва човек?“. — Че когато той се домогне до науката на вечния вътрешен мир, всички въпроси, които днес го смущават, ще се разрешат. стр. 78

Срещам някой беден човек, който се оплаква, че нямам никакви приходи в живота си. Казвам: твои-

те приходи са вложени в живота, който Господ ти е дал. Ти трябва да вярваш в този жив Господ...

стр. 84

Всяко възвишено и благородно дело, което е започнало веднъж, ще се завърши, но затова се изисква вяра. стр. 113

„И чудеше се за тяхното неверство“... Христос се е чудел за тяхното неверство, че не са могли да възприемат известни истини... Той искал да намери причините за това неверие. Христос дойде на земята именно затова, да научи причините за неверството на хората. Това е цяла наука! Може ли да вярва онзи човек, който е бил хиляди пъти лъган и обиран от хората? Той казва: „И светия да ми говори, никому не вярвам“. Защо? — Защото хиляди пъти са го лъгали... Обаче ние казваме: до сто пъти човек може да бъде излъган, но премине ли стоте, дойде ли до сто и едно, погрешки вече не могат да се правят. Изобщо, хората нямат търпение да дочакат до сто и едно.

стр. 122

„И чудеше се за тяхното неверство“... Ако дойде днес, след 2000 години, в съвременния свят, Христос пак ще се чуди... на какво се дължи това голямо неверство у съвременните хора? — На техните глави, на техните умове. стр. 125

Казвате: „За да се освободи човек от неблагоприятните условия на живота, той трябва да вяр-

ва“. — Ако вярва, добре; ами ако не вярва, как ще се излекува? Кой човек вярва днес? — Само онзи, който има няколко стотици хиляди лева или няколко милиона в банката. Този човек казва: „Аз вярвам, имам вяра и в Бога, и в живота“. Той вярва, защото има някакъв обект в ума си. Вярата на съвременните християни всякога подразбира някакъв обект. Те нямат онази чиста, кристална, отвлечена вяра — вяра без обект. Например някой човек няма пари, но има един добър приятел, на когото разчита. Значи, той все има малка надежда на него. Друг човек няма къща, няма материални богатства, но има дъщеря и син, на които разчита — в тях е неговата вяра. Чиста, абсолютна вяра има онзи човек, на когото ръцете и краката са свързани, и при това е глух, ням и сляп, и седи той, уповава само на Бога и Нему се моли. Дойде ли човек до тази вяра, той започва сам да се развързва и то отвътре, а не отвън. Истински учен е човекът на чистата, абсолютна вяра, който сам развързва възлите си един по един. Човекът на абсолютната вяра е герой и силен, защото се развързва сам отвътре. Слабият човек други го развързват, и то отвън... Христос се чудеше на онези хора в негово време, които минаваха за силни, а не бяха в състояние да разрешат и най-елементарните въпроси. стр. 126

Защо трябва да се разочаровате от себе си? Във всеки човек има Божествено Начало, дълбоко скрито в него, и той трябва усилено да работи за негово-

то пробуждане. Човек трябва да дойде именно до тази вяра в себе си, т.е. вяра в Божественото в себе си. Следователно заблудението на сегашните хора седи във вярата им, че човек е произлязъл от една клетка, от едно микроскопическо същество, което след време е достигнало най-високата форма на своето развитие — до човека. стр. 129

И тъй, с идването си на земята, Христос искаше да постави тогавашното човечество... в нова фаза, но хората не съумяха да използват тия условия. Ако нашите възгледи за живота не се изменят, и ние няма да се домогнем до тази нова фаза. Ние не сме за това, да вярва човек непременно в нещо, но въпреки това всеки си има свое определено, специфично верую. Няма човек в света, който да не вярва в нещо. Щом е така, от всички се изисква нова вяра, която да донесе вътрешна радост в душите на хората. стр. 129

...„В грях ме зачена майка ми“. Това е само едно верую. Де остават тогава думите от Писанието, че Бог ни роди?... Думите „Бог ме роди“ представляват новите, благоприятни условия, в които човек може да се постави. стр. 129

Децата ...каквото им се каже, вярват. Децата естествено вървят в правия път. стр. 133

Преди всичко в света трябва да се яви такава религия, в която хората да повярват абсолютно. Не

мислете, че тази религия ще се изработва отсега нататък. Тя е съществувала още от времето на първия човек; тя съществува и сега. На тази религия са служили всички хора, които са завършили своето развитие на земята. Тази религия ще бъде обща за цялото човечество. стр. 136

Да видиш Бога, то е все едно да придобиеш една малка светлинка... Скоро след това ще дойде съмнението и вие ще кажете: „Нека оставя и тази светлинка настрана, ще я взема, когато ми потрябва, при трудни условия. Защо ще я нося постоянно със себе си? Ето и слънцето всеки ден изгрява и залязва“... В материалния свят, в който живеем, ние се намираме пред илюзията, че слънцето изгрява и залязва, но ако се качим високо в пространството, ще видим, че слънцето се движи непрекъснато от север към юг, без да изгрява и залязва. Също така и на слабите във вярата се вижда, че у Бога има известни противоречия. Това се дължи на събралите се облаци в техния ум. стр. 138

Аз наричам млад човек онзи, който... живее без съмнения. Аз наричам млад човек онзи, който... вярва на всичко. Той не е суеверен, но на всичко хваща вяра. И десет пъти да го излъжеш, той те изслушва и казва: „Говори ми Истината! Говори на моя език, а не на езика на старите, защото аз не разбирам този език“. стр. 138, 139

Казвам: Христос се чудеше за неверството на хората, но и ние още се чудим дали Христос е син Божий, или не е. стр. 140

Сега за всинца е необходима чиста, абсолютна вяра. Какво по-хубаво от това, да нямаш пет пари в джоба си и да седнеш някъде замислен, вдълбочен в себе си, без да трепне окото ти от това положение. Защо? — Ти знаеш, че има някой да те обича. стр. 140

Едно ви не достига още: да се почудите на себе си, че от толкова хиляди години живеете на земята и още не можете да повярвате. Аз наблюдавам как съмнението си пробива път между младото поколение и ги прави преждевременно стари. Дойде някое малко дете при мене и ме гледа изпитателно дали искрено говоря Истината, или не. Дядо му го е научил да не вярва и да се съмнява и то преждевременно е остаряло... Като се освободи от влиянието на дядо си, то започва да ме гледа с доверие и да ме слуша. стр. 141, 142

И тъй, от всички хора сега се изисква абсолютна вяра! Мъчнотиите в живота са малки, но необходими спънки, да покажат доколко вярата на всеки е заякнала. Заболи ви крак например. Не викайте лекар, опитайте да си помогнете сами. Ако не можете сами да си помогнете, обърнете погледа си нагоре, към истинския лекар и Той ще ви помогне. ...Забо-

ли ви глава, пак ще кажете: „Според вярата, която имам, искам да престанат болките в главата ми“. Като правите тези опити, така само ще познаете доколко вярата ви е силна. стр. 143, 144

Някой казва: „Моята колиба е стара, ще я разруша“. Докато не си съградиш нова, поне десет пъти по-хубава от старата, не напускай старата... Същото се отнася и до вярата. Докато не си създадете нова вяра и не уякнете в нея, дръжте старата. Всеки ден присаждайте на нея нещо ново и отглеждайте грижливо тези присадки, докато те заякнат и могат да издържат на всички бури и ветрове. стр. 145

Казвам: Божественото учение изисква вяра, която да произтича от закона на Любовта. Когато обичаме Бога, ние имаме абсолютна вяра. Поколебаели се любовта ни, и вярата ни се поколебава. Христос се чудеше за неверството на хората. Неверството показва колко е любовта на хората. Любовта на съвременните хора е много малка... В целия свят съществува недоволство. В умовете на всички хора има голямо брожение. Те нямат тази тъй необходима за живота абсолютна вяра. Защо? Защото любов нямат. Хората още не са възприели и приложили в живота си Божията Любов. стр. 146

Ние не можем да приемаме съветите на хора, които нямат вяра в нас. Който има вяра в нас, ние

ще изслушаме неговите съвети, неговото мнение по известен въпрос. стр. 168

из „Да възлюбиш Господа“

Когато обичате и се съмнявате в любовта си, нямате основа под краката си. стр. 4

Който се съмнява, той няма Любов в душата си. стр. 15

Ако се съмняваш, нищо не можеш да постигнеш, не можеш да приемеш новото учение на Любовта. стр. 16

Един варненец ми разправяше една своя опитност. Имал един син, от който бил крайно недоволен. ...Постоянно му казвал: „От тебе човек няма да стане“. Един ден срещнах сина му и като се разговаряхме известно време, казах му: „От тебе човек ще стане“. Думите ми и вярата, която вложих в тях, го насърчиха и наистина, той стана човек. стр. 16

Бог е начертал вече твоя път, затова каквото и да се случи, не се съмнявай, върви в твоя път и вярвай, че Божественият план ще се приложи така, както е начертан. стр. 27

Какво ще стане с българския народ? — Велико бъдеще го очаква. Той трябва да повярва в живия

Господ и да каже: „Щом Бог е с нас, никой не е против нас“. Живият Господ ще ни ръководи. стр. 30

Какво може да направи добрия лекар, ако болният не изпълнява съветите му и се храни само с отрицателни мисли? Затова Христос казва на болния: „Да бъде според вярата ти!“. стр. 35

Какво представлява вярата? — Качество на разумния човек. Вярата и надеждата вървят заедно, както крилете на птицата. Любовта е главата на птицата. — „Защо ми трябва вяра и надежда?“ — За хвърчене. Без тях никой не може да хвърчи. Щом слезеш на земята, те се превръщат в крака. Надеждата и вярата са необходими както за тоя, така и за оня свят. стр. 35

Една от добрите черти на Ананий е, че той повярва на Господа. Следователно дойде ли в ума ви една светла мисъл, не казвайте, че сте заблудени, че това е някаква философия, но вярвайте в тая мисъл и я приемете. Аз твърдя, че мислите и чувствата на човека са толкова верни, колкото и чувствата и мислите на някой философ, в който той вярва. стр. 77

Старите вярвания, старата философия, всичко старо трябва да окапе, да умре. От техните сокове ще се създаде новата култура. стр. 87

Силата, идеите, религиозните вярвания на хората не се губят, но само се изменят. В днешните времена ще се явят толкова религии и вярвания, колкото е имало и в миналото, но видоизменени.

стр. 98

И тъй, ако някой ме пита в какво вярвам, отговарям: Аз вярвам само в Любовта. Ако кажа, че вярвам в друго нещо, не говоря истината. стр. 103

„Да вярвам ли, че душата е съчетание на ум, на сърце, на воля?“ ...И да вярваш, и да не вярваш, все едно; всичко това е в тебе. стр. 104

...И Христос зададе въпроса: „Когато Син Человечески дойде втори път на земята, ще намери ли достатъчно вяра?“. Ще намери ли хора, които ще приемат това учение? Питам: Дали пак ще се отрекат, както преди две хиляди години? стр. 106

Според мене, и оня, който вярва в съществуването на Бога, и оня, който Го отрича, и двамата не са истински разумни хора. И който Го отрича, вярва наполовина; и който Го признава, наполовина не вярва. Двамата заедно съставят едно цяло, т.е. две полушария. Вярващият е светлото полушарие, а безверникът — тъмното. Първият е обърнат с лицето си към Бога, а вторият — с гърба си. Защо съществуват вярващи и безверници? Поради въртенето на

земята около своята ос. Така се създава ден и нощ в човешкото съзнание. стр. 109

Питам: Право ли е да обесиш мравката, че не вярва в моето съществуване? Ако е за бесене, трябва да се бесят и вярващите, и безверниците, да останат само истински правоверните, които имат една мярка и гледат на живота като на велика проява на Битието. стр. 112

Да познаваме Бога и да вярваме в Него, това значи да мислим и чувстваме като Него, да работим като Него. Това подразбира да носим силата на Бога в себе си и да изпълняваме Неговата Воля. стр. 113

Ако отидеш при някой вярващ за някаква услуга и той не иска да ти услужи, какво струва неговата вяра? В тоя случай разликата между вярващия и безверника е само в надписа, но не и в съдържанието. стр. 110

Дух и материя са двата полюса на битието... Колкото по-гъста става материята, толкова по-големи безверници стават хората. Добре е понякога хората да не вярват в нещо, например в злото. Трябва ли да вярваш във всичко, което се пише във вестниците? Обаче хората вярват в това, в което не трябва да се вярва, затова казвам, че те страдат от много вяра. Вярваш, че след смъртта всичко се свършва. Наистина, свършват се противоречията, но не и самият

живот. Като изплатиш дълговете си, свършват се безпокойствата. С това заедно престава и вярата в лъжата. След това човек започва да вярва в живота, в доброто и в благото на своя ближен. стр. 113

Аз предпочитам простодушния, смирения и глупавия пред учения и философа. Глупавият има само едно верую. Той знае, че съществува Бог и повече не се интересува. Той знае, че Бог е всемъдър и всеблаг и не търси вината за лошото в никого, освен в себе си. Ученият обаче, като се разболе, търси вината в яденето, в готвача, в слугите... стр. 118

Да се вършат престъпления в името на Христа и на Любовта, това значи да обезверите хората. стр. 121

Всички можете да възкръснете, но не вярвате във възкресението и затова умирате. стр. 124

Когато говори за молитвата, Христос казва, че трябва да се съблечеш от всички човешки вярвания и постановления, да оставиш всичко настрана и да влезеш в скришната си стаичка — в своята девствена душа. стр. 129

Питам религиозните хора, които вярват в Христа, които Го приемат за Син Божии, какво направиха досега? стр. 131

Земята... Оста ѝ е отклонена на 23 градуса от първоначалното ѝ положение... Сегашната фило-

софия и сегашните вярвания на хората са далеч 23 градуса от Любовта. стр. 136, 137

„Кога се молиш, влез в скришната си стаичка.“
стр. 137

Помнете: Докато сте вън от стаичката си, никога няма да разберете Христовото учение... Правоверен е само оня, който е в тайната си стаичка. стр. 138

Сегашният строй е поставен на фалшива основа. Вярванията на сегашните хора в основата си са една голяма лъжа. Всичко това причинява страдания.
стр. 148

Ако всички, които ме слушате днес, сте готови да напуснете старите си вярвания и потърсите Бога с всичкото си сърце и душа, ще Го намерите. Който е намерил Бога... за него няма страдания, за него не съществува ад. стр. 152

Опитал ли е човек плодовете на своята идея, или на своето верую? стр. 158

От две хиляди години хората все вярват. Дойде някой, иска пари на заем и казва: „Вярвай, че ще ти ги върна“. Вझे парите и повече не се вижда...
стр. 160

Представете си, че живеете на северния полюс, дето всичко е лед. Къщите ви са от лед направени,

никъде не виждате вода. Ако дойде някой и ви каже, че трябва да измените живота си, да направите лодки, с които да плувате, ще възразите, че не вярвате... Ако не вярвате, ще дойде ден, когато ще проверите думите ми. Слънцето ще почне по-силно да грее, ще стопи ледовете... и вие ще започнете да потъвате... Закъснеете ли да промените живота си, в скоро време ще се намерите на дъното на морето. стр. 162

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил, а този не знаем отде е.“ стр. 157

...Христос ще каже: „Ако хората наистина вярват, че Бог е говорил на Мойсея, щяха да вярват и на мене. Но те не вярват и на Мойсея“. стр. 166

Вярвайте в това, което може да ви повдигне.
стр. 168

Моето верую е следното: Вярвам в Любовта и Мъдростта, които са създали живота. Вярвам, че те са в сила да пресъздадат света. Вярвам, че живата Любов и Мъдрост могат да променят нашия живот, нашия обществен строй, нашите домове. Щом приемем Любовта и Мъдростта, ще дойдат Истината и Правдата. Тогава ангели ще слязат от Небето да садят плодове в нашите души. стр. 168

Както ароматът на цветята оказва слабо или силно влияние върху нас, така и нашите мисли и

чувства оказват по-силно или по-слабо въздействие върху нашата душа. Правени са опити с различните цветове на растенията... те оказват различно влияние върху растението на човека. Учениците на Христа поискаха да им даде вяра и Той им отговори: „Ако бихте имали вяра колкото синапово зърно, бихте могли да местите планини“. — Защо Христос си послужи като символ със синаповото зърно, а не с друго някое? — Защото синаповото зърно произвежда пришки. Следователно вярата на човека трябва да бъде толкова силна, че да произвежда пришки. Питам: Вашата вяра произвежда ли пришки? — Не. — Значи, вярата ви е слаба. Ако искате да усилите вярата си в положителен смисъл, трябва да използвате сините лъчи на светлината — ясните, не тъмносините. Те са в състояние да усилят вярата и да премахнат меланхолията в човека. стр. 169, 170

Дойде някой при мене и ми каже: „Господ ми говори, затова не искам никого да слушам“... Не се заблуждавайте. Когато Господ ни говори като на Мойсея, ние правим и добри работи, и погрешки... стр. 163

Аз не вярвам на хора, на които Бог говори. Ако и аз ви кажа, че Бог ми говори, и на мене не вярвайте. Но аз ви казвам: Бог живее в мене и аз живея в Него. стр. 171

ПравOVERните казват: „Повярвай в Господа Исуса Христа и ще бъдеш спасен ти, и домът ти, и народът ти“. Тоя закон е наполовина верен. Казвам: Приеми Христа в душата си, работи в съгласие с неговата Любов и Мъдрост и ще бъдете спасени ти, и домът ти, и народът ти. стр. 172

Когато някой иска да ми дойде на гости, казвам му: Ти ще съблечеш всички свои вярвания, ще се откажеш от баща си и от майка си, от всички закони на своята държава и ще останеш само с Господа. Тогава ще ти дам най-добрия прием, ще ти служа, ще те нагостя добре... стр. 173

Вярвайте първо във вашия Господ, Който ви говори и Който е неизвестен. После ще вярвате на вашата душа и най-после на вашия ближен. Живеете ли така, никой не може да ви излъже. Така аз се уча от своя Господар, Който е мой проповедник.
стр. 174

Сегашните хора... на Бога не вярват, на хората не вярват; на Бога не се кланят, на хората не се кланят.
стр. 183

Вярвайте в своя ум, в своето сърце и в своята душа, за да се освободите от старото заблуждение, наречено карма, или закон на необходимостта. Само така ще влезете в закона на свободата.
стр. 192

Процентът на вярващите в България е малък. Ако двама души на стоте вярват, 98% не вярват.
стр. 203

Чудеса и знамения се правят за безверниците, а вярващите не се нуждаят от такива доказателства.
стр. 203

Бъдете смели и решителни, че като се върнете по домовете си да кажете: „От днес изхвърлям всичко старо от сърцето си“. Кажете ли веднъж така, първи вие трябва да повярвате на думите и на решението си. Иначе ще приличате на оная стара жена, която имала една могила пред прозореца си; тя пречела на слънцето да огрява стаята ѝ. Една вечер като си лягала, тя се помолила на Господа да махне могилката пред прозореца ѝ. Сутринта, като станала... видяла, че могилката е на същото място. Тогава тя си казала: „Точно така си мислех“. Тя се помолила, но сама не вярвала на молитвата си. стр. 206, 207

Материалът, който носите от векове, днес не ви е потребен. Турете го на нивите си като тор, да родят повече. Всички стари мисли, стари вярвания... трябва да занесете на нивите, да ги огрее Божественото слънце. — Кои са вашите ниви? — Това са вашите сърца... Когато слънцето огрява черната, нечиста земя, тя постепенно се преработва и от нея излизат плодове със сладки, вкусни сокове... стр. 213, 219

Аз не искам да ви накарам да вярвате насила. Тоя, който иде при мене, трябва да вярва. Ако искате да живеете в съгласие с великия закон на живота, вие трябва да имате вяра. Тогава аз ще ви бъда в услуга. стр. 214

Бог, който живее в хората, е в състояние да ги спаси, но те не вярват в това. стр. 217

Едно нещо, което пречатства за правилното развитие на човека, това е съмнението. стр. 222

Каже ли някой, че не може да търпи хората, това показва, че вярата му е слаба и не се е научил да мисли. — „Аз мисля, че имам силна вяра“. — Тогава нямаш търпение. — „Търпелив съм“. — Значи имаш малко любов. За да търпиш хората, вярата и любовта ти трябва да бъдат големи. стр. 246

И тъй, без вяра няма живот, както без слънце няма растение. Вярата е причина за растението. Ако растеш и се укрепваш, ти имаш вяра. Изгубиш ли вярата си, ти преставаш да растеш и отслабваш. Какво ще стане с тебе, ако се съмняваш във всички хора? Ще станеш маниак, ще започнеш да се страхуваш от всичко, докато най-после заболееш.
стр. 246, 247

Никой никого не може да направи велик. Само тоя народ може да стане велик, който вярва в Бога и изпълнява Неговата Воля. стр. 255

Новото време, което сега иде, изисква от вас търпение, търпението изисква вяра, а вярата — любов, любовта — послушание, а послушанието — знание и мъдрост. стр. 257

...Ако обработвате мислите си с електричеството, а чувствата с магнетизма, вие ще разберете великия Божий закон и ще бъдете носители на вярата и Любавта. стр. 258

...Бог е дошъл на земята да ни извади от тоя ад и ще ни извади. Той ни облива със своята Любов, посочва ни я, и така усилява в нас вярата и търпението. стр. 259

Едни считат себе си за правоверни, а другите — за кривоверни. Обаче нито едните, нито другите вършат никаква важна работа. стр. 263

Всеки човек, който вярва в Бога, може да бъде безсмъртен. стр. 267

Като се определите да служите на Бога, ще забележите над очите си, под ъгъл от 45 градуса една постоянна светлина, която ту се увеличава, ту намалява. Това ще зависи от вашата вяра... Тая светлина иде от източника на живота. стр. 267

Срещне те един религиозен и казва, че е православен, вярва в Христа, чете Евангелие, знае символа

на вярата, а като отидеш да купиш от него масло, ще ти го продаде на най-скъпата цена... стр. 270

Не искам да вярвате в мене, но да вярвате в своята душа и в своя дух. Вие още не живеете за душата си... стр. 270

Някой ден ще направя опит със своята губерка. Ще извикам няколко болни... и ще забия своята губерка в тях, да видите какво ще стане. В разстояние на един час те ще оздравеят. Защо ще направя тоя опит? За да покажа силата и възможността на великия Божи закон... Ще направя опит с ония, които се колебаят, на които вярата е слаба и които постоянно се питат какво ще стане с тях... стр. 273

Сега вложете вярата си в живота и знайте, че няма по-мощна, по-велика сила от Духа. стр. 274

Христос казва: „Аз съм жив“. Може ли съвременната Христова църква да каже: „Жив е Оня, в Който вярваме“... Трябва ли християните да се делят на православни, евангелисти, католици, съботяни? Важно е да си отговорите на въпроса, жив ли е и живее ли в във вас Христос, в Когото вярвате. стр. 276

Вие, които ме слушате, не вярвате, че Христос е жив. Ако ви кажа, че Христос е тук, между вас, какво ще отговорите? стр. 277

...Като напуснаха рая, хората образуваха кръга, създадоха се различни вярвания, но човешки, не Божествени. Да мислиш, че твоего верую е право, това е вярно само 50%. Право верую е само това, което изхожда от Божествения храм, от Божествения рай. Когато някой казва, че неговото верую е право, питам: Ти живееш ли в рая? — Не живея. — Тогава нямаш право да говориш. стр. 283

Казвам: Наистина, ти си честен човек, майка ти и баща ти са честни хора, вярвам ви, но за да бъда сигурен, нека се подпишат на полицата. Това показва, че тоя човек вярва на тебе само 50%. Казват: „Дай поръчители!“... Един поръчител имам — живият Господ. Ако всички българи се съгласят да живеят както им казвам, сами ще проверят, че Бог управлява света. Само тогава ще ми повярват. стр. 284, 285

Като ви говоря по тоя начин, това не значи, че трябва да вярвате във всичко. Сами ще опитате думите ми. стр. 289

Някои ще кажат, че ги залъгвам, че искам да ги накарам да вярват. Аз не проповядвам вярване, а вяра в живия Господ. Вярата повдига еднакво и бедния, и богатия. Ако имаш вяра, и беден и прост да си, ще се повдигнеш. Ако нямаш вяра, и богат да си, ще паднеш. Причината за падането на човека е отсъствието на вяра. стр. 289

Не е добре устните на човека да бъдат опънати като права линия. Ако устните на някого са такива, да не се обезсърчава, но да вложи в себе си повече Любов и вяра. Той трябва да вярва в доброто на всички хора. стр. 292

СЪДЪРЖАНИЕ

„Ново разбиране“	7
„Влияние на светлината и тъмнината“	8
„Трите посоки“	9
„Силите на природата“	12
„Той създава“	13
„Отворени форми“	22
„Простите истини“	24
„Вечното благо“	25
„Отиване и връщане“	29
„Поучаваше ги“	30
„Праведният“	35
„Изгревите на Слънцето“	38
„Обич към знанието“	39
„Неразрешеното“	40
„Малки и големи придобивки“	42
„Светът на великите души“	49
„За съдба доход“	49
„Устойчиви величини“	50
„Разумният живот“	59
„Петимата братя“	60
„Закон за единство и общност“	80

„Просветено съзнание“	87
„Доброто оръжие“	106
„Дрехата на живота“	126
„Великата майка“	135
„Да им дам живот“	147
„Съмнение и воля“	155
„Великите условия на живота“	155
„Езикът на Любовта“	164
„Учителю благи“	177
„Великото и красивото“	194
„Светлина на мисълта“	206
„Козативни сили“	217
„Наука и възпитание“	227
„Синове на възкресението“	228
„Влизане“	248
„Да възлюбиш Господа“	259

БИБЛИОГРАФИЯ

1. Ново разбиране – УС, изд. 1949г.
2. Влияние на светлината и на тъмнината – МОК, изд. 1937г.
3. Трите посоки – ООК, изд. 1948г.
4. Силите на природата – МОК, изд. 1947г.
5. Той създава – УС, изд. 1947г.
6. Отворени форми – МОК, изд. 1943г.
7. Простите истини – ООК, старо издание
8. Вечното благо – СБ, изд. 1944г.
9. Отиване и връщане – СБ, изд. 1932г.,
10. Поучаваше ги – НБ, изд. 1949г.
11. Праведният – НБ, изд. 1996г., фототипно
12. Изгревите на слънцето – Извънредни беседи, изд. 1928г.
13. Обич към знанието – Съборна беседа, 1927г.
14. Неразрешеното – ООК, изд. 1933г.
15. Малки и големи придобивки – ООК, изд. 1936г.
16. Светът на великите души – СБ, изд. 1934г.
17. За съдба доход – НБ, изд. 1928г.
18. Устойчиви величини – УС, изд. 1943г.
19. Разумният живот – СБ, изд. 1924г.

20. Петимата братя — НБ, изд. 1949г.
21. Закон за единство и общност — Шести младежки събор, изд. 1928г.
22. Просветено съзнание — ООК, изд. 1940г.
23. Доброто оръжие — ООК, изд. 1994г.
24. Дрека на живота — УС, изд. 1950г.
25. Великата майка — Беседи пред сестрите, 1994г., том 1
26. Да им дам живот — СБ, изд. 1936г.
27. Съмнение и воля — 18 школна лекция на ООК (II година), 1923г.
28. Великите условия на живота — НБ, изд. 1944г.
29. Езикът на Любовта — Съборни рилски беседи, 1939г.
30. Учителю благи — НБ, изд. 1934г.
31. Великото и красивото — ООК, изд. 1935г.
32. Светлина на мисълта — ООК, изд. 1930г.
33. Козативни сили — ООК, изд. 1930г.
34. Наука и възпитание — Начални слова
35. Синове на възкресението — НБ, изд. 1934г.
36. Влизане — НБ, изд. 1930г.
37. Да възлюбиш Господа — НБ, изд. 1946г.

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

КНИГА ЗА ВЯРАТА

Българска, второ издание

Формат 60х84/16

Печатни коли 17,5

ISBN 978-954-9734-46-1

Издател: •Логос• Варна

